

ବିଦ୍ୟା

అ గ్ర గా ము లు

ర స య స

చావీలాల సోమయాజులు. బి. ఏ.

*
* *

ది ఓరియంట్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ, (రిజిస్టర్డ్)

మద్రాసు :: తెనాలి :: హైదరాబాదు

కాపీరైట్]

1957

[తెల : రు. 1/4/-

తొలి పలుకు

వీర వనితలు, వీర మహాపురుషులు కర్తవ్యతావిమూఢములైన జాతుల నుద్ధరింప నావశ్యకములైన సమయములం దవతరింతురు. కారణజన్ములైన వారు కార్య సాధనానంతరము నిర్వాణపథము నొందినను మృతజీవులై నిత్యమును జాతి నుజ్జీవింప జేయుదురు.

అట్టివారు గుణగరిష్టులు, అదర్శమూర్తులు. ఇట్టి వీరుల జీవిత చరిత్ర పఠనము వలన నుత్తమలక్షణములు, నున్నతాదర్శములు వ్యక్తుల కలవడి వారిని దివ్యజీవన మార్గముల నడిపించు ననుబ నిస్సంశయము.

రూస్సీ లక్ష్మీబాయి ప్రథమ భారతస్వాతంత్ర్య సమర సేనాధిని. తిలక్ మహాశయుడు ప్రప్రథమమున స్వరాజ్య శంఖారావ మొనర్చి, పరదాస్య శృంఖలాబద్ధులై మ్రగ్గుచున్న సోదరభాగదీయుల మేల్కొల్పిన వీర వైతాళికుడు. గాంధీజీ స్వాతంత్ర్యనోక నహింసా సమర సాగరములందు కడుసామర్థ్యముతో నడిపించి తీరమును జేర్చిన యద్వితీయ మహానావికుడు. జీవితసర్వస్వమును భారత దాస్య విమోచనా కృషి కర్పించి విదేశముల వసించు భారతీయుల సమైక్య మొనర్చి వారిని సంగ్రామరంగమునకు పురోగామియై నడిపించిన యసమాన సమరసేనానాయకుడు సేనాధి. —

వీరు నలుపురును స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు — అగ్రగాములు. వీరి జీవితాదర్శములను, కార్యసాధనారంగములను, విజయ

విశేషములను నిరూపించు గ్రంథమే నా 'అగ్రగాములు'. ఈ వీరనూర్తుల జీవితచారిత్రక ఘట్టముల వరించి స్వతంత్ర భారత బాల బాలికలు దేశసేవా తత్పరతతో పురోగమింతురు గాక యని నా ఆకాంక్ష.

నన్నభిమానించి యీగ్రంథమును వారి గ్రంథమాలలో నొక కుసుమముగ స్వీకరించి పాఠకలోకమున కర్పించిన ఓరియెంట్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ యజమాను లగు శ్రీ యం. యస్. శర్మగారిది నా కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనములు.

—రచయిత

విషయ సూచిక

౧. ఝాన్సీరాణి	....	1
౨. లోకమాన్యుడు	....	33
౩. గాంధీజీ	....	62
౪. నేతాజీ	....	93

౧. రూపి రాణి

“పృథ్వీ! జననీ! నీ గర్భమునుండి బయ్యిందనాము; నీ గర్భమునే చేరుకొందుము. మా శరీరములు నీవి. ము మ్మెట్లు పాలింతువో! మాసేవ లెట్లందుకొందువో!! నే నార్థిక

సంపద నణుమాత్ర మర్థింపను. నా దామోదరుని మహావీరునిగ తీర్చిదిద్దు శక్తిని ప్రసాదించి వీరమాతయను కీర్తి దక్కింపుము. ధన్యురాల నగుదు” నని యుదయపూజావేళ విశ్రమభావముతో కరకమలములు ముకుళించి లక్ష్మీబాయి భూదేవి సర్థించినది.

తరువాత పురాణశ్రవణ మారంభము కావలసి యున్నది. 'ప్రారంభింపు' డన్నట్లు లక్ష్మీ పౌరాణికునివైపు దృష్టిమరల్చినది. పురాణపఠనమును వినవచ్చిన నగరప్రజలును, పౌరాణికుడును మరియొకవైపునకు చూచుచున్నారు. ఆమె యాదిక్కునకు చూచినది. దివాన్టీ లక్ష్మణరావు, మోరోపంతులువచ్చి నిలచియున్నారు.

అత్యవసరమైన రాచకార్య మున్నగాని వారట్లువచ్చు వారు గారు. గమనించి బాయిసాపెబ్ లేచి యేకాంతి మందిరము వైపునకు బయలుదేరినది.

అట నేకాంత మందిరములో వారి సంభాషణము పూర్తియైనది.

బుందేలుఖండములోని ఝాన్సీ రాజ్యమును మోగ ముతో నాంగ్లేయులు లక్ష్మీబాయిభర్త గంగాధరరావు కాలముననే కాజేసినారు. ప్రస్తుతము భర్త మరణానంతర మామె దత్తపుత్రుడు దామోదరునకు పోషకురాలుగ దుర్గ పాలన మొనర్చుచున్నది. ఈ దుర్గమునైన వారికి దక్కకుండ జేయుటకు వారేమైన నెత్తు నెత్తిరా యేమి !

దివాన్టీ మోరోపంతుల రాక కొకానొక రాచకార్య మున గవర్నర్ జనరల్ డల్హౌసీకి దక్షిణభారతమున ప్రతినిధిగ నున్న మాలక్రామ్ వద్దనుండి 'ఎల్లీస్' అను శాంగ్లేయు ప్రముఖు డొకడు వచ్చుటయే కారణము. కృశలప్రసంగము లైపోయినతరువాత నతడు మాలక్రామ్ ప్రాసిన లేఖను దివాన్టీ చేతికిచ్చి చదివించినాడు. రాణి వినినది.

“రూపాన్ని నా కాస్తుభము. నేను లక్ష్మిని. నా రూపాన్నివి నేను మీ కీయలే” నని తెరవెనుక నుండి గంభీరస్వరమున నామె పలికినది. ఇట్టి మాట నాంగేయుడు శతాబ్దము నుండి యెన్నడును వినలేదు. హృదయమును కుదుటబఱచు కొని ఎల్లన్ యిట్లనినాడు :

“తల్లీ ! ఇది గవర్నరు జనరలుగారి యాజ్ఞ. ఇందులో మీకు క్రోధము కలుగవలసిన కారణము నా కేమాత్రమును గనుపించుటలేదు. ప్రజాపాలనా భారమువలన మీరు శ్రమ పడుచున్నారు. దానిని తొలగించి మాసమున కైదువేల రూప్యములు మీకుటుంబమునకు మనోవృత్తినిచ్చుటకాయన నిశ్చయించినాడు.” అని మరియు నత డేమో చెప్పబోవు చున్నాడు. రాణి “మీ మనోవృత్తి నా కెందుకు ? నే గ్రహింపగల దేదో స్వీకరింతు” నని గద్దించి పలికినది.

ఆంగ్లేయుల దౌర్జన్యములను, కఠినశాసన పాలనా పద్ధతులను విన్న సభలో కలకలము చెలరేగినది. స్త్రీలు రోదనధ్వను లారంభించినారు. ఎల్లన్ దివాన్లీని పిలుచుకొని పోయి మరికొంతసేపు సంభాషించినాడు. ప్రయోజనము లేదు. రాణిమాటలకు తిరుగులేదు. యుద్ధమున కప్పుడేయనుజ్ఞ నొసగవలసినదని వేడుకొనిన సరదారుల ‘కిది సమయము కాదని’ వారించి యామె దర్బారునుండి వెడలిపోయినది.

ఈవార్త యొకటిరెండు దినములలో రూపాన్ని రాజ్య మంతయు బ్రాకిపోయినది. ప్రజ లెల్లరును దీని ఫలితాంశ మేమగునో యని యాతురత వహించుచున్నారు.

“నాకు దత్తస్వీకారమున కధికారము లేదట ! ఏదేశ స్మృతి ననుసరించి ? భారతదేశ స్మృతులలో దత్తపుత్రుడు

పుత్రుడు కాడని యెక్కడనున్నది? లుప్తసిద్ధాంతముతో దేశీయుల కేమిపని? ఈ ఆంగ్లేయుల లుప్తసిద్ధాంతముతో బాటు వారి పాలనము నంతమొందవలసినదే!” అని రాణీసాహెబ్ నిశ్చయించినది. దివాన్జీతో సంప్రదించినది. అతడు రాజ్యపాలనమున నరువది వత్సరములు గడిపి సమస్త మవగత మొనర్చుకొన్న వృద్ధమూర్తి, ప్రతిభావంతుడు, మహామేధావి. ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వ మారంభమైనది మొదలు భారతదేశ చరిత్ర మతనికి హృత్కవితె.

“నా ఝాన్సీని వారి హస్తగత మొనర్చవలెనా? కుత్సుకలో ప్రాణమున్నంతవర కది సాగదు” అన్న రాణీనిశ్చయమునకు వృద్ధమూర్తి లక్ష్మణరావు సత్ప్రభావ మానసముతో నాలోచించి—

“అమ్మా! ఆంగ్లేయుల బల మత్యధికము. వారికి దేశమున మూడులక్షల సైన్యమున్నది. దీనికిదోడు ఖరంగిసైన్య మరువదివేలమంది యున్నారు. వారితో దలపడుటన్న సామాన్యకృత్యము కాదని పలికినాడు.

“అయిననేమి? అందులో విస్తారము దేశీయ సైన్యము. తాత్కాలికముగ వారిశక్తికి లొంగి మిత్రులైన దేశీయ సంస్థానాధీశ్వరులు సమయమువచ్చిన నేనాడైన వ్యతిరేకింపవచ్చును. వారిలో నే డంతఃకలహములున్నమాట వేరెరుగుదును. మీరు వారందరును భారతమార్మగర్భమున జన్మించిన యేకోదరులని మరచిపోవుచున్నారు”

“బాయిసాహెబ్! మీరు మహామృదీయుల మాట మరచిపోయినట్లున్నారు. మొగలాయీ ప్రభుత్వాంతకాలమున

సిక్కుల మతగురువుల వా రవ్యక్తముగ చిత్రవధ గావించినా రన్న స్ఫుర్థ సిక్కుల కడుపులో గార్చిచ్చువలె రగుల్కొను చున్నది. వా రుభయు లేకపక్షమున జేరి యేకవిశ్వాసముతో పోరాడుట కల్గి.”

ఇట్లు రాణికిని లక్ష్మణరావునకును సంభాషణ నడచి నది. ఎదుర్కొన వలసినది ప్రబల శత్రువు; తానొక చిన్న దుర్గమున కధికారిణి ! తనలో మొలకెత్తిన విప్లవ బీజముల సమస్త భారతమున వెదపెట్టి పండించిన నెంతటి ప్రభుత్వమైన నేమి ?

పీష్వా నానాసాహెబును నిశ్చేద తృపుత్రు డగుటవలన నతని తండ్రి పీష్వా బాజీరావునకు ప్రభుత్వ మిచ్చుచున్న యెనుబదివేల పొనులు భరణము నాపుదలచేసినారు. అతడు నేడు బిఘారు సంస్థానములో కోరలు దీయ యత్నింప పసి బట్టిన కాలసర్పమువలె కాలమునకై వేచి సమయ మాసన్న మైనదని పగ సాధింప పూనినాడు.

నానాసాహెబు యావద్భారతమున విప్లవశక్తుల మేల్కొల్పి ప్రభుత్వ భవనముల దహింప బద్ధకంకణుడై శ్రమించుచున్నాడు. ఆంగ్లేయప్రభుత్వము నెదుర్కొనవలె నన్న కేవలము దేశీయుల విప్లవశక్తి చాలదని గమనించి మారువేషముల దేశీయ సైన్యములతో పరిచయము లేర్ప రచుకొని వారిని విప్లవసన్నద్ధులం గావించినాడు. అతని సైన్యాధ్యక్షుడు తాతియాతోపే పీష్వాయెడ నచంచల భక్తి విశ్వాసములతో యావద్భారతమును పర్యటించి స్వాతంత్ర్య సైన్యముల చేకూర్చుకొనుచున్నాడు.

దేశీయసైన్యమున విప్లవభావములు పొడగట్ట నారంభించినవి. ముప్పదినాల్గవ దేశీయసైన్యము సింధులో సభిక్వేతన మిచ్చినగాని పోరాడ మనిన వెడలగొట్టి యాంగ్లేయ సైన్యోద్యోగులు వారిని శిక్షించినారు. అనువదియారన పటాలము పంజాబు యుద్ధరంగములో ప్రవేశించి పోరాడమని సంఘటన మొనర్ప వారిని వెడలగొట్టినారు. ఆరకాణ్ రంగమున బలవంతముగ వారిచే పోరాడించినారని దేశీయసైన్యములు విసిగినవి. వీరిలో స్వాతంత్ర్యకాంక్ష ప్రవేశించిన చాలును. భారతజాతికి విముక్తి యని నిశ్చయించి తాతీయా దేశీయసైన్యములతో బ్రసంగించి వారి సంసిద్ధతను చేకూర్చుకొని యాంగ్లపాలనము వలన క్షతి నొందిన సంస్థానములన్నిటికి వచ్చి వారిని పీష్వా సాగింపనున్న స్వాతంత్ర్యసమరమున సాయ మొనర్ప నర్థించుచున్నాడు.

మహావీరుడు తాతీయా ఝాన్సీకి వచ్చి రాణితో బ్రసంగించినాడు. “ఒక శతాబ్దకాలము మనము నిద్రపోయినాము. ఆంగ్లేయులు స్థానబలమును జిక్కించుకొని యినుపవలలు యావద్భారతమున పన్నినారు. దానిలో మనము మత్స్యములమై బయటపడ తన్నుకొనుచున్నాము. వ్యక్తిగత ఘుగ మనమెన్ని యత్నము లొనర్చిన నవి నిష్ప్రయోజనములు. నే డీతెరను దెంపవలెను. పీష్వాకు సాయపడ మిమ్ముల వేడుచున్నా”నని తాతీయా ఝాన్సీ దర్బారులో భవిష్యత్స్వాతంత్ర్య సమర సేవానాయకునివలె మేము గంభీరముగ బ్రసంగించినాడు.

దర్బారులో సరదారులు, ఖలేదారులు, నుద్యోగులు, పితంగీసైన్యనాయకుడు గుల్షహమ్మదు, సైన్యాధ్యక్షుడు ఖుదా

బక్సు నున్నారు. వారందరు విన రూస్సీరాణి ప్రసన్నగంభీరముగ నిట్లు పలికినది.

“శత్రువులకు కాల మాసన్నమైనది. ఈ పరప్రభుత్వము నింకెంత కాలము మనము సహింపగలము? మన యాచార వ్యవహారములకు స్వస్తి చెప్పి, మన భావనాలోకముల విష పాపాణముల కలిపి, మన సాభాత్మత్వమును చిన్నభిన్న మొనర్చి ప్రభుత్వము కట్టిముల పట్టుతప్పనీయక కాలము గడుపుచున్నారు. వీరమున ప్రపంచమున ప్రథమగణ్యమైన మన జాతి బానిసవృత్తి కలవాటుపడ ప్రారంభించినది. దీని నిక సహించుట కనకాశము లేదు. పీష్యూసా హెబ్ పూను కొనిన స్వాతంత్ర్యసమరమున విజయము మనకు లభింపగలదని నా దృఢవిశ్వాసము. రూస్సీ సమ స్తము నావీరుని యడుగు జాడలలో నడువగలదని మీకు నేను వాగ్దానము జేయుచున్నా”నని రాణి ప్రసంగము చాలింప సభలో జయశబ్దములు చెలరేగినవి. ఈ మాటలు సత్యము లన్నట్లు రూస్సీ కోటలోని మహాదేవాలయ ఘంటిక మ్రోగినది. తాతియా రాణియెడ కృతజ్ఞతా వాక్యములు పలికిన తరువాత సభ ముగిసినది.

తాతియా దక్షిణదిక్కునకు వచ్చినపుడు నానా సాహెబు కాన్పూరు, లక్నో, సంబల్ పురము, మరీకొన్ని స్వదేశసంస్థానములను మరల దర్శించి గూఢచారుల నియమించి తిరిగేవచ్చినాడు. స్వాతంత్ర్యసమర సన్నాహము లతి గూఢముగ సాగిపోవుచున్నవి.

గవర్నరుజనరల్ డల్ హౌసీ యింటికి తిరిగి వెళ్ళినాడు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము కానింగ్ ప్రభువు నతని స్థానమున నియమి

మించినది. ఆంగ్లేయులు డల్ హౌసీ లు స్తస్థిస్థాంతము నులన కలిగిన రాజ్యలాభమునకు సంతసించుచున్నారేగాని, భారత దేశమున తత్ఫలితముగ కలిగిన మాట్పల గమనించుటలేదు. భయముతో వారిపాలన సాగుచున్నది. ప్రజలలో నమస్త వర్గములందు నసంతృప్తి బయలుదేరినది. దాని నేకముఖ మొనర్చుటకై ప్రథమస్వాతంత్ర్యవీరులు నానాసాహెబ్, తాతియా, ఝాన్సీగాణీలు పూనుకొనినారు.

దేశమునం దెల్లెడ వృద్ధులు శివాజీ, సుగాజగౌలా, నానాఫడ్పేస్, టిప్పసుల్తానుల దేశభక్తి త్యాగములు, శక్తి సామర్థ్యము లింకను యువకలొకమునకు గఢలుగ జెప్పి తిర్గి రసమున వీరగుణ ముగ్ధుబాలతో రంగరించి పోయుచున్నారు. ఆంగ్లేయు లెన్నియత్నము లొనర్చినను దేశీయచారముల స్తంభము లించుకైన గదలలేదు. దేశీయవిద్యావిధానమున మార్పులేదు. తమ పూర్వచరిత్రను జ్ఞప్తిమొనర్చుకొనుటకు శాతచరిత్రలో నెన్నిపుటలో వెనుకకు త్రిప్పవలసిన యగత్య మానాటికి కలుగలేదు.

“త్వరలో మనయుద్ధ మారంభము కానున్నది. ముగ్గు సిద్ధపడు”డని లక్ష్మీబాయికి చారునిముఖమున లేఖవచ్చినది. “నే నెన్నడును సంసిద్ధమే”నని యామె సమాధాన మందినది.

లక్ష్మీబాయి తెల్లని ‘పైజమా’ తొడిగినది. ‘అంగ రభా’ వేసినది. మయూరశ్యామలమైన కంచుక మొకటి పువ్వున దొడిగినది. తలపై టోపీధరించి తెల్లని జరీకుచ్చుల తలపాగ జుట్టినది. నడుమునకు సరిగంచుల దుప్పటి బిగించి ముఖము పొదిగిన కైజారందు నిలిపినది. పురుషవేషముతో శ్మశాన్తి

మధిరోహించి ఝాన్సీరాజ్యమునను బుందేల్ ఖండమునను గ్రామముల కేగి ప్రజాహృదయక్షేత్రముల ప్రభుత్వముపై విస్తవబీజముల నాటి పండించినది.

“అదిగో! పరప్రభుత్వము పటాపంచలు కానున్న దివ్య సమయ మానన్నమగుచున్నది. లెండు! మేల్కొనుడు!! మీలో నిద్రించుచున్న సమస్తశక్తుల కేంద్రీకరించి పోరాట మునకు సంసిద్ధులు కండు. పూర్వనైరములకు నేడు తావు లేదు. సమయము తప్పేనా మనరు బానిసత్వము తప్పదు. నిత్య లక్ష్మీసుందిరమైన దేశమున దారిద్ర్యదేవత కరాళ తాండవ మొనర్చును.

“బానిసనృత్తిలో బ్రతుకుటకంటె స్వచ్ఛంద జీవన మునకై చావుమేలు. *Glories for combat*

“ఈనాడు మనము జీవించునది మన పూర్వుల పునీత భారతమున కాదు. సరలోకమున ముం దెన్నడును కని విని యుండుగని సరిక గూసమున మన సంస్కారము జీర్ణించు చున్నది. ఎటు జూచిన డార్జన్యము! దురాగతము!! డార్జన్యము!!!

“అంగ్లేయు ప్రభుత్వమును శతనర్షములు సాగనిచ్చి నాము. అయ్యో! మన మెంతటి యశక్తులము. శివాజీవరతి స్నేహానీకుల రక్తనాశముల గ్రవించిన మన జాతి రక్తమున సేనాడు వేడి చల్లారినదా? మనశక్తిసామర్థ్యములు, పౌరుష పరాక్రమములు గంగలో కలుసినవా?

“పీష్యాసాపెంజ్ నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్యసమర మారంభమైనది. ఆ తల్లి సేనలో మీరును పాల్గొనుడు.

మీవీరమును లోకవిఖ్యాత మొనర్చుకొనుడు. మీ సమస్తమును ధారపోయుడు. స్వేచ్ఛను నిలువజేర్చుకొనుడు.

“ఈ పిలుపు వినరా! ఇక మిమ్ము పిలుచువా గుండచు. పిలచినను మున్నుండు శ్మశానవాటిక జేరిన శవములనలె బలుకలేరు” అని ప్రణయానురాగముతో, బరమ వీరముతో, ‘నసూర్యంపశ్య’ యైన రాణీసాహెబ్ గ్రీష్మవేళల గ్రామ గ్రామముల పర్యటనమొనర్చి నిద్రాహారము తిరుగక, భారత స్వేచ్ఛా శంఖారావ మొనర్చుచు విజయయాత్ర యొనర్చి తిరిగి ఝాన్సిదుర్గమును చేరుకొనినది.

బుందేల్ ఖండము సమస్తమును మేల్కొన్నది. గాణీ నడచిన నీడల ననుసరించుటకు ప్రజ ప్రమాణముల స్వీకరించినది. వర్తకులు కావలసిన ధనసహాయ మొనర్చుటకు నిశ్చయించినారు. వా గాంగ్లేయవర్తకుల చేతులలో యమ యాతనలు పడుచున్నారు; బలవంతపెట్టి ప్రభుత్వసహాయముతో జెప్పినంతకు వస్తువుల కొనిపించుచున్నారు. గాణీ యాజ్ఞ ననుసరించి శత్రువుల కాహారపదార్థములు లభించునన్న భయముతో గృహీతలులు పైరుల బండింపక భూముల నూసరక్షేత్రముల గావించినారు. కొన్ని వత్సరములకు గానల సిన యాహారపదార్థముల దుర్గమునందు భద్రపరచినారు. స్వచ్ఛందముగ పైన్యమున జేరి శిక్షణ పొందుచున్నారు. స్త్రీలు కందకములలో నిలచి పైన్యమునకు సహాయమొనర్చి ప్రతినలు గైకొనినారు.

నానాసాహెబ్ ఢిల్లీ, కాన్పూరు, లక్నో, ఆగ్రాల మధ్య లోకచుక్కవలె తిరుగుచున్నాడు. బెంక్లో బ్రచార మొనర్చు సందర్భమున కొంతప్రథమమున న్యతిరేకత పొడకట్టి

సమసిపోయినది. అతని చారు లనేకరీతుల యావేద్యారతమున వ్యవహరించుచున్నారు.

నైజాములో గదలిక కలుగలేదు. 1800 లో నాంగ్లేయులతో నత డొక సంధి చేసుకొనినాడు. దానిననుసరించి వారి కతడు సైన్యసహాయ మొనర్చక తప్పదని పలికినాడు. కాని యతని దేశములో సంచలనము కలిగినది. గ్వాలియర్ ప్రభువు దేశద్రోహమునకే నిశ్చయించినాడు. కొలదికాలము క్రిందట జరిగిన నేపాలయుద్ధములో నాంగ్లేయులకు బేఫ్ రాజు సవాబునజీరు సమస్త సహాయమొనర్చి గెలిపించినా డున్న క్రోధముతో వారిని నుచుమాడవలె నను కోరికతో పఠానులు కాచుకొని కూర్చొనినారు. మహమ్మదీయుల శిక్షింప సిక్కులు సర్వదా సంసిద్ధులుగ నున్నారు. ఆంగ్లేయులు 'విడదీసి పాలించుట'లో గడు నేర్పరులు.

ఒక దినమున ఝాన్సీగాణికి నానాసా హెబ్ స్వహస్తముతోనున్న లేఖ వచ్చినది. అందు—

“మన యత్నములెల్ల ఫలించుచున్నవి. వారి తంత్రములు కూలుచున్నవి. నామమాత్రావశిష్టుడుగ రుగ్మతతో వృద్ధావృముతో కాటికి గాఢాచారముకొని కూర్చొనిన మొగలాయీ చక్రవర్తి బహదూర్ మా కాశాజ్యోతి గల్పింప గలిగినాము. పర్షియాగాజు హీరట్ వరకు దండెత్తి వచ్చినట్లు ఢిల్లీలో వార్తలు ప్రబలుచున్నవి. ఆంగ్లేయ సైన్యముల దరిమివేయ కృతనిశ్చయుడై యతడు భారతదేశమునకు సైన్యమంపుచున్నాడు. మహమ్మదీయు లందరు నందు జేర సంసిద్ధులు కావలసిన దని మహీ పంకములతో నేను వ్రాయించిన లేఖన

ములు వారిలో సంచలనము గలిగించినవి. మాల్వీ వేషములతో దగ్గలలో బ్రవేశించి నానమ్మినబంట్లు జాగరూకతతో విప్లవదూతలుగ వ్యవహరించుచున్నారు.

“దేశీయసైన్యములలో మనముకలిగించినసంచలనము కారణముగ నిశీధివేళల సభలు జరుగుచున్నవి. గుసగుసలు సాగుచున్నవి. మాల్వీ వేషముతో నేను పైబాబాను, ఢిల్లీ, మీరట్, పాట్నా, కలకత్తాల పర్యటించుచున్నాను. పోగులు పోగులుగ నున్న విప్లవమును గలిపి దార మార్చుచున్నాను.

“మన సమరము గాజపుత్రస్థానమున నాగంభము కానున్నది. జైపూరు, జోధపూర్, బికనీర్ మొదలైన ప్రముఖులు, దుర్గాధీశ్వరులు రాబోవు సమరమున దట్టస్థులుగ నుండుట కంగీకరించినారు.

“కాని యా ప్రాంతమున స్వాతంత్ర్య సేనల నడిపింప సమర్థుడగు నాయకుడెవ్వడును గనిపించుట లేదు. మీప్రయత్నముల నప్రమత్తులుగ నుండు” డని యున్నది.

1857 మార్చిలో దేశీయసైన్యమున జనించిన కలకలముతో స్వాతంత్ర్యసమర మారంభమైనది. ఆంగ్లేయులు పందొమ్మిదవ శాబ్దము బారక్ పూసులో తిరుగుబాటు చేసినది. అందు నిగ్గుదేరిన సిపాయీలను సైన్యములనుండి వెడలగొట్టినారు. వారు నానాసాహెబ్ సైన్యమున చేరినారు. వెనువెంటనే అంబాలా, కాన్పూరు, లక్నోలలో విప్లవ మారంభమైనది. మీరట్లో నాంగ్లేయుల మూడవ యాశ్విక దళము; పదకొండు, నిరుపదన పటాలములు విప్లవ మొనర్చి

జాతీయ స్వేచ్ఛాపై న్యాయమును గలిసికొనినవి. మే నెల 11 న నాంగ్లేయ కమిషనరును బలిచేసి, 'యాంగ్లేయ ప్రభుత్వ మంతరించిన'దని విజయనాదము లొనర్చుచునానాసా హెబును కొందరు పై నికులు గలిసికొనినారు. ఇట్లనేక పై న్యాయములు తిరుగుబాటుచేసి స్వచ్ఛందసేనలతో జేరినవి.

ఆంగ్లేయులతో విప్లవవీరు లనేకయుద్ధము లొనర్చి నారు. నానాసా హెబు మహారాజపురము, కాన్పూరు, బిఘూరులలో వారి నెదుర్కొని బలము చాలనందున తిరోగమించి నారు. మహమ్మదీయులు బహదూర్ షాను చక్రవర్తిని గావించి ప్రమత్తుణ్ణి యున్న సందర్భమున హాడ్ సక్ సేనా నాయకును వారెవై కెత్తినచ్చి యతనిని బందీ గావించి నిర్వంత మొనర్చినాడు.

అనుక్షణమును పెరిగిపోవుచున్న నానాశక్తి కాంగ్లేయులు వెఱిగువడినారు. తమ సర్వస్వము నొడ్డి సంరక్షించు కొన నిశ్చయించి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమున కాంగ్లేయులు మొర పెట్టినారు. 17 ఆగష్టు 1857 న భారత స్వాతంత్ర్య యుద్ధ వీరుల నెదుర్కొని కాలిక్ కాంబెల్ ను సర్వసేనాపతిగ నియమించి యతని యాజ్ఞానుసారముగ నర్తించు నా ప్రభుత్వము సేనలకాట్ల నొసగినది. సమస్త భారతమున నున్న పై న్యాయముల వారు జేహూన్పుకొనినారు. ఆంగ్లేదేశమునుగడి నూతన సేనల రప్పించినారు.

బహుకాలము సమరములు సాగినవి. 15 మార్చి 1858 న లక్నోలో మహాభయంకర యుద్ధము జరిగివడినానా సేనలు, డిగ్గే నవాబు వజీరుసేనలు శత్రువు నెదుర్కొని ధైర్య సాహసములతో ఖోగాడినవి. కాని చివరకు గోమతీ నదీ

మార్గమున. తిరోగమింప వలసి వచ్చినది. శత్రువులు వారిని వెన్నాడ నారంభించినారు. అరణ్యములలో నష్టకష్టముల కోర్చి పోరాడుచు తుద కవి నేపాళమును బ్రవేశించినవి. ఆనాటినుండి నానాసాహె బేమ్మైనదియును దెలియదు.

తాతియా కొంతసైన్యముతో యమునానదిని దాటి స్వాతంత్ర్యసమరమున సాయమొనర్చ నిరాకరించిన చాక్యాదీ రాజుపై బడి యతనిని శిక్షించినాడు. అందువలన నతనికి బడునైదు ఫిరంగులు, మూడులక్షల రూప్యములు లభించినవి. శరణు జొచ్చిన యారాజు కొంత సైన్యసహాయ మొనర్చి కంగీకరించినాడు. నేడు శత్రువులపై స్వాతంత్ర్య సమరము సాగించు వీరులకు ముఖ్యస్థానము కాల్పి.

నానాసాహెబు వార్తలు తెలియకపోవుటవలన, సర్వ సేనాపతి తాతియా శ్రీమంతుని పీఠా నొసర్చి సమరమునర్పి సిద్ధముగ నాంగ్లేయుల రాకకై వేచియున్నాడు.

సంయుక్తప్రాంతముల యుద్ధము కాలిక్తాకాంబెల్ నడిపించుటకును, మధ్యభారతమున సర్ హెయ్యారాస్ నడిపించుటకును నిశ్చితమైనది. రాస్ యుద్ధనీతి విశారదుడు. ముందు ఝాన్సీని గై. నశమొనర్చుకొని కాల్పి పైబడ నిశ్చయించినాడు. శత్రువులు ముందు కాల్పిలో యుద్ధ మొనర్చి తిన్నపై బడుదురని రాణి తలపోసి కొంతసైన్యమును తాతియాకు సహాయార్థ మంపినది.

ఇట్టిస్థితిలో శత్రువులు మహాదయమునాటి సముద్రపు కెరటములవలె పొంగి పొరలినచ్చి ఝాన్సీ నలుదెసల ముట్టడించిరి. రాణి యందుకు సిద్ధపడినది. మోగోపంతు,

గుల్ మహమ్మదు, ఖుదాబక్స్ మరియు నితర ప్రముఖ సరదారులను దుర్గరక్షణకై నిలిపినది. సుబేదారులు బురుజులపై జాగరూకతతో బ్రవర్తించుచున్నారు. దుర్గభిత్తికల్పపై దూసిన కరవాలములతో, ముద్గర, పరశు, పాశాది సాధనములతో వారప్రమత్తులై యున్నారు.

శత్రుసైన్యములలో రణఘోషలు మార్మోగినవి. ఫిరంగులు ప్రేల్పు మొదలు పెట్టినారు. రాణి దుర్గమునుండి ధ్వనికి బ్రతిధ్వనిగ ఫిరంగులు మోయుచున్నవి. ఆమె ఫిరంగులలో విఖ్యాతిగన్న 'శత్రు సంహారము', 'నలదారము', 'ఘనగర్జ' 'అగ్నివృష్టులు' కురియుచున్నవి. ఆరుదినము లట్లు గడచినవి. శత్రువు తలచినట్లు రాణికి ఫిరంగిసామాగ్రి పూర్తికాలేదు. తన కై పోవునన్న భయముతో నాంక్లేయ సేనాధిపతి 'గాస్' ఫిరంగియుద్ధము మానినాడు. బహుయుద్ధములలో సలిగిన సైన్యమునకు గొంత విశ్రాంతి చేకూరిన దను ధైర్యముతో కోట కెగబ్రాక నాశ్చరించినాడు.

దుర్గమూలమునకు వారు చేరుకొనిన వెంటనే రాణి సైన్యము శిలావృష్టులు కురిపించినారు. ఆ దిశను ప్రయోజనము లేదని మరియొక దిక్కున లగ్గల తగిలించి కోటగోడలపై జేగ యత్న మారంభమొనరించి. తుముల యుద్ధములు ప్రారంభించినవి. రాణి సంఘినవార్త కాల్పి చేరినదో! లేదో! ఆమె సైన్యములు కాలేదు. ఆహారమును గైకొనుటకైన నామె సైన్యములకు శత్రువు లవకాశ మిచ్చుటలేదు.

రాణిసాహెబ్ మందహాసములతో, మహోద్రేక ప్రసంగములతో దుర్గము నలుదెసల దానెడ్డు యుద్ధము సాగించుచున్నది. ఉభయపక్షముల సప్తములు విశేషముగ నున్నవి.

ప్రమాదము లొకదాని వెనుక నొకటి రాణికి సంభ
వించుచున్నది.

ఆమె యొకనంకకు మరల మరల చూచుటలో నభి
ప్రాయ మేమి? ఆ దిక్కున నేమున్నది? అడుగో, తాతియా!
స్వరాజ్యసమర సేనానాయకును మొదలు కాకలు తీరిన
కదనయోధుడు; దూరముగ బేత్వానది కానలగట్టిన బహు
బలముతో గనుపించుచున్నాడు. లక్ష్మీబాయి ముఖమున
సంతోష రేఖలు నర్తించుచున్నవి.

ఆంగ్లేయ సైన్యాధ్యక్షుడు తాతియా సైన్యమును గమ
నించినాడు. అతనిపై యుద్ధమొనర్చుటకు సైన్యము వ్యతిరే
కించుచున్నది. పూర్వ మతని చేతిలో నది దెబ్బలు తినినది.
అతడు ధైర్యశాలి, నిరుత్సాహమెరుగని వ్యక్తి. కేవల మాం
గేయ పటాలముల ముందుకు రప్పించి వారి నుద్దేశించి
ప్రపంచ యుద్ధరంగముల నన్నిటిలో ఖ్యాతిగడించిన బ్రిటిష్
సైన్యమునకు నేడీ కుయుద్ధమున పేరు ప్రతిష్ఠలు మంటగలియ
నున్నవి. ఏ మహా తర సామ్రాజ్యమున కే మన పూర్వులు
ప్రాణముల బలికావించినారో, రక్షణదము లింకించినారో,
దానిని నిల్పిన ఖ్యాతి మీకు దక్కనున్నదని యుద్ధోధించి
నాడు. మరణమో, యశమో యని సాహసించి సమస్త
సైన్యము నతడు తాతియా కెదురు నడపించినాడు.

ఝాన్సీరాణి దీనిని గమనించి దుర్గద్వారముల దెర
పించి వెనుకనుండి వారిపై బడ నిశ్చయించి కొన్ని పటాలముల
గదిలించునంతలో ఫిరంగి సైన్యము శత్రుపక్షమునుండి యగ్ని
పిండముల గురిపింప నారంభించినది. ఆమె సైన్యమునకు దిగి
వచ్చుట కవకాశము లేకపోయినది.

తాతీయా పై న్యములో సర్వభాగము బేత్వానది దాటి నది. మిగిలిన యర్థభాగము దాటవలసి యున్నది. అట్టిస్థితిలో గాన్ పై న్యములు వారి నెదుర్కొనినవి. అతని పై న్యములు తికమక పడసాగినవి. మరుక్షణముననే ధైర్యస్థైర్యము లతో నెదుర్కొనినవి. అందు రాణి శిక్షణమిప్పించిన రూప్సి పై న్యముతో నాంగ్లేయ యోధులు, నాశ్విక దళములు తలపడినారు. శత్రుపై న్యమున ననేకులు మృతినొందినారు.

‘గాన్’ దేశీయపై న్యమును ముందుకు బంపినాడు. ఆ యుగనదియైన పటాలము నేపాలదేశ పై న్యము. అది హిమనత్పర్వత శ్రేణుల పాదప్రదేశమున ప్రభవించిన గూర్ఖాబాతులతో నిండినది. ఇంతలో కర్నల్ నేషియర్ నూతన సేనలతో నచ్చి యాంగ్లేయుల గలసికొనినాడు. యుద్ధము మహాభయంకరముగ కొలదికాలము సాగినది. ప్రస్తుతస్థితిలో నేను రూప్సి కెట్టిసాయము చేయలే నను నిశ్చయముతో తాతీయా తిరిగి కాల్పీవైపునకు వెడలిపోయినాడు. ఆంగ్లేయపై న్యములో నొక పటాలమును దరుము కొనుచు వచ్చిన కాల్పీపై న్యము రూప్సిదుర్గములో ప్రవేశించినది.

రూప్సి రాజ్యమున శత్రువుల కాహారపదార్థములు లభించుటలేదు. తాతీయా పై న్య తిరోగమనముతో వారికి కావలసినంత పదార్థము లభించినది. మరల రూప్సి ముట్టడికి బూనుకొనినారు. సన్నాహముల సిద్ధమొనర్చుకొనుచున్నారు.

రూప్సిరాణిచిత్తము ప్రథమమున నించుక చలించినది. దైవము తన కనుకూలముగ లేదని తలపోసినది. మరుక్షణముననే ధైర్య మనలగబించి దుర్గరక్షణోద్ద్యోగమున

మానసమును సుస్థిరమొనర్చుకొనినది; సైన్యముల హేచ్చ
రించినది. సరదారులకు, ఖలేదారులకు నావశ్యకములైన
యనుజ్ఞల నొసగినది. సైన్యము నుద్దేశించి యుద్ధోద్ధక
వాక్యముల బలికినది.

“మిత్రబలము మనకు సాయమొనర్చునన్న యాశ తీరి
నది. నేడు మనము స్వశక్తిపై నాధారపడవలెను. మరణము
నకు మనము సంసిద్ధుల మైననాడే భవిష్యత్తున బ్రతుకు
నున్నది. మీహృదయకుహరములలో నూతనాశాభ్యుత్థిలు
వెలిగింపుడు. మన పూర్వసీనుల స్మృతిపథముల నిల్పుడు.
పోరాడుడు. మిమ్ము రక్షించుకొనుడు. స్వదేశమును, స్వజా
తిని, స్వధర్మమును రక్షింపు” డనిన యామె వీరోచిత
వాక్యములకు సైనికులు జయజయ ధ్యానము లొనర్చిరి.
మిన్నులు మార్మోగ వీరాచారము లొనర్చిరి. దుర్గములోని
హర్షోద్వేగ నినాదములతో శత్రుహృదయములు దద్దరిల్లు
చున్నవి.

3 ఏప్రిలు 1858 ఉదయారంభమునుండి యాంగ్లే
యులు ఝాన్సీపై ముట్టడి సారంభించినారు. ముఖద్వారముపై
ఘెరంగిసైన్య మగ్నివృష్టి గురిపించుచున్నది. ఝాన్సీదుర్గము
నుండి “మార్ ఘెరంగీకో” అని గుల్మహమ్మత్ ప్రచండ
కంఠస్వరము వినిపించినది. మరుక్షణమున శత్రుసేనపై నొక
యగ్నికెరటము పయనించి వారిని జెల్లొచెడ రొనర్చినది. అనతి
కాలములో వారు మరల తేరుకొని మృత్యువును తిరస్కరిం
చుచు ముందుకు సాగివచ్చినారు.

ఆంగ్లేయులు కోటగోడ లెగబాటులలో నుశ్చితులు.
అందు జాను, మైకేల్, డిక్, ఛాక్సులు అందఁవేసిన వేతులు.

ఝూన్సిరాణి సైన్యప్రధానులలో నొక్కడైన రఘునాథసింగు నిలచిన బురుజును బట్టుకొను యత్నములో గోడలపై నిచ్చెన గొలుసుల వేసి వారు ఎక్కివచ్చుచున్నారు.

దుర్గ మేటవాలైన గిరిశిఖరిపై నుండుట ఝూన్సిరాణి కుపకరించినది. వారి నామె సైన్యము ఖడ్గములతో నెదుర్కొని రూపుమాపినది. ఇట్టి యత్నములు నిష్ప్రయోజనము లని వారు మరొకవైపునకు వెడలినారు. ఇంతలో కోట లోపలినుండి 'హరహర! మహాదేవ!!' యను నార్తనాదములు గాణి చెవులబడినవి. లంచమిచ్చి మోసముతో నాంగ్లేయులు దక్షిణదుర్గద్వారమును బట్టుకొని ప్రవేశించి తుముల యుద్ధము లొనర్చుచు ప్రజల చిత్రవధ జేయుచున్నారు. భయకంపిత గాతులై ప్రజలు నలుదెసల పరుగిడుచున్నారు.

'ఇక మృత్యువు తప్పదు' అని ఝూన్సి నిశ్చయ మొనర్చినది. కాళిమూర్తివలె నాకృష్ట కృపాణముతో నశ్యమును నలుదెసల బర్సులై తీంచు చున్నది. ప్రజల చిత్రవధ కన్నుల బడినది. ఆమె కన్ను లెఱ్ఱవారినవి. ఆమె యున్నతూరాలైనవి.

సంకులసమర మారంభమైనది. ఖడ్గయుద్ధము భయంకరముగ సాగుచున్నది. హాహారావములు, సైన్యనిరోషము, కగాళాట్టహాసములు, దుర్మరణారావములు తమలోదాము పోగాడుకొను చున్నవి. ప్రధానద్వారము శత్రువుల వశమైనది. బురుజుల గాచాడు మంతులు కొందరు మరణించినారు. మోహింపంతు మొండెము తనముందు నడచి నేలపై దొరలు చున్నది.

ఝూన్సిరాణి శరీరము రక్తసిక్తమైనది. ఖడ్గము కజకు వారినది. శత్రువులు నలుదెసల మూగి ముందుకు సాగి

వచ్చుచున్నారు. ఆలస్యమైన నష్టకష్టములపాలు గావించిన యా మహావీరమూర్తికి వా రేమి యపాయ మొనర్చునో!

అశ్వమధిరోహించి గుల్మహమ్మద్, ఖుదాబక్షులు నచ్చి యెదుట నిలచినారు.

“రాణిసాహెబ్! దుర్గమును శత్రువులకు స్వాధీన మొనర్చుట యుక్తము.”

“రూస్సీనా! నాకొస్తుభమును! శత్రువుల హస్తముల కందించుట! బొందిప్రాణ మున్నంతవరకును జరుగదు.”
రాణి యున్నత్తురాలివలె ననినది.

“మీరు పీష్వాసైన్యములకలుసుకొనిచురలస్వతంత్ర్య సమరమును సాగింపవచ్చును గదా? మీరూస్సీ మీకు దక్కవలెనన్న...”

“ఔను. పీష్వాసైన్యముల చేరుకొనుటయే మన కర్తవ్యము.” రాణి నిశ్చయమున కాసైన్యాధిపతు లిరువురును సంతసించినారు. రాణి కంగరతుకులుగ పదునైదుగు రాశ్వికుల దీసుకొని నిశీధవేళ వారుత్తరద్వారమును ప్రవేశించినారు.

గవని కాపలాదా రద్ధుపడి ప్రశ్నింపగా నతనికి, “మేము తెహి సంస్థానాధీశ్వరు డాంగ్లేయులకు హరణమిచ్చిన సైనికులము. సర్ హ్యూరాన్ యాజ్ఞానుసారముగ సైన్యరక్షణ కేగుచున్నా”మని మోసగించి దుర్గమునుండి బయటపడినారు.

రాణి బేత్వానదిని చాటి యగాధమార్గమున నిశీధమందు కాల్పిమార్గమునో నడచుచున్నది. వెన్నుపై దత్త

ప్రత్యుని దామోదరుని పట్టు సెల్లాలో గట్టుకొనినది. ఒకచేత సశ్వపల్యాణములు, మరియొకచేత నుద్భృతఖడ్గము నున్నవి. పదునై దశ్యములును నొక శలాకవలె వెంట నడుచుచున్నవి. ఒకప్రక్కగుల్మహమ్మద్, మరొకవంక ఖుదాబక్ష్, మధ్యన రాణి పయనించుచున్నారు.

రాణి దుర్గమును వదలి కాల్వీ పోవుచున్న దన్న వార్త సరదారులకు తెలిసినది. వారును సైన్యముల మరలించి రాణి వెనువెంట బయనమైనారు. ఆంగ్లేయులు సమస్తమును దెలుసుకొనినారు. లెఫ్టినెంటు జాకర్ రాణిని కాలవలంబన మొనర్చక వెన్నాడ నారంభించినాడు. ఇరువుర సైన్యమునకు గనుజూపుమేర దూరములేదు. మనుసటి దిన ముదయవేళకు రాణి కాల్వీ గాచబాటకు చేరినది. వెనుకవచ్చు రాణి సరదారులు జాకరుతో దలపడి యతనిని సైన్యసమేతముగయ్యువురి కంపినారు.

కొంతసైన్యముతో, సరదారులతో, రాణి కాల్వీ జేరినది. ముట్టడి ప్రారంభమైనది మొదల మొదల నిద్రాహారము లేకుగదు. నేడు కొంత స్వగత చిక్కినది. ఉషోదయవేళ వరకును నిద్రించి మేల్కొనినది. తాతియా మరికొన్ని విప్లవ సేనల కూర్చుకొని శత్రువుతో సమర మొనర్చు సన్నద్ధపడినాడు. ఝాన్సీరాణిరాక యతనికినూతన చైతన్యమును గల్పించినది.

ఇరువురును స్వాతంత్ర్య సమరమును ఆమరణాంతము సాగింప వునకిప్రమాణములొనర్చినారు. కొంత సైన్యమునకు తాతియానాయకత్వము వహించినాడు. మరికొంత సైన్యమును ఝాన్సీరాణి నడుపుట కంగీకరించినది. పీష్వా ప్రతినిధి శ్రీమంతు మరికొంత సైన్యమును బాలించుటకు యూనుకొనినాడు.

కాల్చీనుండి నలుబదిమైళ్ళు ముందుకువచ్చి 'కుంచి' యొద్ద సైన్యములు నిలచినవి.

అక్టోబరు సైన్యము బందానవాబు, సాగరమహా రాజు, వనపుర రాజులు పంపినది. వారు క్రమశిక్షణ మొందిన వారు కారు. కేవల ముత్సాహులు. అసైన్యనిగ్ధాణ మావేకు నచ్చలేదు. కాని వారిని నడిపింపక తప్పదు. శత్రువుల క్రమ శిక్షణ మత్యున్నతమైనది. సాధనసామగ్రిలో వారిధికులు. అందు జనరల్ 'రాస్' యాజ్ఞ కెట్టి యాటంకమును లేదు.

అట్టి గ్రీష్మసమయమును బ్రజ మున్నెన్నడును గని నిని యెరుగరు. ఆంగ్లేయసైన్యము లావేసగిని భరింపలే నని రాణి గమనించినది. ఫిరంగియుద్ధము పగలు పన్నెండుగంటలు దాటినతరువాత ప్రారంభమొనర్చినలె నని శాసించినది.

యుద్ధ మారంభమైనది. ఆంగ్లేయుల పక్షమున నూతన సేనానాయకు లనేకులు యుద్ధ మొనర్చుచున్నారు. స్వాతంత్ర్య సైన్యము శక్తికొలది పోరాడినది. వ్యక్తిగతములైన ధైర్య తాపా క్రియ లనేకములు సైనికులు ప్రకటించినారు. ప్రయో జనము లేకపోయినది. 7 మే 1858వ కుంచీయొద్ద జాతీయసైన్య మునకు మరల నొక యవజయము !

సమరము సాగుచున్న సమయమున తాతీయా కొంత సైన్యముతో నదృశ్యుడైనాడు. తిరోగమించుటలో రాణి నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్యసైన్యము ప్రకటించిన ధైర్య ప్రాహసములను శత్రువులు వేసోల్కి సాగడినారు. రెండు మూడు మైళ్ళవరకును తుమ్మలయుద్ధములు సాగించినారు. వారి ధైర్యము వీరిపోవుట లేదు; చివకుట లేదు; విజ్ఞపన సైన్యముతో

నాశ్వికబలము కాల్బలమును, కాల్బలమాశ్వికమును నిందించు కొనుట కారంభించినారు. కొందరు ఝాన్సీని నిందించినారు.. మరికొందరు బందా నవాబును నిందించినారు.

రాణి ముందునకు వచ్చి కాల్పీమైదానములో సమస్త సేనల నుద్దేశించి “మహాయోధులారా! ఒకరినొకరు నిందించుట కిది సమయము కాదు. మన సర్వస్వము వినాశమునొందుచున్న సమయమున నీ యనైకమత్యమునకు దావీయకును, తాత్కాలికముగ దిగోగమించినాము - మరల శత్రువుపై బడక తప్పదు.” అని వారిని రాణి యాశ్వాసించినది.

మే 22 న ఝాన్సీరాణి సమస్త సేనలతో యమునా నదియొడ్డున నిలచి నూతనోత్సాహమును రగిల్చినది.

“పైనికులారా! అదుగో యమునామాయి! ఆ పవిత్రనీరముల గ్రహించి మాతృదేశముకొఱకు, స్వధర్మము కొఱకు, మాసర్వస్వముల బలిగావించుటకు సంసిద్ధుల మని, ప్రమాణమొనర్చు” డని శాసించినది. ఆమె యాజ్ఞానుసారముగ విప్లవసైన్యములు ముమ్మారు ప్రమాణ మొనర్చినారు. వారి వీర శంఖధ్వనములకు యమునా కాళిందీ నదులు పత్తి శబ్దించుచున్నవి.

ఆశ్వికచమూఢాటికి రేగిన కెంఠూళ్ళుల సకాలాస్తమయములు పొడకట్టుచున్నవి. దానిని దిలకించిన శత్రువులకు గుండెలు చెదురుచున్నవి.

జనరల్ రాస్ కు సహాయార్థము సర్వసైన్యాధ్యక్షుడు కాలిగ్ ఓర్ సేనానాయకుని బంపినాడు. ఆతడసామాన్య యోధుడు. బర్మా, నేపాళ యుద్ధములలో బ్రాభవము ప్రజ్ఞ.

గడించి భౌతికగన్నవాడు. ఆంక్షేయపైన్యము కాల్పిమైదానముల విడిసినది. ఎవరును ముందునకు వచ్చుటకు సాహసించలేదు.

ఎంత కాలమిట్లు? రాణి యానా డాల్ఫిన్స్కైన్యమును నడుపుచున్నది. తన యాల్ఫిన్స్కైన్యమును ముందుకు దూకించినది. పద్మనైదు నిమిషములకాలము శత్రువు లనిశ్చితులుగ నున్న వారి సేన సమస్తమును యమదర్శనమున కేగియుండి డిది. 'ఓర్' తన వెంట నూతనముగ తెచ్చిన యుష్ట్రబలమును ముందునకు గదలించినాడు. దానితో స్వాతంత్ర్యపైన్యమున గల్లాలము చెలరేగినది. మునుపు వారట్టి యుష్ట్రబలమును జూడలేదు. ఇదే సమయమని యాంక్షేయులు సమస్త బలముల దరలింప నుభయపక్షములకు ఘోరయుద్ధము జరిగినది.

స్వపైన్యమున నీతి తరిగిపోవుచున్నది. శత్రువులు మహాత్సాహముతో భోరాడుచున్నారు. సమస్తవాహినిని హతమొనర్చుకొన్న నిక యాశక్తైన తావుండదు. మరిల నొకరంగమున నెదుర్కొన యూహించి రాణి పైన్యమును మరెయ్యక మార్గమును బట్టించి నడిపించినది.

శత్రువుల యదృష్టము పండినది. కాల్పి వశమైనది. నానాసాహెబు, తాతీయాలు శ్రమపడి సంపాదించిన యాహార పదార్థములు వారి వశమైనవి. భూగర్భముల దాచియుంచిన యురువదివేల పౌనుల మందుసామాను చిక్కినది. విజయోత్సాహముతో దన పైన్యముల కిట్లు జనరల్ రాస్ పలికినాడు.

"పైన్యకులారా! మీరు వేయిమైళ్ళు జయించినారు, మనకు నేటికి నూరు ఫిరంగులు చిక్కినవి. నదుల నీదినారు, వనముల గడచినారు, పర్వతశ్రేణు లెగబ్రాకినారు, మహా

పై న్యముల నుచుచూడినారు. మీ క్రమశిక్షణ ఫలితముగ నర్పద మొదలు యమున వరకునున్న స్వర్ణఖండము మనకు వశమైనది. మనపై న్యచరిత్రలో మీ వీరోచిత కృత్యములు సునన్దాక్షరముల లిఖితములు కాగలవు. మీ పరిశ్రమకు తగిన ప్రతిఫలము బహుమాన రూపమున ననతి కాలముననే పొందగలరు.”

పై న్యముల కభినందన వాక్యములు పలికి యారోగ్యమును జేకూర్చుకొనుటకై జనరల్ రాస్ బొంబాయికి బయనమైనాడు. కాని రూస్సిరాణి యతని కట్టి యవకాశము నొసగ నిచ్చుగించలేదు.

కాల్చీ శత్రువులకు వశమైన తరువాత విప్లవపై న్యములకు నిలువ నీడలేదు. ఆహారపదార్థములు లేవు. నానా సాహెబ్ వార్తలు వినిపించుట లేదు. తాతీయా యెట నదృశ్యుడైనాడో తెలియదు. గోపాలపురమును జేరికొని పై న్యములు కర్తవ్య మాలోచింపసాగిరి.

“అపజయములపై నపజయములు. ఇట్లెంతకాలము!” అని బందా నవాబు పలికినాడు.

“మాతృదేశమునకు ముక్తి యికలే” దని సాగర మహాగి జనినాడు.

ఆమాట చెవిని బడిన మగుక్షణమే రూస్సిరాణి కొదమ సింగమునలె “నాకున్నకలో బ్రాణ మున్నంతవర కట్టి యూహలు రాకూడ” దని గద్దించి పలికినది.

“ఈవిధిలో తాతీయా యున్న నెంత బాగుండెడిది !”

“తాతీయా యేమైనాడు?”

“తండ్రిని చూచుటకు చర్కికి వెడలి యుండవచ్చును.”

“ఇది నేను నమ్మలేను. అత డచంచల దేశభక్తుడు. మాతృసేవలో మహాత్తరకార్యదీక్షతో సైన్యములు న్యవహరించుచున్న యీ సమయమున దా స్వార్థత్వాగి తండ్రిని దర్శింప నేగునా? ఇది కల్ల! అత డట్టి తుచ్ఛుడు కాడు.” అని రాణీసాహెబు పలికినది.

కాల్వీ యుద్ధరంగమునుండి గ్వాలియర్ మార్గమున తాతీయా యా మహానగరము చేరుకొనినాడు. గ్వాలియర్ మహారాజు శత్రువులకు మిత్రుడు. నేటి స్థితిలో గ్వాలియర్ వంటి దుర్గము చేతనున్నగాని యాంగ్లేయులతో సమగము సాగించుట కవకాశము లేదు. తాతీయా గ్వాలియర్ చేరుకొనిన మరుక్షణమునుండి సైనికోద్యోగులలోను, రాజోద్యోగులలోను విప్లవబీజముల వెదజల్లినాడు. మహారాజును మోసగించియైన గ్వాలియర్ కోటను తాతీయావశము గావించి స్వాతంత్ర్యసమరము సాగింప సాయపడుటకు వారు ప్రమాణము లొనర్చినారు. ఈ రాచకార్యమున కొక మాసము కాలము పట్టినది. ఈ మహాత్తర రాజకార్యమునకే యతడు కాల్వీ యుద్ధరంగమునుండి యదృశ్యుడైనాడు.

స్వాతంత్ర్యయోధులకు గ్వాలియర్ తుది సమరాంగణము. దానిని స్వీకరించుటలో మొదట గ్వాలియర్ బాలె ఘాట్ దళముతో లక్ష్మీబాయి పోరాడవలసివచ్చినది. పోరాటమున నోడిపోయినను సింధియా మహారాజు వారికి సాయపడ నీచ్చగింపక నాంగ్లేయ సహాయ మర్థించుచు తప్పించుకొని పారి

పోయినాడు. ఝాన్సీరాణి యతనిని వెన్నంటు సైన్యముతో
“అతడు ద్రోహి, పిఠికిపంద, పారిపోనిం” డని పలికినది.

గ్వాలియర్ పీష్వా నానాసాహేబు ప్రతినిధి. శ్రీమంతు
వశమైనది. ‘పుల్ బాగ్’లో దర్బారు జరిగినది. అందు
మంత్రులు, రాజనీతిజ్ఞులు, సరదారులు, ఖలేదారులు, రాజ
పుత్రులు, వశానులు, రోహిలాలు, నరబ్బులు వారి స్థానముల
నధిపతులైనారు. అమరచందు వశమొనర్చిన సింహాసనమున
పీష్వా ప్రతినిధిగ ‘శ్రీమం’ తాళిను డైనాడు. ఆయన రామా
రావు గోవిందుని ప్రధాన మంత్రిగను, తాతయ్యాను సర్వ
సైన్యాధ్యక్షునిగను పట్టభద్రుల నొనర్చినాడు. శ్రీమంతు
పీష్వాసైన్యములకు రెండులక్షల ధనమును బహూకరించినాడు.
గ్వాలియర్ దుర్గము పట్టాభిషేకోత్సవములతో గన్నుల పండు
పుగ నొప్పినది.

ఆ సందర్భమున ఝాన్సీరాణి పీష్వాకు గప్పము చెల్లిం
చుచు సామంతసంస్థానాధీశ్వరిగ నుండుట కంగీకరించినది. ఆమె
యొనర్చిన వీరోద్రేకప్రసంగమునకు సభ యెల్ల ముగ్ధమైనది.

జనరల్ రాస్ కు సమస్తమును తెలిసినది. మహారాష్ట్ర
ములో గాక పీష్వా గ్వాలియరులో బలము చిక్కుట విచిత్ర
మైన విషయము. అత డాశ్చర్యపడినాడు. శివాజీ, నానాఫడ్న
నీస్ మొదలైన మహారాష్ట్రవీరుల స్వాతంత్ర్యాకాంక్షయేవీరి
హృదయముల సుస్థిరమైయుండవచ్చుననియతడూహించినాడు.

అతడు నూతన సైన్యముతో, నవ్యోత్సాహముతో
సింధియారాజ్యమున ప్రవేశించి ‘గ్వాలియర్ మహారాజుకుసాయ
మొనర్చుటకు దాను వచ్చినా’నని, “ప్రభువున కనుర క్తులై

సాయపడు" డని ప్రజల నుద్బోధించినాడు. పాప మతనియాశ లడుగంటినవి. కాలము మారినది. ప్రజాక్షేమము నూహించి పాలింపజాలని ప్రభువునకు సాయ మొనర్పజాల మని ప్రజలు నిశ్చయముగ పలికినారు. గ్వాలియర్ ప్రభువును 'దేశద్రోహి' యని ముఖమున వాకొనిరి.

మతప్రసక్తితో విప్లవవీరులనుండి బందాను నిడదీయ యత్నించి యా ప్రయత్నమం దాంగ్లేయులు విఫలు లైనారు. బందా స్వేచ్ఛావీరుడు ! మతోద్రేకి కాడు. హిందూ మహా మృదీయ సమైక్యతకు బాటుపడిన ప్రథమ న్యక్తి!!

జూన్ 17 న గ్వాలియర్ కోట ముట్టడి యాగంభ మైనది. ప్రారంభమున పీష్వాపై బందా తిరుగబడినాడు. రాణి 'మన పరమాశయము స్వేచ్ఛావతాకము యానద్భారతమున ప్రతిష్ఠాపించుట. ఇట్టి సమయమున మనలో వైమనస్యములు పొడకట్టిన మొదటికి మోసమునచ్చును. శత్రువుల కుతంత్రములలో జిక్కి వారిని నమ్మి మోసపోకు' మని బందా నవాబుతో మంతనములు సలిపినది. అతడు తప్పిదమును గమనించి పీష్వాను క్షమాపణ వేడుకొనినాడు. వారిరువుర మిత్రుల నొనర్చి 'యొకరి నొకడు మోసగింప' మని రాణి ప్రమాణము స్వీకరించునట్లొనర్చినది.

యథాక్రమముగ ఝాన్సీరాణి యుద్ధరూపము ధరించి నది. తెల్లని పై జామా, అంగరకాపై నెర్రని జుబ్బా, బరీ కుచ్చుల తెల్లని తలపాగ, నడుమునకు దెల్లని పట్టుసెల్లాదట్టి చీగించినది. దుర్గ పూర్వదక్షిణ దిశల రక్షణభార మామె వహించినది. ఆమె యాంతరంగిక సేవికలు కాశీబాయి, మంద రాలును యుద్ధవేషముల నున్నారు. గుల్మహమ్మద్ ఖాను,

ఖుదా బక్షు లామె పార్శ్వచరులుగ సేనలతో ననువర్తించుచున్నారు. రాణీసాహబు శ్వేతాశ్వ మధిరోహించి యాకృష్ణ కరవాలముతో స్వసైన్యముల బర్యవేక్షణ మొనర్చుచున్నది.

ఆంగ్లేయసైన్యములు కనుచూపు మేరలోనికి వచ్చినవి. అవి బిగ్గడిరు స్మిత్ నాయకత్వమున శరవేగముతో వచ్చి పడుచున్నవి. రాణి రణవాద్యముల మొరయించినది. ఆమె సరదారులు సైన్యముల నుత్తేజపరచుచున్నారు. ఫిరంగీసైన్యములు వారి కార్యక్రమము నారంభించినవి. వాని నిర్ఘోషముల కాకాశము భిన్నించుచున్నట్లున్నది.

ఉభయసైన్యములును దారసిల్లినవి. రఘునాథసింగు శత్రుసైన్యములో జొచ్చుకొని వారిని చెల్లాచెద రొనర్చుచున్నాడు. ఆంగ్లేయ సైన్యమున హాహాకారము లతిశయించుచున్నది. రాణి రక్త ముప్పొంగి పొరలిపోవుచున్నది. ఎటుచూచిన నభోమాన శంపాలత వలె నామె మూర్తియే శత్రువుల కన్నులయెదుట మెరయుచున్నది.

ఆంగ్లేయులు విశ్రాంతిదశముల రప్పించి రాణీసైన్యముపై నడిపినారు. ఆమె సైన్యము ధైర్యముతో నెదుర్కొని తరిమికొట్టినది. జనరల్ స్మిత్ ప్రయోజనము లేదనుకొని సైన్యమును మరలించి మరియొకవంకకు తప్పకొనినాడు.

మరునాడు 18 జూన్, శ్వేష్ట శుక్ల సప్తమి, శుక్రవారము ఆంగ్లేయులు జనరల్ స్మిత్, హ్యూరాన్ల నాయకత్వమున మరల రాణీసైన్యము నెదుర్కొన వచ్చినారు. వారిరాకను దూరమునుండి గమనించిన గుల్మహమ్మద్ వేగముగ వచ్చి “రాణీసాహెబ్! శత్రువులు మరల మనపై

బడవచ్చు చున్నా” రని పలికినాడు. రాణి మందస్మిత మొనర్చి ‘రానిమ్ము. మన బలసాహసముల దెలుసుకొందు’ రనినది. ‘మీ మీ స్థానములలో నప్రమత్తతతో నర్తింపు’ డని వారి కనుజ్ఞ నొసగి శ్వేతాశ్వమును యుద్ధభూమిని పర వళ్ళు త్రొక్కించుచు నానందించుచున్నది.

ఆనాటి పగలెల్ల యుద్ధము మహాభయంకరముగ సాగి నది. ఆనా డామె ప్రకటించిన ధైర్యసాహసముల గన్నుల పండువుగ జూచిన జనరలు రాన్ ‘పాశ్చాత్య లోకమునందెట్టి వీరవనిత యొక్క తెచ్చిన జన్మించినదా? ‘జోక ఆఫ్ ఆన్యు..’ ఈమె కొనగోటికి జాలదు. ఈమె మూర్ఖభవించిన వీరము గాని యన్యముగా’ దని మనస్సున సంభావించినాడు.

సాయంసమయ మాసన్న మగుచున్నది. రాణిపక్షము నుండి ఫిరంగిమోతలు వినిపించుటలేదు. సకాలమునకు సామాగ్రి యందియుండదు. ఆమెపై బడుట కిదియే సమయ మని జనరలు స్మిత్ యెనిమిదవ ‘హుస్సారు’ లను ముందుకు జేరి రాణిని జుట్టుముట్టు డని యాజ్ఞాపించినాడు. శత్రువుల యాశ్వికసైన్యమామెను వేటకుక్కలవలె వెన్నాడుచున్నారు.

మారమునుండి గమనించిన ఖుదాబక్ యాశ్వికసైన్య ముతో వారిపై బడ వచ్చునంతలో నొకనూతనసేవ యతనిపై దలపడినది. రాణిని శత్రువులు పలయాకారమున బంధించు చున్నారు. ఆమె సైన్యమున భయోత్పాతములు పొడజూపి నవి. హాహారావములు మిన్ను ముట్టినవి. రాణి యిప్పటికిని లొంగలేదు. అచంచలవిశ్వాసముతో బోరాడుచున్నది.

వెనుకనుండి యొక స్త్రీకంఠమున నార్తారావము విని పొందినది. అది మందర గొంతుక. బాయిసాహెబును గర్జిం

చుటకు వచ్చుచున్న యామెపై నొక యాంగ్లేయుడు తలవడి కంఠచ్చేద మొనర్చినాడు. రాణి యాతనిని మరుక్షణమున యమనదనమున కంపినది. 'హరహర మహాదేవ' నినాదములతో రాణి కఠాళ కాళీమూర్తివలె విజృంభించి గతివయని మేషములకాలము తాండవించినది.

ఆమె యశ్వము నొక తిన్నెపై నడిపించుచున్నది. అది యొక దుముకు దుమికిన నావ్యూహమునుండి యామె తప్పించుకొనెడిది. నే డామె యధిరోపించినది నూతనాశ్వము. క్రిందటి దినమున యుద్ధములో నామె యనురాగముతో బెంచి పాలించు కొనుచున్న యశ్వరాజము మరణించినది. ఆంగ్లేయుల యదృష్టము ఫలించినది. చుట్టు ముట్టిన యాంగ్లేయులతో నామె ఖడ్గయుద్ధ మొనర్చు సమయమున యొకని గుండెనుండి చిమ్మినరక్తమామె కంటబడినది. కనులు సూతబడుచున్నదని, హస్తమున ఖడ్గము విహరించుట మానలేదు. ఇట్టి విషమస్థితిలో నొక యాంగ్లేయుడు శక్తి నంతయు వినియోగించి యామె శిరస్సున మోదినాడు. ఆమె దక్షిణ నేత్రము ముందుకువచ్చినది. అప్పటికిని రాణి 'శర' ణనలేదు. మరల నొక కత్తిపోటు హృదయభాగమున దగిలినది. రాణికి స్మృతితప్పినది. నిశ్శ్వసించుటగమనించి దేశముఖు రామచంద్రరావు మెరికలవంటి యోధులతో నాప్రదేశమును చేరి రాణిని నిజాశ్వముపై జేర్చుకొని శిబిరమునకు వచ్చినాడు.

గుడారమున గంగాదాసు బావా తల్ప మమర్చి విశ్రమింపజేసి శీతలజలమును దాహమిచ్చి యామెకు సేవ యొనర్చు చున్నాడు. రక్తస్నాన మాడిన యా వస్త్రములతోనే రాణి పర్యంకముపై మేనువాల్చినది.

“తాతీయా!...సమరమును సాగింపుము. తల్లి దాగ్ధ్య విముక్తికై తనువు లర్పింపు”మని యాజ్ఞాపించి తుదిక్షణమున దత్తపుత్రుని దామోదరుని దరిజేర్చుకొని ప్రేమపాంగులువార ‘దామోదరా!’ యని శిరము నిమురుచు తుదినిశ్వాస మొనర్చినది.

సూర్యకాంతి ప్రపంచము వీడినది. లక్ష్మి శరీరమును వదలినది.

రాణి యాశయము ఫలించినదా? లేదు. స్వాతంత్ర్య యుద్ధమున విజయము సంశయాస్పదముగ నున్నది. ఫలించ లేదా? ఫలించినది. భారతజాతి నిర్వీర్యము కాలేదని ప్రచండ పరప్రభుత్వము నెదుర్కొని యామె నిరూపించినది.

జూన్ 19 న గ్వాలియరును జనరల్ రాస్ పట్టుకొని నాడు. రాణిమరణవార్త విన్న తాతీయా సమరము సాగింప లేకపోయినాడు. మరల మరల రాణిమాటల జ్ఞప్తికి దెచ్చు కొని శత్రువుల జెండాడ నెన్ని యత్నము లొనర్చిన నాతిని హృదయము వెలుగు లేని శూన్యగృహమై పోవుచున్నది. మానసిక వ్యధ కారణముగ నతడు బ్రెగడియ సేవయ్యును జిక్కిపోయినాడు.

ప్రథమ స్వాతంత్ర్యయుద్ధ మంతటితో ముగిసినది. ఆ సమరవీరుల చరిత్రలు వీరగాథలై వెలసి భవిష్యత్కాలమున ననేక స్వాతంత్ర్య వీరహృదయక్షేత్రముల స్వేచ్ఛాబీజముల నాటి, వనముల పెంచి, ఫలముల పండించినవి.

అచంచల దేశభక్తికి, సేవాత్మాగములకు, ధైర్య సాహసములకు, ప్రజానురాగమునకు సంజ్ఞామూర్తియై లక్ష్మి బాయి నేడును కీర్తిశరీరముతో నారాధ్యదేవతయై నిలచినది.

౨. లోకమాన్యుడు

అంగ్లేయ ప్రభుత్వము మంచిదా? చెడ్డదా? అను, ప్రశ్న లేదు. దాని గుణదోషములతో మన కేమి సంబంధము? అది పరప్రభుత్వము. అందును నదృశ్యము. రాజునకును బ్రజలకును సంబంధము లేని ప్రభుత్వము! ప్రభుత్వోద్యోగుల పశుబలము తోడ్పాటుతో పాలించు ప్రభుత్వము!!

“పాలనావ్యవహార నిర్వాహకత్వము ప్రజాహస్తగతమై యుండుటయే స్వరాజ్యము.”

“స్వరాజ్యకాంక్ష ప్రతివ్యక్తికిని జన్మహక్కు; అది చట్టసమ్మతమైనది.”

ముక్తకంఠముతో నీ రీతిగ బ్రథమస్వాతంత్ర్య యుద్ధానంతరము భారతీయప్రజల నుద్దేశించి కేకపెట్టిన మహావ్యక్తి ‘మహాగావ్య కేసరి’ బాలగంగాధర తిలక్!

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము దేశమాతను క్రమక్రమముగ శృంఖలాబద్ధ గావించినది. శక్తిసామర్థ్యములు క్షీణింప సామాన్య ప్రజానీకము కర్తవ్యతావిమూఢమై పరప్రభుత్వ సాదతాడినములకు శిర మొగ్గుచున్నది. వివేకుల మని విర్రవీగువాని విదేశ సంస్కార వ్యామోహితులు. దేశమున విద్యాగంధము లేదు. జాతీయభావములు లేవు. సుహృద్భావము శూన్యమైనది. విచక్షణాజ్ఞాన మావశ్యక మనిపించుచున్నది. ఎటుచూచిన నంధకారము! ఈ యంధకారమును తరిమికొట్టి స్వాతంత్ర్య భానూదయమున కనూరుడై యవతరించిన మహాతేజస్వి తిలక్ మహాశయుడు!!

ఆయన జన్మభూమి, ఛత్రపతి శివాజీవంటి వీరగాధినీరుని
కన్నతల్లి, మహారాష్ట్రము ! శతాబ్దకాలము భారతసామ్రా-
ట్టుగ దేశమును వీరోచితముగ పాలించిన బాలాజీ విశ్వ-
నాథుని జననసీమ కనతిదూరమున నున్న రత్నగిరి యా వీరుని

జన్మగ్రామము !! మొగలాయీ ప్రభుత్వాంతమున మహా-
యోధులని ప్రఖ్యాతిగన్న వీర్వాల 'చిత్పావన' వంశమున
సతడు జన్మించినాడు. 'జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరి-
యసీ' అను మహామంత్ర ముపదేశించి కుమారుని మహా-
వీరునిగ దీర్చిదిద్దిన మాతృమూర్తి జిజియా నాదర్శముగ
స్వీకరించి వర్తించు వీరవనిత యాయన తల్లి !!! పురాతన
భారతీయ సంస్కారఘెల్ల గరడుగట్టిన పుంభావ సరస్వతీ
మూర్తి తండ్రి-గంగాధర రామచంద్ర తిలక్ !!!

“తిలక్ మహాశయుడు శతాబ్దమునకు బూర్వము పుట్టి యున్నచో నొక స్వతంత్రరాజ్యమును సృష్టించుకొని సామ్రాజ్యము నొడుచుకొన జోగాటము సాగించియుండెడివా” డని యొక సందర్భమున గోపాలకృష్ణ గోఖలే తన యాంగ్లేయ మిత్రునితో ననినాడట! ఇది తిలక్ మహాశయుని జీవితసర్వస్వమును వ్యక్తమొనర్పగల యభినందన వాక్యము. తిలక్ బాల్యమాదిగ జీవితాంతము వరకును ధర్మయోధుడు! కర్మవీరుడు!!

23 జూలై 1856 నా దొక శుభక్షణమున జన్మించి బాల్యము నెల్లనొకవీరకుసుమముగ బాలగంగాధరతిలక్ గడిపినాడు. తండ్రికడ విద్యాభ్యాస మొనర్చునమయమున నాతడు జాతీయభావముల పెంపొందించుకొనినాడు. పట్టుదల యతనికి విరంతరమును ప్రథమ ప్రాణము.

తండ్రి గంగాధర రామచంద్ర తిలక్ తన బాలునికి సంస్కృతమును, గణితశాస్త్రమును నూరిపోసినాడు. అతని మేధాసంపన్నతకు, కార్యశూరత కతడు మనమున మెచ్చుకొనుచు, ‘నెన్నటికైన నాపుత్రు డొక విఖ్యాత పురుషుడు కాగల’ డని యువ్విఘ్నూరి, యతని విద్యాశీలముల విషయమున విశేష జాగరూకత నహించినాడు. రామచంద్ర తిలక్ కమ్మని కంఠముతో వినిపింప మహాకవి బాణభట్టారకుని కాదంబరీ మహాకావ్యమును విని యొకనాడు బాలగంగాధరు డాగ్రంథమును తన కిమ్మని పట్టుబట్టి నాడట! తండ్రి కఠినములైన గణితముల నిచ్చి వానిని మరల తిరిగివచ్చు వేళకు దోషరహితములుగ జేసిజూపిన నట్లే యాగ్రంథము నిత్తునని కార్యాలయమునకు వెడలిపోయినాడు. బాలగంగాధరుడు,

వీరుడు, పట్టుదలతో దండ్రీ కోరికను నెరవేర్చి బహుమతిని గ్రహించినాడు. ఇది తిలక్ మహాశయుని జీవితమున ప్రథమ విజయసాఫలము!

తల్లియతి బాల్యముననే మృతినొందినది. ఆగష్టు '72లో తండ్రి షోడశవర్షములు ముగియక మునుపే మరణించినాడు. తదుపరి నాల్గమాసములకు మెట్రిక్యులేషను పరీక్షలో ను స్తీర్ణుడై, '76 వ సంవత్సరమున బి. ఏ. డిగ్రీ స్వీకరించి బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయమున '79 లో న్యాయవాది పరీక్షయందు గంగాధరుడు పట్టభద్రుడైనాడు.

పూవునకు బరిమళము లక్షణము. ప్రతిభానంతుడైన యోధునియందు ప్రాథమికదశలోనైన వీరము దాగ నేరదు. విద్యార్థిదశయందును తిలక్ వీరుడు, స్వేచ్ఛాప్రియుడు, ప్రేమ పాత్రుడు. సోదరవిద్యార్థుల ప్రేమను గ్రహించి వారిని ప్రేమింప నతడు నేర్చుకొనినాడు. అనశ్చకములగు సందర్భముల వారి నెల్లర గూడకట్టుకొని నడిపించినాడు. అతడు వారి హృదయక్షేత్రముల జాతీయ భావబీజముల నాటి వానిని పోషించి యంకురింప జేసినాడు. మాతృదేశ సేవోద్యోగమున వారి నెల్లర తిలక్ కృతనిశ్చయుల గావించినాడు.

బాలగంగాధరుడు సూక్ష్మగ్రాహి. ఉపాధ్యాయవర్గముల ప్రాతపద్ధతు లతనికి నచ్చవు. వారిచ్చు టిప్పణుల నతడు గౌరవింపదు. స్వేచ్ఛాప్రియత్వ మతనికి సూతన మార్గముల వెదకిపెట్టినది. అనువాదము లన్న నతని కభిమానము లేదు. గణితమునందు క్రమవిధానమును నిరూపింపక శీవల ఫలితాంశములను మాత్రమే లిఖించువాడు. 'నీ క్రమ'మేదని పాటు ప్రశ్నింప 'నది నాబుద్ధియం దున్న' దన్నట్లు శిరము

జూపించెడువాడు. అతని విస్తవతత్వము పూర్వమార్గముల ననుసరించు నుపాధ్యాయులకు నచ్చలేదు. కాని యతని బుద్ధి కౌశలమునకు వా రాశ్చర్యపడుచు నతనిని ప్రేమతోబాలించి నారు.

సమస్త కార్యనిర్వహణమునకు సౌవువమగు శరీర మానశ్యక మని గంగాధరుని నమ్మకము. శరీరపోషణము లేని న్యక్తి మాతృసేవ కనర్హుడగుటయేగాక నబలుడు నని యత డనేక పర్యాయము లుద్ఘోషించి పలికినాడు. మనస్సుతో బాటు శరీర పరిశ్రమ యొనర్చి సేవాత్మాగములకు తిలక్ బాల్యదశ నుండి క్రమశిక్షణ మొనర్చుకొనుట వలననే జీవితాంతము వర కెంతటి దీర్ఘకృషికైన నతడు వెనుదీయలేదు. ఆయనను మహాత్తర స్వేచ్ఛావీరు నొనర్చిన శక్తులలో నతని శారీరక బల మొకటి.

దేశీయులశక్తి నానాటికిని క్షీణించుచున్నది. ప్రభుత్వోద్యోగుల దుగాగతములును బెచ్చుబెరుగుచున్నవి. ఎట జూచిన మృత్యువు! దేశమాత దుర్భరదారిద్ర్యము నతడు భరింపలేక పోయినాడు. స్వతంత్రమే సమస్తమునకు శరణ్యమని తిలక్ మానసమున తీర్మానించుకొనినాడు.

17, 18 శతాబ్దములలో స్వాతంత్ర్య సముపార్జనకై శక్తివంచన లేక పాటుపడిన మహారాష్ట్ర వీరయోధుల చరిత్రను తిలక్ 'జాతీయ గీతి' గ బరించినాడు. కురుక్షేత్ర మహాయుద్ధమున కర్తవ్యతా విమూఢుడైన యర్జునునకు గాజనీతి జ్ఞాను శ్రీకృష్ణభగవాను డుపదేశించిన గీతను కంఠస్థ మొనర్చినాడు. అందు కర్మవీర మతనికి ద్యోతకమైనది. 'భావుకలోక' మున విహరించుటవలన బ్రయోజన మే మున్నది? కర్మక్షేత్ర

మున బ్రవేశించి నేను ధర్మయోధుడను గావలసినదే' యని తీర్మానించుకొనినాడు.

దుర్భర దుష్ట పరిపాలనకు దోడుగ భారతమున 1877 వ సంవత్సరమున తామదేవత వికటాష్టమహాసములలో గరాళనృత్య మొనర్చుచున్నది. గంగాధరునికి నిద్రలేచు; ఆహార మంతకు మునుపే లేడు. ఆలోచనాపరనశత్యమున సమస్తమును మఱచినాడు. ప్రభుత్వము ప్రబలమైనది. దేశ ప్రజలు శక్తిహీనులు, విజ్ఞాన రహితులు, దరిద్రులు, నిద్రులు. జాతీయవిద్యలో స్వరాజ్య సమగారంభమునకు గృతనిశ్చయమైనాడు. యువకలోకమును మేల్కొల్పినాడు.

‘ప్రజల కాత్మను ప్రసాదింపుడు. వారిని మేల్కొల్పు’ డని మహారాష్ట్రసీమలో యువకనాయకుడు విష్ణుచిత్తచివభూన కర్ శంఖధ్వజ మొనర్చుచున్నాడు. అదియు నతని గొంతు కను బోలినది. ప్రభుత్వముతో సమర మారంభింపనలె నన్న సమరయోధుల గూడకట్టుకొనవలెను. కళాశాలలో సహ పాఠి గోపాలగణేశ అగర్కార్ గంగాధరుని కుడిభుజమై నిలచు నని ప్రమాణము చేసినాడు. ఇరువురును ప్రభుత్వోద్వోగ ముల స్వీకరింప మని ప్రతినలు గైకొనినారు. వారికి మరయొక మహారాష్ట్రవీరుడు నామజోషీ సహయోధు డైనాడు.

“ప్రభుత్వవిద్యా విధానము నెదుర్కొనవలెను. విజ్ఞాన వంతులలో బాడనూపుచున్న పెరితలలకు బ్రభుత్వ విద్యా విధానము కారణము. జాతీయ విద్యను ప్రసాదించిన కొలది కాలములో బ్రభుత్వము నెదుర్కొనగల యోధు లుద్భవింప గలరు.”

ఈ నిశ్చయముతో మిత్రుల తోడ్పాటువలన తిలక్ 2 జనవరి 1880 న జాతీయ పాఠశాలను బ్రారంభించినాడు. భవిష్యత్తున త్యాగమూర్తుల, దేశభక్తుల, సేవాతత్పరుల సృజింప యోగ్యమగునట్లు బుద్ధిబలమును సమస్తమును వినియోగించి యందలి విద్యావిధానము నేర్పాటొనర్చినాడు. సర్వస్వమును ధారవోసి పాఠశాలను నడుపుచు మహారాష్ట్రమును దీర్ఘనిద్రనుండి మేల్కొల్పు గంభీరోపన్యాసము లొసంగుచు కొంతకాలము తిలక్ మహాశయుడు గడపినాడు.

ఆధునిక సమరాంగణములలో వార్తాపత్రికలు ప్రముఖ రంగభూము లని తిలక్ ఏనాడో గ్రహించినాడు. పత్రికా సంపాదకుడై దేశమున కొంత ప్రచారము సాగింప దలపెట్టినాడు. ఆయన యాంగ్లవిద్యా వాసనలతో మునిగితేలుచు కేసరి మాంగ్లేయమాసపత్రికలై విద్యాధికుల మని విర్రవీగువారి మనోవీధుల జాతీయవిప్లవ బీజాంకురముల నాటి నాంగ్లేయభాషలో 'మహారాష్ట్ర' యను వారపత్రికను ప్రకటించినాడు. ప్రజాచైతన్యము కలుగనలె నన్న ప్రాంతీయ భాషలో బ్రచార మవసరమని గుర్తించి మహారాష్ట్ర భాషలో 'కేసరి' యను పత్రికను బ్రకటించినాడు.

ఆయన నూతన ఆంగ్లపాఠశాల యనతికాలమున మహారాష్ట్రములోని ప్రథమశ్రేణి పాఠశాలలలో ప్రథమ గణ్యమైనది. జాతీయ తత్వముతో, స్వార్థత్యాగముతో, శ్రమించి ప్రజాహితమునకై తిలక్ ప్రకటించుచున్న పత్రికలు రెండును ప్రజల హృదయముల నాకర్షించి యందు ప్రధాన స్థానమును గల్పించుకొనినవి. ఇందుకు ముఖ్యకారణము తిలక్ నామాన్యప్రజల దృష్టియం దుంచుకొని వ్యవహరించుటయే!

వారికి స్వాతంత్ర్యేచ్ఛను, రాజకీయ విజ్ఞానమును బ్రసాదించ
బూనుకొనుటయే!!

సామాన్యజనుల కపచారము లొనర్చువారు పర
దేశస్థులైనను స్వదేశస్థులైనను వారిని నిశిత లేఖనీ భుష్ట
ముతో నెదుర్కొనుట కా జాతీయవీరు డెన్నడును ప్రతికా
రంగమున వెనుదీయలేదు. దేశద్రోహుల విషయమున
నీ స్వ పర విభేదరహితతయే తిలక్ మహాశయుని నాయ
కాగ్రేసరు నొనర్చిన మహాగుణము.

ఈ నూతన నాయకుడు దేశమున విస్తవబీజావాప
మొనర్చుచున్నాడని పరప్రభుత్వము గమనించినది. కాలము
నకై వేచియున్నది. తిలక్ మహాశయుడు సామాన్యముగా
శత్రువులకు తేలికగ వశమగు శక్తిరహిత సమరవీరుడు కాడు.

తిలక్ మహాశయునకు సంస్థానాధిపతులన్న నభి
మానము విస్తారము. జీన్ఱించిన భారతీయసంస్కృతి నల్ప
మాత్రముగ నైన నాయన వారిలో నానాడు చూడగలుగు
చున్నాడు. ఆ సంస్థానాధీశ్వరుల పూర్వచరిత్రలలో నాయన
కు తేజకశక్తి లభించుచున్నది. ఆకారణముగ సంస్థానప్రభుత్వ
విషయముల తిలక్ విశేష శ్రద్ధవహించుచున్నాడు. అందు
నను కొల్హాపుర మనిన నాయనకు ప్రత్యేకాభిమానము.

ఆనాడు శివాజీరావు కొల్హాపుర సంస్థానాధీశ్వరుడు.
ఇతడు పూర్వసంస్థానాధీశ్వరు డగు రాజారాం దత్తపుత్రుడు.
తల్లి శక్వరీబాయికి నీతనికి బాల్యముననే మనస్పర్థలు కలుగుట
వలన నతనికి మత్తుపదార్థములు పెట్టించి, యున్నత్రుడనియో,
మృతినొందినా డనియో, రాజ్యమును మరియొక బంధువున
చేయి కట్టిపెట్ట దలపెట్టినది. ఆకుతంత్రమున 'బార్న్' యను

నాంగ్లేయ దర్బారీ యామెకు సాయమొనర్చుచున్నాడు. బార్న్స్ కునురాణికిని మధ్య జరిగిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరము లెట్లో బయటపడితిలక్ మహాశయుని పత్రికాలయమును జేరుకొనినవి.

ఇది విద్రోహకచర్య. తిలక్ రక్తనాశము లుప్పొంగి నవి. అందులకు శివాజీవంశస్థుడగు శివాజీరావు పక్షము దాను వహింపక తీరదని నిశ్చయించుకొనినాడు.

‘నేను పూర్వజన్మమున మహారాష్ట్ర ఛత్రపతి శివాజీ స్వాతంత్ర్యసేనలో నొక యోధుడనని తిలక్ నిరంతరమును మనమున భావించు చుండెడివాడు. అతని వంశస్థుని కపచారము జరుగుట కెట్లు సహించును ?

మరుక్షణముననే పత్రికాముఖమున లేఖల ప్రచురించి సంపాదకీయమును వ్రాసినాడు. అందు జాతీయహృదయ ముట్టిపడ నాంగ్లేయ పాలనము ఖండించినాడు. సమస్త మహారాష్ట్రమునను మరుదిగమున నిది పొక్కిపోయినది. దేశీయ ప్రభుత్వ పక్షపాతము వహించి రచన యొనర్చినందుకు తిలక్ ను మహావీరునిగ బ్రజ పొగడినది. ఆయన పత్రికల ఖ్యాతి విస్తరించినది.

బార్న్స్ దొర యాలేఖలు కల్పితము లని తిలక్ పై అభియోగము తెచ్చినాడు. ఆంగ్లేయప్రభుత్వ మతని కనుకూలము. కేసు నడచుచున్నది. ఆయనయొద్ద ధనము లేదు. అట్టి స్థితిలో ధర్మవీరు డగు తిలక్ కు, బ్రజ ధనసహాయ మిచ్చినది. ప్రఖ్యాతనాయకుడు గోపాలకృష్ణ గోఖలే నాటకము లాడి తాను స్త్రీపాత్రలధరించి వచ్చిన ధనమును తిలక్ న కిచ్చినాడు.

న్యాయాధికారి 'అనాలోచితముగ నీలేఖల బ్రచు రించినా' వని తిలక్ కు నాల్గుమాసములు శిక్ష విధించినాడు. తిలక్ నిరపరాధి. ప్రతికాలయమునకు వచ్చిన లేఖల ప్రచు రించినాడు. లేఖల సత్యాసత్యములతో నాయనకు బనిలేదు. అయినను శిక్ష తప్పలేదు.

ఈ శిక్ష దేశమును మేల్కొల్పినది. పూనాకళాశాలా ప్రధానాధ్యాపకుడు వద్దువద్దు, అధ్యాపకుడు మాండలిక్ లు తిలక్ ను, నాయన మిత్రుడు అగర్కారును శిక్షనుండి తప్పింప విశ్వప్రయత్నము లొనర్చిరి. కాని యా విప్లవవీరుల విడిచి పెట్టుటకు ప్రభుత్వ మంగీకరింపలేదు. ప్రజలు వాగు నిగోషు లని సంక్షోభ మొనర్చినారు. వారి కేకల నది పెడచెవినిబట్టి నది. 'ప్రభుత్వము నీ రీతిగ వేడుకొనుటకంటె విముక్తులై వచ్చిననాడు వారి కుచితస్వాగత మిచ్చి సత్కరించుటయు క్త మని' 'దీనబంధు' వంటి పత్రికలు పలికినవి.

కఠినశిక్ష ననుభవించి మిత్రుడు అగర్కారుతో తిలక్ డోంగ్రేజ్ లునుండి విముక్తుడైనాడు. ప్రజలు పురప్రముఖులు నఖండస్వాగత మొసగినారు. సమాధాన మొసగుచు తిలక్ "మేము కారాగారములకు వెరచువారము కాము. ధర్మగృహము మా విధి. దానికై యెన్ని సమరములైన నయినప్పటికీ మేము వెనుదీయము. మా జీవితాశయమును, కర్తవ్యమును మరచిపోము. ధైర్యసాహసములతో వీరులమై వర్తింతు" మని పలికినాడు. ప్రజలకు దమపైగల ప్రీతిసగ్గడించుచు గృతజ్ఞతాపూర్వక వాక్యములు పలికి వారి జోహారులతో నిరువురును సెలవుగైకొనినారు.

తిలక్ 1884 నుండి మహారాష్ట్ర యువకలకమును నడిపించు నాయకుడైనాడు. పూర్వము సృజించిన పాఠశాల, తరువాత నేర్పాటుచేసిన కళాశాల దేశమున జాతీయభావముల వెదజల్లుచున్నవి. పూనాలో దక్కను విద్యాసంస్థ నేర్పాటు చేసి దాని యధ్వర్యమున విద్యావిధానము సాగుటకు బ్రయత్నము లొనర్చినాడు. ఆ విద్యాసంస్థలు రెండును దినదిన ప్రవర్థమానము లగుచున్నవి. దాన తిలక్ మహాశయుని సమరాంగణములు వర్ధిల్లుచున్న వన్నమాట!

స్వాతంత్ర్యమునకును, సంఘనిర్మాణమునకును సన్నిహిత సంబంధమున్న దని తిలక్ మహాశయు డేనాడో గమనించినాడు. కాని ప్రభుత్వసహాయముతో నూతనసంస్కరణలను గొనివచ్చుట కాయన యిష్టపడెడివాడు కాదు. సాంఘిక పరివర్తనమునకు మనస్సులు మారవలె నని యాయన యభిప్రాయము.

సంఘసంస్కరణవాదు లాయన నపార్థమైనర్చుకొని 'పండిత పక్షపాతి, పూర్వాచార పరాయణు' డని తూలనాడుచు వచ్చినారు. సంఘసంస్కరణ విషయమున నాయనకును మిత్రుడు అగర్కార్ నకును మధ్య మనస్పర్థ లేర్పడినవి. నిజాశయములు క్రమములై నవని నమ్మిన తిలక్ అగర్కార్ వంటి యాప్తమిత్రుడైన విడనాడుటకు వెనుదీయలేదు. ఆసమయమున అడ్డువచ్చిన నాత్యబంధువులవైన బరిత్యజించుటయే యావీరుని లక్షణము.

మనస్పర్థలు కారణముగ అగర్కారు 'కేసరి' పత్రికా సంపాదకత్వమునకు రాజీనామా నిచ్చినాడు. కర్మవీరుడగు తిలక్ ఆ భారమును దానే వహించుచున్నాడు. దక్కను

విద్యాసంస్థ జీవితసభ్యులకు, కార్యనిర్వాహక వర్గమునకునుగల పరస్పరసంబంధ నిర్ణయమున అభిప్రాయభేదము లేర్పడినవి. జీవితసభ్యులు తమ కాలమును విద్యాసంస్థకే వినియోగింప వలెనని తిలక్ అభిప్రాయము. అట్లైనగాని యాసమర భూములు శత్రువిజయ సాధనములు గావు; అందు వీరు ఋద్యవింపరు.

ఆయనది స్వరాజ్యసమర ప్రచారక సంఘ తత్వము. అట్టి సేవాత్మాగములు గల వ్యక్తులు లభింపగను నిర్ణయముతో మిగిలినవారు దానికి వ్యతిరేకించినారు. ప్రభుత్వ సహాయ మర్థించి సంస్థను పెంపొందించుట వారి యభిప్రాయము. పరప్రభుత్వ సహాయ మర్థించుట వలన జాతీయతా భావము నశించునని తిలక్ నమ్మకము.

తిలకు మహాశయునికి వ్యతిరేకు లధికసంఖ్యాకులైరి. ఆవిద్యాసంస్థ ప్రభుత్వపరము కాక తప్పదని నిశ్చయించుకొని నూతన ప్రచారావకాశముల నన్వేషింప నా సంస్థకు 1890 నవంబరు నెలలో రాజీనామా నిచ్చినాడు. అందువలన కళాశాల కొక జాతీయభావనా సంపన్నుడు, గణితశాస్త్రసిధి, యువజ్ఞుగల సంస్కృతభాషా శాస్త్రాధ్యాపకుడు కర్ణాటకనాడు.

ప్రభుత్వ మింతలో 'నూత నాంగీకార చట్టమును' బ్రవేశపెట్ట తలపెట్టినది. దీని మూలమున సంఘసంస్కరణ ఘెట్టున్నను విభేదములు పొడజూపు చున్నవి. నాయకుడు గమనించినాడు. అతనికి స్వతస్సిద్ధమగు విప్లవశక్తితో జాతీయైక్యతకై దానిని వ్యతిరేకించినాడు.

వైవాహిక విషయికమగు సీచట్టమును బ్రవేశపెట్టిన భేదమున కలతలుపుట్టింపవచ్చుననియు, తమచాలన మందువలన

నిరభ్యంతరముగ సాగిపోవుననియు బ్రభుత్వము తలచినదే. కాని మహారాష్ట్రకేసరి వానిని సింహబలముతో నెదుర్కొని నాడు.

దేశమున ధర్మరక్షణము కొనసాగవలెనన్న న్యాయ శాస్త్రవిజ్ఞాన మావశ్యకమని గుర్తించి తిలక్ పండితుడు న్యాయపరీక్షల కొందర నుత్తీర్ణుల నొనర్చ న్యాయశాస్త్ర పఠనమందిరమును బ్రారంభించినాడు. ప్రజాక్షేమకరములగు రచనలతో 'కేసరి' 'మహారాష్ట్ర' పత్రికలను నడిపి ప్రజల నుద్రేకించుచున్నాడు.

1894 లో తిలక్ మహాశయుడు పూనాలో బాపత్ కేసును గురించి విశేషముగ శ్రమించినాడు. అది బరోడా సంస్థానమునకు సంబంధించినది. బరోడా సెటిల్మెంటు శాఖోద్యోగి బాపత్ పై ప్రభుత్వ రాజకీయశాఖ ఘోరమగు నభియోగము తెచ్చినది. అందు నిరర్థకముగ నసత్యమునకు గుటియై యొకవ్యక్తి బలియైపోవుట సహింపలేక తిలక్ అతని పక్షమువహించి న్యాయవాదిగ న్యాయస్థానమున బ్రభుత్వమునకు వ్యతిరేకముగ నతని రక్షింప యత్నించినాడు. అది బరోడామహాగాఢ ప్రతిఘటన కాపాడుటయైనది. న్యాయస్థానమున బాపతును రక్షించు సందర్భమున జేసిన తిలక్ కృషి యాయన శక్తిసామర్థ్యములను, కార్యశూరతను వేనోళ్ళ చాటుచున్నది. ఇందు తిలక్ విజయము నొందినాడు; ప్రభుత్వ మోడినది; కాని పసి పట్టినది.

బాపత్ కేసు మూలముగ తిలక్ రాజకీయ సమరాల గణమునుండి తాత్కాలికముగ తొలగుట గాని, శ్రద్ధతో గార్యనిర్వహణ మొనర్పకుండుట గాని జరుగలేదు. ప్రస్తుత

మాయన జాతీయకాంగ్రెసుకు కార్యదర్శిగ లేడు. బొంబాయి రాష్ట్రీయసభ నేర్పాటుచేసి దానికి తానే కార్యదర్శియైదు మహాసభలు చేయించి తిలక్ మహారాష్ట్రమున గాజకీయ స్వరాజ్యవాతావరణమును సృజించినాడు.

1853 లో హిందూ మహమ్మదీయుల కంతకలహములు చెలరేగినవి. అనేక నూతనసమస్యలు ప్రారంభమైనవి. తిలక్ వీరుడు మరల రంగస్థలమున సగ్రగామియై నిలచినాడు. సమైక్యతకు పాటుపడినాడు.

“ఈ విద్వేషములకు ముఖ్యకారకులు దూరదృష్టిలేని కొలదిమంది ఆంగ్లో-యిండియన్ ఉద్యోగులు. దీనికి ముఖ్య కారణము లార్డు డఫ్రిన్ నెలకొల్పిన ‘విభజించి పాలించు’ సిద్ధాంతము. ఇట్టి సందర్భమున పక్షపాతము వహింపకుండుట ప్రభుత్వ కర్తవ్యము. ప్రభుత్వోద్యోగులు హిందువులపక్షము వహించి మహమ్మదీయులను, మహమ్మదీయుల పక్షమువహించి హిందువులను రెచ్చగొట్టుటవలన కలిగిన ఫలితాంశ మే యిది” యని ముక్తకంఠముతో నిర్భయముగ పలికినాడు.

ఈ సందర్భమున ప్రత్యేకముగ బొంబాయి గవర్నరు హారిస్ ప్రభువును, నతని కార్యదర్శిని దోషులని ప్రకటించినాడు. ప్రభుత్వోద్యోగులు కనులెర జేసినారు. దానికి ప్రతిగ మహారాష్ట్రకేసరి మరల గర్జించినాడు. ‘కేసరి’ పత్రికా ముఖమున హిందూముస్లిముల సఖ్యతకుయత్న మొనర్చినాడు. వారిలో నూతనోజ్జీవనమును బోసి సోదరభావముతో మిలగ నేర్పినాడు.

‘55 నాటికి తిలక్ విద్యాధికులందును వీరవర్మదనిభ్యాతి గడించుకొనినాడు. రాష్ట్రీయ కాసనసమితికి రెండుమారులు

ప్రజలాయనను సభ్యునిగ నెన్నుకొనినారు; ఆయన సేవాత్మాగ ములయెడ భక్తిసూచకముగ పూనానగర పురపాలక సంఘా ధ్యక్షునిగ వరించి గౌరవించినారు. ఈ సదవకాశముల స్వీకరించి తిలక్ ప్రజాజీవిత రంగముల బ్రవేశించి వానిని స్వరాజ్య యుద్ధ రంగములుగ మార్పుకొనినాడు; లోకమాన్యుడైనాడు.

అనతికాలముననే మహారాష్ట్రమునం దంతటను జాతీయ సంస్థలు ప్రారంభమైనవి. జాతీయనాయకుల జన్మ దినోత్సవము లొనర్చుట పరిపాటియైనది. సమస్తమును నడిపించు మహాశక్తి తిలక్ పండితుడు.

పూనానగరమున శివాజీ జన్మదినోత్సవములో నొక సందర్భమున మూర్తిభవించిన జాతీయతవలె మహాపన్యాసము గావించి యాయన యిట్లన్నాడు :

“మన దేవతలను, జాతీయవీరులను గౌరవించి పూజించుట వారి కొరకుకాదు; మనకొరకే. అందువలన మనలో దేశభక్తి, జాతీయభావములు పెంపొందును. ఉన్నతాదర్శములు, జీవితలక్ష్యములు మనకు ద్యోతకము లగును.

“నేటి యువకులు జాతీయులుగ గాని విదేశాశయములను, విదేశాచారములను పెరిగి ననుకరించుచున్నారు. దాని వలన విశేషప్రమాదములు సంభవింపగలవు. ఈయంథాను కరణము జాతి నైతికశీలమునకు గొడ్డలిపెట్టు. చిరకాలము వీని నిట్లే సాగనిచ్చిన గల్గు ఫలితాంశము జాతివతనము ! దేశచార్యాగ్రము !!

“మనలను మనము గౌరవించుకొనుట సరుగవలెను. అది మన ప్రాచీనులను, మన సంస్కృతిని గౌరవింపనేర్చిన

నాడే యలవడగలదు. ఆత్మనింద సన్న్యాసిజీవితమున కుపకారి కావచ్చును. కాని జీవితక్షేత్రమున కర్మవీరునకు నిగుప యోగము.

“అత్యధికమైన స్వోత్కర్షయును దూష్యమే. అది దేశ మాతయెడ నైనను ప్రమాదకారి. దానివలన వృద్ధిలేదు. వృద్ధిలేకున్న మరణ మన్నమాట.” ఇట్టి వాక్యగర్భముల నన్నిటితో యా గంభీరోపన్యాసమున నాయన యెఱిగించినాడు.

శివాజీ జన్మదినోత్సవముల జరిపించుటకు తిలక్ ఒక యుద్యమము నారంభించినాడు. కేసరి పత్రికలో నొక వ్యాసమును బ్రకటింప (23 ఏప్రిల్ 1895) మహాగాఢ్స్థులు రాయఘడ దుర్గములోనున్న శివాజీస్థూపమును బునర్నిర్మణ మొనర్చుట కిరువదివేల రూప్యముల నిచ్చినాడు. నిర్మాణ మైనది. ప్రతివర్షమున నచ్చట నాబోతీయవీరుని స్మారకోత్సవములు జరుగుచు వచ్చినవి. ఆపద్ధతి ననుసరించి గ్రామగ్రామముల శివాజీపండుగలు ప్రజలు లోకమాన్యుని యాదేశమున జరుపుకొనుచున్నారు.

1896 లో బాంబాయి రాష్ట్రమున మున్నెన్నడును ప్రజలెరుగని ఘోరతామము వచ్చినది. వా రస్థకస్థములు పడుచున్నారు. వారి నాయకుడుచూచి సహింపలేకపోయినాడు. ప్రభుత్వ మాదాసీన్యము వహించినది. తిలక్ రణరంగమున లేఖనీఖడ్గముతో బ్రవేశించినాడు. వీడితప్రభాసీకము నుండి శించి గంభీరముగ నిట్లు ‘కేసరి’ పత్రికాముఖమున గద్దించినాడు:

“తామ దేవత వికటహాసములు వినిపించుచున్నవి. ఆమె కరాళతాండవమున మిన్నుమన్నెరుగక మీరు తల్లట

పడుచున్నారు. ఈ చావుబ్రతుకుల సంధిలో నైన ప్రభుత్వోద్యోగులు మిమ్ము పీడింప మానలేదు. భయపడకుడు!

“విప్రోరియా మహారాణి మనల నందర టేమముగ నుండుడని కోరుచున్నది. భారతప్రభుత్వ వాంఛయు నదియే. ధైర్యవిరహితులు కాకుడు. టౌమమునకు బలికాకుడు. పన్నులు చెల్లింప మీయొద్ద ధనములేకున్న ప్రభుత్వోద్యోగులకు వెరచి సమస్తమును అమ్ముకొనకుడు.

“మృత్యు ముఖమున బ్రవేశించుచున్నను మీకు ధైర్యసాహసము లబ్బలేదా? ఔను! లేదు. మనది కేవలము గొట్టెజాతి. ఇట్టి టౌమ మింగ్గండుదేశమున పచ్చిన ప్రభుత్వ మెంత యాందోళన పొందెడిది? ఆ ప్రధానమంత్రిని ప్రభుత్వమును వారము దినములలో ప్రజలు తారుమా రొనర్చెడు వారు.”

టౌమనివారణార్థము తిలక్ ప్రభుత్వమున కనేక సూచనల నొనర్చినాడు; ‘టౌమ చట్టము’ నమలుపరచ వలసిన దని ప్రభుత్వమును వేడుకొనినాడు. పూనా నగరమున దిక్కుపడరలకు ధాన్యమమ్ము విపణివీధుల నేర్పాటు చేయించినాడు. ఊలాపూరు, నాగపూరులోని ‘సాలెవా’ రనుభవించు బాధల భరింపలేక వారికి సహాయనిధులేర్పాటు చేయించినాడు. సానిక నాయకులతో సంప్రతించి ప్రభుత్వ సహకారముతో టౌమ నివారణ మొనర్ప నొక ప్రణాళికను సిద్ధముచేసి ప్రభుత్వమున కందజేసినాడు.

ఇట్టి యాందోళన మెన్నడును ప్రభుత్వము శుభింపలేదు. అందును ప్రజాహృదయమును జూరగొని విప్లవ తత్వ

ముతో బ్రజలకు బ్రభుత్వము నెదుర్కొనశక్తి నిచ్చు నిలక ప్రణాళికను బ్రభుత్వోద్యోగు లంగీకరింతురా? మహాగొప్ప సార్వజనిక సభచే నొత్తిడి జేయించినాడు. ప్రభుత్వమే పడ మొగముపెట్టి 'వీలుకా' దని పలికినది. లోకమాన్యుడు నిగు త్సాహ మెరుగనివాడు. అనాడు జాతీయకాంగ్రెసు పోరాటస్వ సంస్కార వ్యామోహితుల చేతులలో నున్నది. సోమస్వ ప్రజల కందు స్థానములేదు.

కేసరి పత్రికలో “జామము దేశమున నూతన దృక్పథమును గల్పించినది. ప్రజలు మేల్కొనినారు. ఇట్లైన జాతీయమహాసభా నాయకులదృష్టి మాన్పునొందక తీరదు.

“మా యార్తరవములు చెవియొగ్గి విను డని ప్రభుత్వ ముతో ద్వాదశవర్షములు మొరబట్టుకొనినాము. ప్రతిహాజ నము గగనకుసుమ మైనది. మన తీర్మానములు పాలి ప్పాద యమున నాటుకొనలేదు. ప్రజాసహకారముతో బట్టినమ్మితి మైన పోరాటము సాగించి వానిని వారి చేతులలో బలవంత ముగనైన బ్రవేశపెట్టవలసిన కాల మాసన్నమైనది. మనము విద్యాధికుల మను గర్వ ముజ్జగించి యజ్ఞస్మృత గ్రామీణులతో నిరంతర సంబంధ మేర్పరచుకొనవలెను. వారికి నమన గౌరవ ప్రతిపత్తుల నిచ్చి పోరాటములకు వారిని మేల్కొల్పుటయే నేడు నాయకుల కర్తవ్యము.

“అనాడుగాని జాతీయమహాసభ యను నామము సోపానముకాదు; నాయకులకు విజయము చేకుండు” దని మోక్షాటములేక పలికినాడు. ఉబునుపోకకు రాజకీయగంగమున బ్రవేశించిన వ్యక్తుల హృదయముల నీమాటలు భయోత్పరములు

కలిగించినమాట వాస్తవము. ఇట్టి వీరోచిత వాక్యములతోనే తిలక్ మహాశయుడు ప్రజాహృదయ సింహాసనమున నధిపత్యం పట్టభద్రుడైనాడు.

తామము వెనుకపట్టినది. పూనాలో 'ప్లేగు' తుడిచి పెట్టుచున్నది. నాయకుల మనుకొనిన మహాసీయు లందరును భయరహిత ప్రదేశములకు పలాయనమంత్రము పఠించుచున్నారు. లోకమాన్యుడు నమ్మిన సేవాదళముతో 'ప్లేగు' నెదుర్కొనినాడు. పత్రికా ముఖమున ప్రభుత్వమును 'బ్రజలకు సేవాధర్మముగ భావించి సాయమొసర్పవలసిన'దని కోరినాడు.

శివాజీపండుగలు గ్రామగ్రామమున బరిపాటి మైపోయినవి. దాని మూలమున జాతీయభావ వ్యాపనమొనర్చి ప్రజా నీకమును స్వరాజ్య సమరవీరులుగ దీర్చిదిద్దుట కవకాశము గలిగినది. పూనా నగరమున తిలక్ మహాశయు డొసగిన యొక యుపన్యాసము కేసరి పత్రికలో బ్రకటితమైనది. (15 జూన్ 1897)

తరువాత గొంతకాలమునకు పూనానగరమున 25 జూన్ '97 న 'రాండు', 'అయెర్బు' అను నిర్దుష్ట రాంగ్లేయుల నెవరోహత్యగావించినారు. తత్ఫలితముగ తిలక్ మీద రాజ ద్రోహ నేరమును బ్రభుత్వము మోపినది.

ఆర్థు రాంగ్లేయులను, మువ్వరు దేశీయులను జ్యూరర్లు (పంచాయితీదర్ల)గ న్యాయస్థానము నియమించినది. ఆంగ్లేయులు తిలక్ 'దోషి'యని, దేశీయులు 'నిర్దోషి' యనియు, అభిప్రాయపడుటవలన ముఖ్యన్యాయాధికారి దోషియని కఠిన శిక్ష జెప్పి పదునెనిమిది మాసములు కారాగారజాగమును విధించినాడు.

తెలకు ఈ కేసుమూలమున కొంత ప్రచారమొనగ్గు
'ప్రీవీ కౌన్సిలు'కు గొనిపోయినాడు. ప్రయోజనము కను
పించలేదు. కాని తెలకువీరుడు విఖ్యాతుడైనాడు. బగద్విఖ్యాత
పండితులు, తెలకు మిత్రులు, మాంపుముల్లగు, సిరియ
హంటర్లు విక్టోరియా మహారాణి నొత్తిడిజేయుటవలన బ్రధిస్త్వ
మా 'మహారాష్ట్ర' సింహము'ను 'కొంగారమున బంధించి
లేక 6 సెప్టెంబరు 1898 న విముక్తు నొనర్చినది.

ఆరు నెలలలో శరీరస్వస్థతను జేకూర్చుకొని చెన్ననగర
మున జరిగిన జాతీయకాంగ్రెసు మహాసభ కేగి స్వగౌరవ
న్యాసము లిచ్చి తెలకు సింహభదేశ భారతీయుల దర్శించి
వారిని మేల్కొల్పినాడు.

తాయి మహారాజుకు తెలకు స్నేహితుడు. మరణసమయ
మున నత డాయన నొక 'ట్రస్టీ'గ నియమించినాడు. ఆ
మహారాజు దత్తపుత్రుని విషయమున తెలకు ఆర్జీయలు
నెదుర్కొనవలసినవచ్చినది. ధర్మవీరుడగు నాయన పనుకంబ
వేయలేదు. తెలకుపై తప్పడుసాక్ష్య మిచ్చెనను నేరము
తాము జరిగినది.

జిల్లాజడ్జి ఆప్తుడు తెలకు చిక్కినచో శిక్షించ కాదుకొని
నాడు. తెలకును 'దోషి' యని తీర్మానించి చట్టసమ్మతముగా
గాని సభ లేర్పాటుచేయించుట, మోసము, తిరుగుబాటు
మొదలగువానిలో నాయన పాల్గొనుటచే వానిని గురించి
యును విచారణ జరుగవలసిన దని ప్రభుత్వము నిర్ణయించినాడు.
ఇది కేవల మాంగ్లేయ దౌర్జన్యము. తెలకు సహించలేదు.
'ప్రీవీకౌన్సిలు' కప్పిలు జేసినాడు; అందు పరిపూర్ణవిజయ

మొందినాడు. ఇది ప్రభుత్వోద్యోగులపై లోకమాన్యుని మొదటి విజయము !

1905 లో వంగరాష్ట్ర విభజన జరిగినది. అందువలన యావద్భారతమున నూతనాందోళన మారంభమైనది. దేశమున స్వదేశ, స్వగాజ్య, బహిష్కరణ, జాతీయవిద్యలను నవీనశక్తు లుద్భవించినవి. తిలక్ గాజకీయరంగమున మహా పీరునివలె దుమికినాడు. కార్యశూరతతో స్వదేశవస్తుప్రోత్సాహమునకు, విదేశనస్తు బహిష్కారమునకు బూనుకొనినాడు. గంభీరోపన్యాసము లొసగి స్వగాజ్యమున భారతదేశపరిపాలనమున భారతీయులకు స్వేచ్ఛగలిగియుండుట యని నిర్వచించి యూయన స్వగాజ్య స్వసహాయము కన్నులకు గట్టునట్లు విశద మొనర్చినాడు.

కాంగ్రెసు గాజకీయములు కర్మనీరుడగు తిలకు మహా శయునకు దృష్టికలిగింపలేకపోయినవి. కర్ణాట ప్రభువు చౌదవనాథులముగ బ్రభుత్వమును సాగించుచు సామ్రాజ్యతత్వముతో స్వేచ్ఛగ సంతరించుచున్నాడు. మితవాదులు ప్రభుత్వమును ధిక్కరింపలేదు. అత్యావశ్యకముగ యోధులు కాంగ్రెసు సంగ్రహా బ్రవేశించి తీవ్రముగ కార్యనిర్వహణ మొనర్పవలసిన సమయ ముది.

మితవాదులు భారత గాజ్యాంగచట్టము ననుసరించి చట్టసమ్మతముగ బ్రభుత్వవిధానమున మార్పులు గొని గావలెనని వలికినాడు. తిలకు తీవ్రవాది, తీవ్రవాదులకు నాయకుడు. భారతమున కొక గాజ్యాంగ మున్నదా? — చట్టము లొనర్చువా గాంగ్లేయులు. వారికిని మనకును విరోధమైన చట్టసమ్మతమును పోగాట మెట్లు సాధ్యపడు నని మితవాదుల

నాయన ప్రశ్నించినాడు. కలకత్తా కాంగ్రెసు మహాసభలో “దేశము పూర్ణస్వరాజ్యమును, స్వపరిపాలనమును బొందుటయే కాంగ్రెసు పరమలక్ష్యము. ఒకవేళ ప్రభుత్వమును బ్రార్థించుచు, జట్టసమ్మతమైననో గాటమును సాగింపవచ్చును. అదిచాలదు. స్వదేశీ, బహిష్కరణ, జాతీయవిద్యల యనుమహస్త్రీత్రయమును బ్రయోగించి గణతంత్ర స్వశాసిత స్వరాజ్యస్థాపన మొనర్చుటయును సత్యనిశ్చయముగా యుద్ధోపేసించిన వాక్యములు జాతీయవాదుల నంగీకరింపని వారికి సమరాగ్రేసరుడు, మహానాయకుడు లోకహానియ్యజేసినాడు.

1886 లో మితవాదులు తిలకులేని సందర్భమున స్వదేశ, బహిష్కరణ, జాతీయవిద్యల త్రీ సిద్ధాంతములు. తిలకు వాత తిలకు మహావీరుడు “ఇది యాత్మహత్య” యని ఘోషించి పథముగ బలికినాడు. సూరత్ లో జాతీయవాదుల సందగించి అరవిందఘోష్ నాయకత్వమున నొక మహాసభ నాయన జరిపించినాడు.

“ఇరువురము (అతివాదులు, మితవాదులు) దేశభక్తి దయమునకు బాటుపడువారము. మనమధ్య స్పర్ధలుండ నన సరము లేదు. జాతీయవాదు లొక యడుగు ముందరించునాచి నారు. ‘బహిష్కరణ’ జాతీయవాదుల సమగ్రసాధనము. ఇది కేవల మాండ్లయ వస్తుబహిష్కరణతో నాగునది కాదు” దని సుహృద్భావముతో గర్జవీరుడు తిలకు వలికినాడు.

తిలకు. 1908 లో గాన్ధీమంతటను యాత్రాచేసి ‘రాష్ట్రమాత’ యను సూతన పత్రికను స్థాపించి, జాతీయ విద్యతో బ్రభుత్వము నెదుర్కొన ‘సమర్థ’ జాతీయ విద్యాలయ

మును నిర్మించినాడు. పూనామండల జాతీయమహాసభ జరిపించి 'ఇక స్వరాజ్య మిమ్ముని ప్రభుత్వము నర్థింపను. ఇందలి తీర్మానము తెల్ల ప్రజల కనుశాసనము' లని ప్రకటించినాడు.

ప్రభుత్వాదాయముపై ప్రజాదృష్టిని మరలించి మద్య పానమును నిరోధింప యువకుల ప్రేరేపించినాడు. స్వయం సేవక వీరుల సృజించుకొని కల్లుదుకాణముల సమరాంగణముల గావించి తిలకు ప్రభుత్వము నెదుర్కొనినాడు. ఫలితం శము సేవకుల 'పికెటింగు', ప్రభుత్వపు 'లాఠీచార్జీ' లు, అరెస్టులు.

వంగదేశ విభజనము వలన యువకరక్త ముప్పొంగి వారిలో గొందరు సాయుధ విప్లవవాదులు కసిపట్టలేక నాంగ్లేయుల భయపెట్టుటకై హత్య లొనర్చినారు. మితవాదులు వారిని ద్రోహులని తెగడినారు. సమరప్రియుడుతిలకు మనమున వారి దేశభక్తిని శ్లాఘించియు పైకిపొగడలేదు; తెగడలేదు.

“వంగదేశములోని కొందరు యువకులరక్త ముప్పొంగి నది. హత్యలు జరిగినవి. ప్రజాభిప్రాయమును లెక్కింపక పాశవశక్తితో నణగద్రొక్క నాంగ్లేయోద్యోగులుయత్నించుటయే వీనికి ముఖ్యకారణము. ఇది మా విశ్వాస” మని యాయన ప్రకటన యొనర్చినాడు. బొంబాయి గవర్నరీరచనను జూచి 'ఇది నిష్పత్తో చెరలాట' మనినాడు. బ్రిటిష్ కుటిలపాలనమును సహింపలేక తిలకు ఈ కాలమున లేఖనికే బదు నెక్కించి బ్రయోగింప నారంభించెను. తత్కారణముగ ప్రభుత్వ మాయనపై రాజద్రోహ నేర మారోపించి విశ్మరించుచున్నది. మనోనిశ్చయముతో తిలకు 'నేను నిర్దోషి' నని ప్రకటించినాడు. 'ఇందు మరణించిన స్వర్ణము జయించిన'

రాజ్యపాలన' మనునర్థముగల గీతావాక్యమును జూడవచ్చిన స్నేహితుల నుద్దేశించి యాతడు పలికిన ది సందర్భముననే.

విచారణ ముగిసినది. అనుసంవత్సరములు కలిసి "కాగా" గారశిక్ష ప్రభుత్వ మాయనకు విధించినది.

“నీ 'వేమైన జెప్పదలచితివా!' యని న్యాయసాధనలో కమాన్యుని బ్రశ్నించినాడు.

“మీ తీర్మాన మెట్లున్నను నేను చెప్పదలచినదాగలేదు. నేను నిర్దోషిని. ఈ న్యాయస్థానమును మించిన పదమేళ్లకర్త న్యాయస్థాన మొకటున్నది. నేను సేచ్చగ నుండుటకంటె నిట్లు బాధితుడ నౌట వలననే నా జీవితాదర్శము వృద్ధి పొందునని భగవాను డుద్దేశించినట్లున్నా” డని తిలకు సమాధానము చెప్పినాడు.

బర్మాదేశములోని మాండలే "కాగా"గారమున నాగు సంవత్సరముల శిక్ష ననుభవించి తిలకు 1914 లో విముక్త డైనాడు. చెఱసాలలో నున్నపు డాయన స్వదేశమును గురించియు, స్వరాజ్యమును గూర్చియు తీవ్రముగ నాలోచించినాడు. భారతదేశమునకు బ్రముఖ తత్త్వగ్రంథమని పరిగణిత మగుచున్న గీతను బరిశీలించి యా కర్తవ్యము దది కర్మ ప్రతిపాద్యమగు గ్రంథ మని నిరూపింప 'గీతారహస్యము'ను రచించినాడు.

తిలకుపండితుడు గమస్తమును విమర్శనా బుద్ధితో తిలకించు స్వభావముగలవాడు. ఇంతకు బూర్వ మున్న సిద్ధాంతమును విప్లవదృష్టితో బరికించి సత్యాన్వేషణ మొనర్చుటయన నాయనకు విశేష కుతూహలము. ఆరుగ్గల ప్రథమ నివాసము

భుధ్య 'అసియా' యను పాశ్చాత్య సిద్ధాంతముపై దండెత్తి యుది యుత్తరధ్రువ ప్రాంత మని నిరూపించుట. కాయన పూర్వమే 'ఆర్కిటిక్ హోమ్ యిన్ ది పేడాస్' అను నుద్గ్రంథమును బ్రచురించి జగద్విఖ్యాతి గనినాడు.

తిలక్ మహావీరుని యరువది యొకటవ జన్మదినోత్సవమును మహారాష్ట్రమున, వైభవోపేతముగ 1915 లో ఘోషములు జరిపించినారు. ఆ సందర్భమున నాయన భూత భవిష్య ద్వర్తమాన భారతమును విమర్శనాత్మక బుద్ధితో బరిశీలించి యిట్లు పలికినాడు :

“నాదృష్టికి నిరంతరమును శ్రమ, కష్టనిష్ఠురములు మాత్రమే కనిపించుచున్నవి. మన స్వప్న స్వరాజ్యమున కింక నెన్నియో సమరములు సాగింపవలెను. ప్రజాక్షేమకరములైన కార్యకలాపముల జక్కబెట్టుటకు పరమేశ్వరు డాయు రారోగ్యములు ప్రసాదించుగాక!”

జన్మదినోత్సవమునాడు ప్రజలొసగిన లక్షరూప్యముల బహుమానమును, తిలకు స్వరాజ్యోద్యమమునకే వినియోగింతునని పలికినాడు. ఆ సందర్భమున నొనర్చిన గంభీరోపన్యాసమునకును, బెల్గాము—1 మే '16—అహమ్మదాబాదులో—31 మే '16—స్వపరిపాలనను గురించి చేసిన ప్రసంగములకును బ్రభుత్వము గగ్గోలుపడినది.

“ఈ యాంగ్లేయ ప్రభుత్వపు నీడను మనము నిలువ వలెను. కాని యెల్లునివలె నేర్పడిన రాజకీయ కార్యదర్శి మన కక్కరలేదు. భారతదేశద్రవ్యము నేవరు వ్యయింపవలయునో, పన్నుల నెట్లు విధింపవలయునో మనము తీర్మానింపవలెను.

“నేటి ప్రభుత్వము లోపభూయిష్టము. ఇందుకు కారణము మనకు స్వరాజ్యము లేకపోవుటయే. గాని ప్రకటన మొకరికిగ నున్నది. ఉద్యోగుల పాలన మొకరికిగ నున్నది.

“‘మా కఠికారము కావలయును. అది మా చేతులలో నుండవలె’ నని చెప్పుటకు దగిన ధైర్యసాహసములైన నధమపక్షము మీ కుండవలయును. ప్రభుత్వసేవకులు ప్రజాసేవకులమని భావించునట్లునర్పవలెను. ప్రయత్నించిన మీ కిది సుసాధ్యము.”

1 జూను '16 న అహమ్మదాబాదులో నొసగిన మరియొక యువన్యాసమున ‘తిలక్ మహారాజ్ కు జై’ యను, నినాదముల మధ్య—

“స్వరాజ్య మబ్బనియెడల స్త్రీ విద్యాభివృద్ధి కలిగినను, పారిశ్రామికాభివృద్ధి కలిగినను, సంఘసంస్కరణము కలిగినను నిష్ప్రయోజనము. ఇవన్నియును స్వరాజ్యభాగములు. మనకు స్వేచ్ఛ కావలయును. దానివలన నధికారిము, జ్ఞానము లభించు”నని ముక్తకంఠముతో దీక్షాపరుడై యాయనస్వరాజ్యం దోశన మొనర్చినాడు.

ఈయువన్యాసములలో ప్రభుత్వోద్యోగులను ‘ధాన్యపు కొట్ల కాపలాదార్లు’ ‘దేవతలకును మనకును మధ్య పూజారులు’ అని పేర్లు పెట్టుటవలన వానిని గతినవాక్యములుగ ప్రభుత్వము భావించినది. సర్కారు తిలకుపై బామీను కేసు తెచ్చిరి. విచారణ జరిగినది. ప్రథమమున ‘దోషి’ యని తీర్పు వచ్చినది. మైకోర్టువారు నిర్దోషియని తీర్మానించి బామీను శిక్షను దొలగించినారు.

ప్రభుత్వము 'తిలక్ కాలమునాడే హిందూ ముస్లిములకు సఖ్యత లేదు? స్వరాజ్య మిచ్చుట యెట్లు పొసగు'ననుచున్నది. 'రాష్ట్రప్రభుత్వములను కేవలము మా ముస్లిము సోదరుల కిచ్చిన నాకు సంతోషము. కేవల నిమ్నజాతులకిచ్చిన నాకు పరమసంతోషము' అని రాజనీతిజ్ఞతతో తిలక్ ప్రభుత్వ కుటిలత నెదుర్కొనినాడు.

1916 వ సంవత్సరమున స్వపరిపాలనను గురించి విశేష ప్రచారము సాగించి తిలకు ఇంగ్లండుకు రాయబారమున కేగ నిశ్చయించినాడు. ప్రజల మోహించినారు. అనేకములైన యంతరాయముల మూలమున గొంతకాలము ప్రయాణ మాగినది. నిరాశపొందక నాంగ్ల దేశమున కేగి లోకమాన్యు డాంగ్లేయులతో భారతభూమి నెంత యవినీతికరముగ ప్రభుత్వోద్యోగులు పాలించుచున్నారో వెల్లడించినాడు. విషయ విస్తర పరిజ్ఞానముతో గన్నులగట్టినట్లు భారతీయుల దుస్థితిని వారికి విశదపరచినాడు. ఆమహనీయుని గంభీరోపన్యాసములకు లండను ప్రజ మంత్రముగ్ధులైనారు. విజయముతో నాయన తిరిగి వచ్చినాడు.

ప్రపంచ ప్రథమసంగ్రామము సాగుచున్న కాలము స్వరాజ్యసంపాదనమున కనుకూలమని గ్రహించి తిలకు నాయకత్వమున మేల్కొన్న భారతీయులు స్వపరిపాలనకై చేయు నాందోళనము తీవ్రతరముగ సాగుచున్నది. ప్రభుత్వము జాతీయసంస్థలను సభలను నిషేధించినది. తిలకు సమరము సాగింప బ్రోత్సహించి కాంగ్రెసుచే 'అసహాయోద్యమ' 'చట్టతిరస్కార' తీర్మానములు చేయించినాడు. 'రాజ్యాంగమున మార్పుల కొన్నిటివైన బ్రవేశమైతే బ్రయత్నింప

పలసినదని మాంటేగు, ఛెమ్సుఫర్డులను భారతదేశమునకు ప్రభుత్వమంపినది. వారి ప్రణాళికను జూచి తిలకు “తిలకు దర్శించిన స్వరాజ్యమిందు లేదు. ఇది రవిలేని యువస్స”ని పలికినాడు.

తిలకు మహాశయుని లేఖనినుండి 1895 లో ‘స్వరాజ్య’ మను శంఖారావము వినిపించినది. జాతీయ కాంగ్రెసును బహుళసమరములు సాగించి ప్రజాసంస్కరణజేయ నా మహాత్ముడు యత్నించినాడు. అది 1916 లో లక్నో కాంగ్రెసు కాయన యధ్యక్షు డగుటతో నీడేరినది. ఆసంవత్సరమున మితవాదుల, జాతీయ తీవ్రవాదుల సమైక్యమొనర్చి ‘ఐక్యసమర మారంభింపవలసినదని యాదేశించినాడు. ఇంతలో ‘క్రొత్తగాంతుక’ తో భారత రాజకీయరంగమున గాంధీజీ నూతన నాయకుడుగ నవతరించినాడు. వృద్ధాప్యము కారణముగ సమరాంగణము నుండి విరమింపదలచిన తిలకు మహాశయు డాయన కత్యానందముతో స్వాగతవాక్యములు పలికినాడు.

తిలకు సమరాంగణమున నిలచినాడు. ‘ప్రభుత్వమున కాయనయన్న వెఱపు; మితవాదులకు జంకు; ఉద్యోగుల కసహ్యము. కాని లోకమాన్యుడు దేశీయులకు దేనతామూర్తి!

“అతని ప్రభావ మతినిశితమైనది. అతని పాండిత్యము ప్రాకృశ్చిమముల వినుతిగన్నది. అతడొక అయస్కాంతము. నాయకునికత్యావశ్యకములైన దయాదాక్షిణ్యములు, కార్యనిశ్చయ, పరిజ్ఞానము, స్థిరసంకల్పము, నీతి విచక్షణత, కాగ్యాచరణము, సామాన్య జనాదరము నతనిలో బుంజీధవించినవి. రాజకీయరంగమున బ్రవేశించి యతడు విప్లవశంఖారావ మొనర్చుచున్నాడు. ఇక భారతము నిద్రించుట కల్గ.”

ఇవి యాంగ్లేయ ప్రభుత్వము . భారతీయాసంతృప్తికి
గౌరవముల బరిశీలింప నంపిన శత్రుపక్షమువా డగు
సర్ వెలంబైక్ సిరోలు మాటలు.

స్వేచ్ఛా సమరయోధుడై భారతమును మేల్కొల్పిన
వాడు లోకమాన్యుడు !

మరణసమయ మానన్నమైనప్పు డా మహామభావుడు
సోదర భారత స్వరాజ్యవీరులను, ప్రజల నుద్దేశించి 'భయ
పడకు' డని పునీత విశ్వాసముతో నొక మహాసందేశ మిచ్చి
నాడు. అది గీతలోని క్రింది ప్రవచనము.

“యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లాని ర్భవతి భారత

అభ్యుత్థాన మధర్మస్య తదాత్మానం సృజా మ్యహమ్॥”

‘ఏనాడుధర్మగ్లానిసంభవించునో యాధర్మమునుద్ధరించుటకై
నే నవతరింతు’నని కృష్ణవరమాత్ము డన్న పలుకులివి !

3. గాంధీజీ

జీవితమున నిరువది వత్సరములు సత్యముతో బరిశోధనల సల్పి సత్యాగ్రహ సమరముల లభించిన విజయములతో మహాత్ముడు 1915 జనవరి నెలలో ఆఫ్రికానుండి స్వదేశము దిరిగి వచ్చినాడు. సామాజ్యతత్వపు టినుపసాదములక్రింద మగ్గుచున్న భారతీయ సోదరుల నుద్ధరింప నూతన సాధనము

లతో నా యనుభవజ్ఞుడు విచ్చేయుచున్నాడని సమస్తభారత ముప్పుంగుచుండెను.

నౌకదిగిన మరుక్షణముననే గాంధీజీతో సంప్రదింప నొక పార్శ్వ పత్రికా విలేఖరి వచ్చి యాంగ్లేయభాషలో సంభాషణ నారంభించినాడు. గాంధీజీ మొట్టమొదటనే “సోదరా! నీవు భారతీయుడవు. నేనును భారతీయుడను. నా మాతృభాష గుజరాతీ. ఆంగ్లేయభాషలో నన్నెందుకు బ్రశ్నించుచున్నావు ?

దక్షిణాఫ్రికాలో నివసించుటవలన నా మాతృభాషను మరచి పోయినా నని భావించినావా? నేను బారిష్టరును గనుక నా భాషలో మాట్లాడుట యుదాత్తమని తలచినావా?" యని యడిగెను. ఇట్టి స్వదేశాభిమానముతో మహాత్ముడు మాతృదేశమునకు తిరిగి వచ్చినాడు.

గాంధీజీ వెలుగు కాగడావలె విదేశమునుండి వచ్చినాడు. ఆయన దేశమునకు నేర్పిన ప్రథమ పాఠ మభయము. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ భయము, సైన్యభయము, భూస్వాముల భయము, ఋణదాతల భయము, నిరుద్యోగభయము, సర్వవ్యాప్తమైన యీ భయము నెదుర్కొని ధిక్కరింపుమని మహాత్ముడు చుక్కంతమున నాసేతు హిమవత్పర్యంతము వినునట్లు కేసేపెట్టినాడు. భయనిద్రనుండి మేల్కొల్పుటయే యా విశిష్ట సమరనేత ప్రథమ విజయవిధానము.

“నేను బానిసగనుండ నంగీకరింపలేను. నిర్భాగ్యుడైన నిది నాదేశమని సగర్వముగ వ్యవహరింపగల భారతమునకై నే బాటుపడుదును. నా భారతమున వర్గభేదము లుండవు. సహజసౌహార్దముతో సమస్త ప్రజలందు సుఖజీవన మొనర్తురు. అం దస్పృశ్యత లేదు. సమాన ప్రాతినిధ్యమే దాని ముఖ్యసూత్రము.

“భారతీయ సంస్కృతి కేవలము హిందూసంస్కృతి కాదు. అట్లే ఇస్లాం సంస్కృతియును గాదు; మరే యితర సంస్కృతియును గాదు. వీటన్నిటిని సమ్మేళన మొనర్చుకొని యుద్భవించిన విచిత్ర సంస్కృతి, విశిష్టసంస్కృతి, సమస్త సంస్కృతి వాయువులు నా యింటిముందు వీచుగాక! కాని వాటిశక్తి నే నెగిరిపో దిరస్కరింతును. నేను మరియొకని

యింటు చోరునివలె చూరపడి జీవించలేను. భిక్షుకుడనై గాని, బానిసనై గాని బ్రతుకలేను.”

ఇవి మహాత్ముడు భారతదేశమునకు వచ్చిన ప్రథమ వర్షమున గావించిన మహోపన్యాసములలోని ప్రముఖాంశములు. ఈ వాక్యములలో మహాత్ముని సమగ్రదృక్పథము సమస్తమును వ్యక్తమగుచున్నది. సమైక్య మొనర్చుకొని ప్రబలశత్రువును స్వాతంత్ర్యేచ్ఛతో, సాభాగ్యభారత నిర్మాణమునకై సమర మొనర్చు నీవాక్యములు జాతిని బ్రేరేపించినవి. ఆ మహానుభావుని కల్పవృక్ష రహితము, సత్యయుతము, భయవిరహితమునైన వాగ్మృతమును గ్రోలి యసతికాలమున దేశము ‘సమరనేత’గ వర్తించినది.

ప్రథమ ప్రపంచ మహాసంగ్రామ మైపోయినది. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము స్వరాజ్యము నర్థించుచున్న భారతీయుల కన్నుల పీరు తుడుచుటకై ఫిబ్రవరి 1917 న మాంటేగ్యు, ఛెమ్సు ఫర్డు సంస్కరణల బ్రకటించినది. రాజప్రతినిధి యంగీకారమును బొందిన మరుక్షణమునుండి యవి న్యవహారములోనికి వచ్చును. దేశమున నా సంస్కరణలకు న్యతిరేకోద్యమ మారంభమైనది. మహాత్ముడు వీని కంగీకారము నీయనలదని రాజప్రతినిధిని బ్రార్థించినాడు. ప్రభుత్వ మంగీకరించినచో సత్యాగ్రహ మారంభింతునని ప్రకటించినాడు.

ఆయన సత్యాగ్రహ మొక యసమాన సాధనము. దానిని ప్రయోగించుటయందు మహాత్మునికి సాటిలేదు. అం దాయన కంచంపల విశ్వాసము, అది శక్తివంతము. పనిత్రము. మాంట-ఫర్డు సంస్కరణలు వచ్చినవి. 1 మార్చి 1919 న మహాత్ముడు “మేము వీనిని తిరస్కరింతు”మని ప్రభుత్వ

మును హెచ్చరించినాడు. భారతప్రజల నందులకై ప్రమాణమును స్వీకరింపవలసినదిగా ప్రబోధించినాడు. యావద్భారత మా మహానాయకుని పిలుపు వినినది. ప్రభుత్వమున కీ నూతననాయకుని భాష క్రొత్తది. దానిని గలతపెట్టినది. మహాత్ముడు ప్రకటించిన 'హారతాల్' [6 ఏప్రిల్ '19] జయప్రదముగ జరిగినది. దీనితో మహాత్ముని నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్య సమరచరిత్రలో నూతనాధ్యాయ మారంభమైనది.

గాంధీజీ ప్రథమమునుండి బ్రిటిష్ వారికి మిత్రుడు. భారతదేశమునకు దిరిగివచ్చిన నాటినుండి ప్రపంచ మహాయుద్ధమున వారికి సాయపడు డని దేశీయప్రజల నుద్బోధించినాడు. మాంట్యర్డు సంస్కరణలు రాబోవుముందు ప్రభుత్వమునకు సంస్కరణల విషయమున దోడ్పడు మని దేశమును గోరినాడు. అట్టివాడు పంజాబును రక్తస్నాన మాడించిన జలియౌకవాలా బాగ్ హత్యలు, పంజాబు దురంతములు చూచి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమును 'పైతాను ప్రభుత్వ' మని ముక్తకంఠముతో బలికినాడు.

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము పరుసదనము వహించుచున్న కొలది భారతజాతి గర్వముడుకెత్తుచున్నది. వారొనర్చుచున్న యవమానము లిక భరింపశక్యములుకావని నిశ్చయించుకొనినది. కష్టసాగరముల స్వాతంత్ర్యనౌకను నడిపింప సమర్థుడగు నావికుడు మహాత్ముడే యని తీర్మానించుకొనినది.

'20 లో కాంగ్రెసు ప్రత్యేక మహాసభ జరిగినది. దేశమున వివిధప్రాంతములనుండి మహానాయకు లశేకులు విచ్చేసినారు. స్వాతంత్ర్య సమరమునకై ప్రముఖతీర్మానము లొనర్చు

రని దేశము కాచుకొని కూర్చొనినది. 'సహాయ నిరాకరణోద్యమ' తీర్మానమును బ్రవేశపెట్ట మహాత్ముడు మూర్తీభరించిన భారతవృద్ధులమువలె వేదికపై జేరినాడు. 'మహాత్మా గాంధీకిజై' 'ఇంక్విలాబ్-జిందాబాద్' అను వీర నినాదములతో సభ కల్లోలీత మగుచున్నది. ఆ నా డగ్రనాయకులుగ బరిగణితులగుచున్న పాల్, బిసెంటు, జిన్నాలు మహాత్ముని కేవల మాతావాదిగను, స్వప్నవీధుల విహరించు నున్నట్లుని గను, కార్యవివేక విహీనునిగను భావించినారు.

నాగపురము కాంగ్రెసులో మహాత్ముని సహాయనిరాకరణ తీర్మానమునకు బూర్ణవిజయము చేకూరినది. మితవాదులు, కేవల రాజతంత్రజ్ఞులు, సమరవ్యతిరేకులు కొందరు కాంగ్రెసునుండి వెడలిపోయినారు. నూతననాయకుని యడుగుజాడల నడువజైతన్యయుతులు, సమరవీరులు స్వాతంత్ర్యాభిలాషులు నయిన పండిత మోతీలాలు నెహ్రూ, దేశబంధు, చిత్తరంజనదాసు, హాకీం అబ్దుల్లాఖాను, డాక్టరు ఆన్సారీ, ఆలీ సోదరులు ప్రతినలు కైకొనినారు.

“మాంట్-ఫర్డు సంస్కరణలననుసరించి రాజోవుచున్న యెన్నికలను బహిష్కరింపు” డని సత్యాగ్రహ సమరనేత మహాత్ము డాదేశించినాడు. శాసనసభలలో బ్రవేశించిప్రభుత్వముతో బోరాడుట కింతటితో నాయన స్వస్తి జెప్పుటలోవిజయమొందినాడు. ప్రతిభావంతులెవరును పాటిలోబాల్గానలేదు. శాసనసభలను, కేవల ముద్దోగ్గప్రియులకు, బిరుద వ్యామోహితులకు, భూస్వాములకు 'జో హుకుము' లకు పదలిపెట్టినాడు. రాజప్రతినిధి సలహాసంఘ మేర్పాటునది. అందలివ్యక్తులందరును బ్రభుత్వసామ్రాజ్యతత్వమునకుడాళముదేయువాడు.

నూతన సంస్కరణల బ్రారంభోత్సవ మొనర్చ భారతప్రభుత్వము వేల్పుయవరాజు నాహ్వానించినది. ప్రజాహృదయముల నగ్నిజ్వాలలు చేలరేగినవి. సత్యాగ్రహోద్యమమునకు నిశ్చితమైనది.

మహాత్ముని సందర్శన సంభాషణా ఫలితముగ చిత్తరంజనదాను నాగపుర కాంగ్రెసునుండి తిరిగివచ్చిన తరువాత న్యాయవాదవృత్తికి దిలోదక మిచ్చినాడు. పూర్వము తాననుసరించు నాంగ్లో-ఇండియన్ జీవితవిధానమును మార్చుకొని కేవలమొక రాజకీయ సన్న్యాసియైనాడు. వంగదేశీయ విద్యార్థులకు కేకపెట్టినాడు. వారు కళాశాలను బహిష్కరించి బయటకు తండోపతండములుగ విచ్చేసినారు. మహాత్ముడా సందర్భమున కలకత్తా కేగి నూతన జాతీయ విద్యాలయ నిర్మాణ మొనర్చినాడు. ప్రభుత్వము జాతీయవాదులపై జేయిచేసుకొనుచున్నది.

వంగదేశమున చిత్తరంజనుడు కారాగారమున నున్నాడు. మహమ్మదాలీని ప్రభుత్వము పంజాబు కారాగారమున బంధించినది. ఆనాడు దేశమున హిందూ మహమ్మదీయ విభేదములు లేవు.

మహాత్ముని నాయకత్వమున సత్యాగ్రహ సమరము సాగుచున్నది. రాజప్రతినిధి రీడింగుప్రభువు యువరాజురాకకు దేశస్థితిగతు లనుకూలముగ లేవని గ్రహించినాడు. మానుకొనిన బ్రిటిష్ గౌరవమునకు భంగము వాటిల్లును.

17 నవంబరు '21 న యావద్భారతమున యువరాజు రాకను గురించి మహాత్ముని యా దేశానుసారముగా

‘హారతాల్’ జరిగినది. రీడింగుప్రభు వేమి యభాస కానున్నదో యని భయపడి జాతీయనాయకులతో సంప్రదించ నొక సభ నేర్పాటుజేయ నిశ్చయించుకొనినాడు. చిత్తరంజనునితో తంతి సంప్రదింపులు జరిపినాడు. ‘మహాత్ము డంగీకరించినాడా?’ యని రాజప్రతినిధిని దేశబంధువు ప్రశ్నించినాడు.

వెంటనే యతడు మహాత్ము నరించినాడు. మహాత్ము డంగీకరించినాడు. కాని యా సమరనేత్ర యుక్తిపరుడు. సభకు మాలానా మహమ్మదాలీ వచ్చితీరవలె నని నిబంధన మేర్పాటు చేసినాడు. ఇది వంచనమని గ్రహించి రీడింగు ప్రభు వంగీకరింపలేదు.

నూతన సంస్కరణల ప్రారంభోత్సవ మొనర్ప యువ రాజు బ్రిటన్ముండి వచ్చెను. జాతీయభారత మందుకు వ్యతిరేకతను బ్రకటించి యుత్సవములలో బాల్గాన విరమించినది. అతనికి నిర్జనము, నిరలంకృతమునైన ఢిల్లీ స్వాగతమిచ్చినది. క్రోధము రాజప్రతినిధిని బాధించుటచే జాతీయవాదుల తీవ్రముగ బ్రభుత్వము శిక్షించుచున్నది.

ఇట్టి స్థితిలో నహమ్మదాబాదున కాంగ్రెసు మహాసభ జరిగినది. గాంధీజీ సహాయ నిరాకరణ తీర్మానమును కార్యవర్గమువారిచే నాద్యోగికముగ నంగీకరింపజేసినాడు. మరి యొకమారు తన సాధనాశక్తిని బ్రభుత్వమునకు బ్రదర్శింప గృతనిశ్చయుడై సత్యాగ్రహ సమరయోధుల జేకూర్చుకొనుచున్నాడు.

బొంబాయిలో గొలదికాలమునకే సర్వపక్షమహాసభ యొకటి శంకరనాయరు అధ్యక్షతన సమావేశమైనది. ప్రభుత్వముతో సంప్రదింపులు జరిపి సంధి యొనర్చుకొనుటకు దీర్ఘ

మైనది. మహాత్ముడు మొదట 'సమరమును సాగించుటయే యుచిత'మని పలికినాడు. బ్రిటిష్ వారితత్వ మా నాయకుని కవగత మైనట్లు మరెవ్వరికిని కాలేదు. శక్తిని జూచిగాని వారు భయపడ రని గాంధీజీ నిర్ణయము. కాని సంధిపద్ధతి కాయన వ్యతిరేకి కాదు. రాజ్యతంత్రజ్ఞత వెల్లడి యగునట్లు 'వ్యక్తిగతముగ నేనీ తీర్మానమున కంగీకరించుచున్నాను' అనిపలికినాడు.

ప్రభుత్వ మీ తీర్మానమును లెక్కబెట్టలేదు. పాశవ శక్తితో భారతమును బాలింపగల మను ధైర్యము దానికణు మాత్రమును దరుగలేదు.

భారత హృదయమును జూరగొన్న మహానాయకుడు గాంధీజీ భారతముకంటె విచిత్రవ్యక్తి. తొలగద్రోసుకొని బ్రతుకువాడు కాదు. శక్తిసంపన్నుడు. తన్ను నడిపించుకొనుటయే కాదు, ఇతరులను నడిపింపగలడు. ఆయనశంఖధ్వజము వినిపించిన మరుక్షణమున యావద్భారతమును సత్యాగ్రహ సమరరంగము కాగలదు. నిరంతరము తన్ను, దేశమును, సాధనమును బరీక్షించుకొని యగణితశక్తినిసంపాదించుకొనిన మహాత్మునకు ప్రభుత్వ మన్న భయ మేమున్నది? ఆ దేశ భక్తుడు నిజసేవా త్యాగ ధర్మములు కారణముగ కిరీటము లేని చక్రవర్తి యైనాడు.

నూతన సంస్కరణ రద్దుగావింప యత్నింపని పక్షమున 'సత్యాగ్రహ సమర మారంభించి బార్డొలీలో జట్టతిరస్కార మొనర్తు' మనియు, 'నిది ప్రజావాంఛిత' మనియును 1 ఫిబ్రవరి 1922 న రాజప్రతినిధికి దెలియపరచినాడు.

చట్టతిరస్కార మన నేమో ప్రభుత్వ మెరుగును. మహాత్ముడు పూర్వము 'చాంపరాజ, కైరాలలో వ్యక్తిగత

ముగ దానిని ప్రదర్శించి చూపినాడు. రాజప్రతినిధి రీడింగు ప్రభువు భయపడి మహాత్ముడు సూచించిన గడువులో నొక సర్వపక్ష మహాసభ నేర్పాటుచేసి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ పక్షమున స్వరాజ్యమును గురించి వెనుకటిపాట పాడినాడు.

మహాత్ముడు నిజనేతృత్వమున నడిపింప దలపెట్టిన బార్డోలీ సమరారంభమునకై సమస్త దేశము ననుసరించి జూచుచున్నది. సంయుక్త గాఢ్రములలో గోరక్ పూరుయొద్ద చోరీచౌరాలలో కాంగ్రెసు సేవాదళ మూరేగుచుండ బ్రభుత్వ మాపినది : క్రోధోద్వేగమైన ప్రజ కొంద రుద్యోగులపై బడి 'హింసాకాండ' జరిపినారు.

మహాత్ముడు హింసావాది. ఆయన మతమున నది మానవ విముక్తి సాధనము. ప్రేమరూపము. చోరీచౌరాల వార్త మహాత్ముని చెవిని బడినది. భరింపలేకపోయినాడు. తన యుద్ధ విధానమున కింకను గొలదికాలము బట్టునని నమ్మి బార్డోలీ యుద్ధము నాపించినాడు. కాగాగారమున నున్న జహ్నువు వంటి మహానాయకు లిందుకు క్రుద్ధులైనారు. మహాత్ముడు తానొనర్చిన దుచితకృత్య మని వాదించినాడు. ప్రభుత్వ ముతో 'నే నోడిపోతి'నని పలికినాడు. 'అపజయము నంగీకరింపని వ్యక్తికి విజయ మనునది కల్ల' యని మహాత్ముని సిద్ధాంతము.

అటుపిమ్మట మహాత్ముడు పత్రికాముఖమున బ్రభుత్వ ముతో సమర మారంభించినాడు. ఆయనది పదునుగల భాష. పలుకు భావగర్భితము, అవక్రము, సత్యయుతము, భయరహితము.

ఆయన జాతీయోద్యమ సాధనముగ 'యంగ్ ఇండియా' యను పత్రికను స్థాపించి యా పత్రికాముఖమున దేశమున కుద్బోధించుచుండెడివాడు. అందు 'నిగళ విచ్ఛేదము', 'భక్తి వితానము' మొదలైన ప్రముఖ వ్యాసముల బ్రచురించినాడను నేరమున ప్రభుత్వ మాయనపై రాజద్రోహమునకై న్యాయ స్థానమునం దభియోగము గొనివచ్చినది. న్యాయాధిపతి 'నీవు నిష్పత్తో నాడుకొనుచున్నావని యెరుగుదువా?' అని గద్దించి నాడు. 'ఔను నిష్పత్తో నాడుకొనుచున్నా నని నే నెరుగుదును. అదే నా చిరకాంక్ష. స్వేచ్ఛగ నన్ను వదలిపెట్టిన మరియు నిట్లాడుకొందును. అది నాకర్తవ్యము. నెరవేర్చుకున్న దేశమునకు దప్పినవాడ నగుదు' నని గాంధిజీ సమాధాన మొసగినాడు. ఎంతటి స్థిరచిత్తము! ఎంతటి చిత్తశుద్ధి!!

ప్రభుత్వ మామహావీర పుంగవున కారు సంవత్సరములు కాగాగార శిక్షివిధించినది. కొంతకాలము మహాత్ముడు రాజకీయ రంగమునుండి యదృశ్యుడైనాడు. ఆరోగ్యమున నసంతృప్తి కలుగుటవలన ప్రభుత్వము భయపడి బాపూజీని రెండు నత్సరముల తరువాత కాగాగారమునుండివిముక్తునొనర్చినది. మధ్యకాలమున కాంగ్రెసులో మరల మార్పుపచ్చినది. శాసన సభలలో బ్రవేశించి ప్రభుత్వము నెదుర్కొన నిశ్చితమైనది.

మహాత్ముని మనస్తత్వమున నెట్టిమార్పును గలుగలేదు. అహింసా, సత్యాగ్రహ, నిరశనవ్రత సాధనములపై నాయనకు నమ్మకము దినదిన ప్రవర్ధమాన మగుచున్నది. సబర్బతీ ఆశ్రమమును స్థాపించి యట తన నూతన మతమున బరిపూర్ణ విజ్ఞానమును జేకూర్చుకొన దప మొనరించుచు కాలము గడుపుచున్నాడు.

‘భారతీయులు స్వరాజ్యప్రదానమున కెంతవర కర్హుల’ బరిశీలించవలసిన’దని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము పైమఠా నాయకత్వమున ’27 నవంబరులో నొక ‘వర్గము’ నేర్పాటుజేసి భారత దేశమున కంపినది. వారితో సంప్రదించుటకు ముందుగ జాతీయ నాయకు లొక సర్వపక్ష మహాసభ నేర్పాటు జేసుకొనినారు. ఆ సందర్భముననే చారిత్రాత్మకమైన ‘నెహ్రూ ప్రణాళిక’ యవతరించినది.

కాంగ్రెసు మహాసభ దీని సంగీకరింపవలసి యున్నది. మోతీలాలు నెహ్రూ కలకత్తా మహాసభ(1927)లో దానిని బ్రవేశపెట్టుటకు బూనుకొనినాడు. ఆ సభలోని యభ్యుదయ వర్గమువారు శ్రీనివాస అయ్యంగారు, జహ్నులూలు, సుబాస్ బాబుల నాయకత్వమున వ్యతిరేకించినారు. ‘అధినివేశ స్వాతంత్ర్యమిచ్చిన జాలు’ నన్న నెహ్రూ ప్రణాళికలోని యంశముతో వా రేకీభవింపలేదు. ఈ స్వాతంత్ర్యవీరులలో నిట్టి భేదాభిప్రాయములు పొడజూపుటవలన దేశమునకు బ్రమాదము; పరప్రభుత్వమున కది నూతనశక్తి.

స్వాతంత్ర్యసమరనేత గాంధీజీ యిది గుర్తించినాడు. ఇరువురకును సంధి గావించుట కర్తవ్యమని యుచితజ్ఞతతో 31 డిసెంబరు ’29 లోపల ప్రభుత్వ మధినివేశ స్వాతంత్ర్యమును బ్రకటించిన స్వీకరింతుము; లేకున్న పూర్ణస్వరాజ్య వాదులు ప్రచార మొనర్చి సమరము సాగింపవచ్చు నని యొక తీర్మానమును బ్రవేశపెట్టి విషమస్థితినుండి కాంగ్రెసు సంస్థను, దేశమును దప్పింప యత్నించినాడు.

నూతన రాజప్రతినిధి ఇర్విన్ ప్రభువు సీమకేగి బ్రిటిష్ లేబరు ప్రభుత్వముతో సంప్రదించి భారతభూమికి తిరిగివచ్చి

‘భారతీయుల కధినివేశ స్వాతంత్ర్య మొనగ ప్రభుత్వము నిశ్చయించి’నట్లుగ నొక దీర్ఘప్రకటన గావించినాడు. అం దెట జూచినను రాజ్యతంత్రము ద్యోతక మగుచున్నది.

మహాత్ము డాశావాది. ఢిల్లీలో సర్వపక్ష మహాసభ నొకదాని నేర్పాటు చేయించి భారతీయులు వాంఛించు ‘అధినివేశ స్వాతంత్ర్య స్వరూపమును వ్యక్తమొనర్చుచు నొక తీర్మానమును వ్రాసి యందు బ్రవేశపెట్టినాడు. సర్ తేజ్ బహదూర్ సప్రూ వంటి రాజకీయవేత్త లా తీర్మానమున కనుకూలించిన పిమ్మట నాయకుడు దానిని ప్రభుత్వమున కందజేసినాడు.

రాజప్రతినిధి గృహమున 23 డిశంబరు 29 న జాతీయ నాయకులతో సంప్రదింపులు జరిగినవి. మూడు గంటలు చర్చలు సాగినవి. ఆంగ్లేయులు హిందూముస్లిములను విడ దీయు టొక తంత్రముగ బెట్టుకొనినారు. సారాంశము సమ స్తమును విఫలమైనది.

ఉద్రేకోల్బణ మప్రతిహతముగ నున్న సమయమున లాహోరులో కాంగ్రెసు మహాసభ జరిగినది. పండిత జవ్హరు లాలు నెహ్రూ అధ్యక్షోపన్యాసమున ధైర్యసాహసముల పెదజల్లినాడు. మహాత్ముడు స్వయముగ “పరిపూర్ణ స్వరాజ్యమే కాంగ్రెసు చరమలక్ష్య” మని యుద్ఘాటించి యొక తీర్మానమును బ్రవేశపెట్టినాడు. అందు ‘ఈ తీర్మానముతో నెహ్రూ రాజ్యాంగ ప్రణాళిక రద్దయినది; సమస్త సభ్యులును రాబోవు సమరమున పాల్గొన వలసిన’ దని గోరినాడు.

“స్వాతంత్ర్యోద్యమ ప్రథమ సోపానముగ, నూతన సిద్ధాంతమున కనుగుణ్యముగ కేంద్ర, గాష్ట్రప్రభుత్వ శాసన సభల బహిష్కరింప నలసినదని, కాంగ్రెసు సభ్యుల నాడే శించుచున్నది. కాంగ్రెసు నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమమును సాగింపవలసినదని యీ సంస్థ చేతమును కోరుచున్నది. అన సరమని తోచిన ప్రదేశమున ‘పన్నుల నిరాకరణ’ ప్రారంభించుటకు, ‘చట్టతిరస్కారము’ను నడిపించుటకు అభిలషారత కాంగ్రెసు కార్యనర్థమున కధికార మీ ప్రజాసభ కల్పించుచున్న” దని మహాత్ముడు తీర్మానము చేయించినాడు.

రాజప్రతినిధి శాసనసభలో లాహోరు తీర్మానమును వినిన తరువాత నొక ప్రసంగ మొనర్చినాడు. మహాత్ముడు దానిపై ‘కాంగ్రెసువాదియైన ప్రతివ్యక్తియును నేటి సంభాషణకు రాజప్రతినిధికి నమస్కరించవలసి యున్నది. అందువలన వాతావరణము విశదమైన’ దనినాడు.

యుద్ధారంభమునకు పూర్వము మహాత్ముడు సంధికి మరల నొక యత్నము చేసినాడు. పదకొండు ముఖ్యసాగ్రతములుగల యొక పత్రమును బ్రభుత్వమునకు బంపినాడు. అందు ముఖ్యమైనవి పరిపూర్ణ మద్యనిషేధము, భూమిపన్ను తగ్గింపు, ఉప్పుపన్ను రద్దు, ఉద్యోగి వేతనముల తగ్గింపు, స్వరక్షణమున కాయుధ ప్రదానము.

“అతి స్వల్పములు, నత్యావశ్యకములైన నీయంశముల ప్రసాదించి మమ్ము తృప్తిపరచిన గాజప్రతినిధికి ‘అసహాయోద్యమము’, ‘సత్యాగ్రహ’మును మాటలు వినిపింపవు. అప్పుడు పరిపూర్ణ వాక్స్వాతంత్ర్యమున్న నేసభయందైనను కాంగ్రెసు పాల్గొనగల” దని మహాత్ముడు చాలేఖలో నిష్కర్ష చేసినాడు.

ప్రభుత్వము వీటి కే సమాధానమును జెప్పలేదు. లాహోరు కాంగ్రెసు మహాసభలో సమస్తజాతికి నేకైకప్రతినిధినలె 'పరిపూర్ణ స్వగాఢ్యమే తక్షణ లక్ష్య' మని ముక్తకంఠముతో యానద్భారతమును, బ్రపంచమును విన గాంధీజీ పలికినాడు. స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము వచ్చినది. కోటికంఠములు ప్రమాణవ్రతముల స్వీకరించినవి. మహాత్ముడు శక్తిని కొలుచుకొనినాడు, సమగారంభమునకు సిద్ధపడినాడు.

30 ఫిబ్రవరి '30 న కాంగ్రెసు కార్యవర్గము అహమ్మదాబాదులో సమావేశమై మహాత్ముని సత్యాగ్రహ సమరనాయకునిగ బట్టభద్రు నొనర్చి స్వేచ్ఛానుసారముగ యుద్ధమును సాగింపుడని కోరినది.

“కార్యవర్గతీర్మానము నాస్వేచ్ఛానుసారముగ సమరమును సాగింప ననుజ్ఞయిచ్చినది. భంగ్యంతరముగ నిది నన్ను బంధించినది. దీనినే బహుకాలమునుండి నే వెదకుచున్నాను. వ్యక్తిగతముగ నాకీతీర్మానము రాజకీయ మనుటకంటె మత విషయకము. . . ఇతఃపూర్వ మెన్నడును నే నిట్టి కార్యభారము వహింపలేదు. అట్టిస్థితి యేర్పడక పోవుటయే యిందుకు కారణము. నన్ను నడిపించునది 'అహింస' యైన సమస్తమును సంపన్నము కాగలదు. నా చట్టతిరస్కారము ప్రేమాభ్యర్థనము. అది ప్రమాదకరమైనది. కాని చుట్టుకొని యున్న హింసకంటె బ్రహ్మాదకారి కాదు. చట్టతిరస్కారముతో బాటు — వెన్నాడు హింసయున్న దెసనుండి ప్రమాదము కలుగవచ్చును. అది యే దిక్కునుండి వచ్చినను బార్దొలీ వలె వెనుబాటు లేదు. తుది ప్రాణివరకును సమరము సాగి

పోవలసినదే. ఇంతకుమించి మానవు డొసర్పగలిగిన దేమియు లే”దని గాంధీజీ లోకము విన నుద్యమారంభవేళ ననినాడు.

మహాత్ముడు కేవలము యోధుడుకాడు; రాజనీతిజ్ఞుడు. ప్రపంచదృష్టిలో బ్రభుత్వమును గించపరచుటవలన నైతిక బలము చేకూరు నని యా మహానాయకుని నమ్మకము. అది యాయన రాజనీతి! మరల నొక యత్న మొనరించిన నెట్లుండును ?

రాజప్రతినిధికి సమస్తమును విస్తరించి గాంధీజీ యొక లేఖ వ్రాసినాడు. అతడు ముక్తసరిగ “న్యాయవిరుద్ధమును, ప్రజాశాంతికి భంగకరమునైన మార్గము నవలంబింప మీరు నిశ్చయించినందుకు నేను చింతించుచున్నా”నని సమాధానము నంపినాడు.

“ప్రభుత్వ పదదళిత భారతమున న్యాయము, ప్రశాంతి యెటు నున్నా?”దని గాంధీజీ యనుకొనినాడు.

మహాత్ముడు సత్యప్రియుడు. తంత్రజ్ఞుల దలక్రిందుజేయ గల మేధాశక్తి యాయన కున్నది. స్వచ్ఛంద హృదయముతో లోకమెల్ల మెచ్చుకొన భయరహితుడై యిట్లు సమాధాన మిచ్చినాడు.

“వినముడనై నేను రొట్టె నిమ్మని ప్రభుత్వమును బ్రార్థించినాను. ప్రతిగ నాకొక పాపాణము లభించినది. రాజప్రతినిధి సమాధానము నా కాశ్చర్యము కలిగింపలేదు. నా లేఖలోని వాక్యముల నక్షరశః జరిగించి తీరుదును. న్యాయ విరుద్ధము, ప్రజాశాంతికి భంగకరము నైన మార్గమును నే నూహించినమాట వాస్తవమే.

“నేడు భారతమందున్న న్యాయము బ్రిటిష్ ఉద్యోగుల యిచ్చతప్ప వేరేమున్నది? దేశ మెరిగిన శాంతి కారాగార ప్రశాంతి. నేడు భారత మెల్ల నొక విశాల కారాగారము. నే నీ న్యాయమును దిరస్కరింతురు; ఈ ప్రశాంతిని భగ్న మొనర్తును.

“స్వేచ్ఛకై నేడు భారతదేశ ముక్కిరిబిక్కిరి యగు చున్నది. దానికి క్రమోచ్ఛ్వాస, నిశ్శాస్థ్యముల నొడగూర్చు టకై దుఃఖ భూయిష్ఠమగు నీ నిర్బంధ శాంతిని భగ్నమొనర్చక తప్పదు. ఇదే నా పవిత్ర కర్తవ్యమని నే భావింతును.”

సోదర సత్యాగ్రహ సమరవీరుల నుద్దేశించి సమరనేత గాంధీజీ “మన యాదర్శము బలయుతము; విధానము పునీతము. సత్యమును పరిత్యజింపనంత వరకు సత్యాగ్రహుల కపజయము లేదు. రే పారంభము కానున్న మన సమరము విజయవంత మగుటకు భగవానుని వేడుకొను చున్నా” నని సబర్బతీ యాశ్రమమునుండి సందేశ మిచ్చినాడు.

12 మార్చి విజయమో, మృత్యువో! సూర్యోదయారంభవేళ సబర్బతీ యాశ్రమమునుండి ‘దండయాత్ర’ మహాత్ముడు ప్రారంభించినాడు. కాకలు దీరిన నూతన కదన యోధులు కొందరు సత్యాగ్రహులాయన వెనుక నడుచుచున్నారు. ‘మహాత్మాగాంధీజీ’ నినాదములతో నొక మహాజనసముద్ర మాయన వెనుక మహాత్సాహముతో ననుసరించుచున్నది.

మహాత్ముడు డెబ్బదితొమ్మిదిమంది సమర్పై నికులతో నస్లి, బరేజా, నవగ్రాం, వస్న, మతర్, నాడియడ్, బైరెలి,

దభక, ఆనంద్ ల మీదుగ 18 మార్చినాడు బొర్సద్ చేరి
నాడు. ప్రతిగ్రామమునందును బ్రజలా మహానాయకు సఖిండ
స్వాగతవాక్యములతో నాహ్వానించినారు. గాంధీజీ సేవా, ధన
సహాయ మర్థించినాడు. ఊహకు మించి యవి లభించినవి.
ఆయన సేవలో నున్న క్రమశిక్షణము మున్నెన్నడును కని విని
యెరిగినదికాదు.

6 ఏప్రిలు 30 ఉదయము 8-30 గంటలకు మహా
త్ముడు సత్యాగ్రహసైన్యముతో కలసి ఉప్పచట్టముల దిగస్క
రించినాడు. ఒక మృణ్మయపాత్రతో సహజ లవణమును
గ్రహించి యట “ఉప్పచట్టము ననుసరించి ప్రభుత్వ మిచ్చు
శిక్షణను ధిక్కరింపగల ప్రతివ్యక్తియును యిచ్చ నచ్చినప్రజే
శమున స్వేచ్ఛగ నుప్పచేసుకొన నచ్చు”నని ప్రకటించినాడు.

అర్ధ నిశాసమయమున మహాత్ముడు కరోలీ కాంగ్రెసు
శిబిరములో నిద్రించుసమయమున బ్రభుత్వ మాయనను బండి
నొనర్చి ఎర్రవాడ కారాగారమునకు దీసుకొని పోయినారు.
అంతటితో సమస్తము సమసిపోవునని ప్రభుత్వము తలచినది.

యావద్భారతమున చట్టతిరస్థారములు జరిగినవి. ప్రతి
రాష్ట్రమునను కాంగ్రెసు శిబిరములపై బ్రభుత్వోద్యోగులు
ముట్టడులు సాగించినారు. నాయకులు, సేవాదళములు లాఠీ
చార్జీలకు, కారాగృహ నిర్బంధములకు గురియైనారు. ప్రముఖ
నాయకులైన వల్లభాయి, జహ్వారు ప్రభృతులు జైళ్ళలో
మగ్గుచున్నారు, అయినను ప్రజల యుద్రేకము తరుగలేదు.
స్త్రీ, బాల, వృద్ధ భేదములు లేక సమస్తవర్గములవారును
మహాత్ముని యడుగుజాడల నచంచల విశ్వాసముతో
నడచినారు.

ఆ సేతు హిమాచలపర్వంతభారతమున నుష్పచట్టముల దిరస్కరించుటతో బాటు విదేశవస్త్ర బహిష్కరణము, మద్య పాన నిరోధములు సాగినవి. లక్షలాది గ్రామములు గార్చిచ్చు వలె బ్రజ్వలిల్లి ప్రభుత్వ భవనముల దహింప దలకొన్న యుద్యమమును రూపుమాపుటకు బ్రభుత్వము సమస్త శక్తుల వినియోగించినది. దౌర్జన్యమునకు బూనుకొనినది.

ఎర్రవాడజైలులో నున్నను మహాత్ముని మూర్తియే సమరము సాగించుచున్నది. ప్రతిగ్రామ మొక యుద్ధరంగ మైనది. అయిదు నెలలు సత్యాగ్రహ సమరము సాగినది.

మహాత్ముడు స్వాతంత్ర్య గురుదేవుడై యర్జునులవంటి మహాయోధులను, కృష్ణభగవానుని వంటి రాజనీతిజ్ఞులను సృష్టింపగలిగినాడు. ఇది సమస్తమును మహాత్మునివిజయము! నిరుపమాన విజయము !!

కారాగారమున నున్నపుడు విదేశ పత్రికా విలేఖరు లాయనను దర్శింపవచ్చినారు. వారితో 'నేడైనను నేనుసంధికి సంసిద్ధుడనే' యని మహాత్ముడు వాక్రుచ్చినాడు. వా రా మహాత్ముని యాత్మబలమునకు, సత్యప్రియత్వమునకు, నిరుపమాన త్యాగమునకు ముగ్ధులై 'కారాగారమున బద్ధుడైన మహాత్ముడు భారతీ యానతారమూర్తి. ఈ నాడైన ప్రభుత్వ మాయనతో సంధిగావించుకొనుట ప్రభుత్వమునకును, బ్రవంచమునకును లాభదాయక'మని యుద్ఘోషించినారు.

సత్యాగ్రహ సమరమున మహాత్ముడు ఝళిపించిన 'మే త్తనికత్తి' బ్రిటను హృదయాంతరాళమున బూడిచినది. ఆర్థికబహిష్కరణముతో బ్రిటిష్ వర్తకము దెబ్బతినినది.

‘ఖద్దరు’ వ్యావసముతో లాంక్ మైర్ కార్మికులు కడగండ్ల పాతైనారు. ప్రభుత్వమునకు లొంగక తప్పినది కాదు. విస్తవ నేత మహాత్మునితో ప్రభుత్వము స్నేహపూర్వకముగ సంధి యత్నము లారంభించినది. తత్ఫలితమే 12 నవంబరు’88 నాటి రెండవ కాండు టేబిల్ సమావేశము.

గాంధిజీ యాశయసిద్ధి యాసమావేశమునలన జేకూర లేదు. అఖిలభారత జాతీయ కాంగ్రెసున కేకైక ప్రతినిధిగ నా సమావేశమున భారత దేశ స్థితిగతులు సామాన్యబ్రిటిష్ ప్రజలు విన, ప్రపంచము విన బలుకుట కవకాశము లభించినది. గాంధిజీ మృదులవక్తృత్వము, సముచిత పరిహాసము, నచంచల విశ్వాసము, సత్య వాక్ప్రియత్వము—ఇన్ని మాట లేల ? నామహామూర్తి దివ్యత్వము ప్రపంచదృష్టిని భారత దేశముపై కేంద్రీకరించినది.

సమావేశాంతమున మితవాద పక్షనాయకుడు సర్ తేజ్ బహదూర్ సపూ. ‘భారతదేశమున శాంతియుత వాతావరణమును గల్పించి రాజకీయరంగమును జక్కదిద్దు కొనుట కవకాశమి’మ్మని బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి మేజ్టోనాల్డును వేడుకొనినాడు. తత్ఫలితముగ ప్రభుత్వము కాంగ్రెసు కార్యవర్గసభ్యులను 20 జనవరి ’89 న విడుదల జేసినది. మిత వాదులు కొందరు మహాత్ముని దర్శించి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ ముల మధ్య సంధిప్రయత్నము లొనర్చినారు.

గాంధిజీ రాజప్రతినిధి ఇర్విక్ ను జూడగోరినాడు. పక్షము దినములు సుదీర్ఘములుగ సంభాషణలు సాగినవి. ‘గాంధీ—ఇర్విక్’ సంధి జరిగినది. మహాత్ముడు సత్యాగ్రహ సమర మాపినాడు.

కాలచక్రము పరిభ్రమించుచున్నది. మహాత్ముని సుదీర్ఘ సమరవిధాన ముప్పైగొడు ఉడుకుర క్తముగల యువకలోకము నకు సంతృప్తి గలిగించుటలేదు. కార్మికలోకమును మేల్కొల్పిన కాంగ్రెసు సంస్థను ధనికవర్గసంస్థ యని వారు నిందింప నారంభించినారు. వారిలో జై తన్యము సముజ్జ్వలమై పొడకట్టు చున్నది.

28 మార్చి '31 న కరాచీ కాంగ్రెసు సమావేశములో 'గాంధీ—ఇర్విక్' సంధిషరతులను విమర్శించి వ్యతిరేకించి నారు. అధ్యక్షుడు నల్లభాయిపటేల్ 'నేను కర్ష కాధ్యక్షుడ'నని ప్రకటించినాడు. మహాత్ముడు 'ధనికవాది'యను నిందను భరింప లేకపోయినాడు. భవిష్యత్ స్వరాజ్యమున సర్వమానవుల ప్రాథమికహక్కుల నుద్ఘాటించుచు కొన్ని తీర్మానముల బ్రవేశపెట్టి వారిని శాంతపరచినాడు.

కరాచీ కాంగ్రెసునుండి తిరిగివచ్చి నాయకులు సత్యాగ్రహ సమరమున శాంతిరంగమగు నిర్మాణకార్యక్రమమునకు బూనుకొనినారు. మద్యనిషేధము, విదేశీవస్తు వస్త్రబహిష్కరణము దేశమున దీవ్రతరముగ సాగుచున్నవి. వివిధగాత్ర ప్రజలు గాంధీ - ఇర్విక్ సంధి షరతుల పాటించి మహాత్ముని యాజ్ఞానుసారముగ చట్టసమ్మతముగ బ్రవర్తించుచున్నారు. ప్రభుత్వపక్షమునుండి సంధి కనేక వ్యతిక్రమములు జరుగుచున్నవి. "మీ ఆంగ్లేయప్రభుత్వ నైతికబల మింతేనా?" యని మహాత్ముడు చైన్యముగ గర్జించినాడు.

తత్కారణముగ నూతన రాజప్రతినిధి వెల్లింగ్డ - గాంధీజీ మరల నొక సంధి గావించుకొనినారు. పిమ్మట నొక 'రాండ్ టేబిల్ సమావేశము' బ్రిటిష్ ప్రభుత్వవాంఛ నను

నరించి జరిగినది. అదియును భారతీయప్రజలకు బ్రయోజనకారి కాలేదు. కాని శాంతియుతముగ పాలన మొనర్చుమని మహాత్ముడు వాగ్దానమును గైకొని లండను నుండి తిరిగి వచ్చినాడు.

లండనులో బ్రభుత్వము చెప్పిన నొకటి; భారతమున ననుసరించుచున్న విధానమొకటి. వంగ, సంయుక్త గాఢ్ ప్రాంతములలో నది దురంతములకు బూనినది. నిత్యమును వాయవ్య సరిహద్దు గాఢ్ ప్రాంతమున కాలిపులతో బ్రజల విప్లవమునకు పురికొల్పుచున్నది. ప్రముఖనాయకుల నందర సనతికాలమునో గాగా గారముల బంధించినది.

మహాత్ముడు 'బ్రిటష్ ప్రభుత్వము భారతదేశమునకు స్వేచ్ఛను బ్రసాదింప దలవలే'దని నిశ్చయ మొనర్చుకొని నాడు. మరల నొకమాట జాతిశక్తిని బ్రదర్శింపక తప్పదని తలపోసినాడు. 'ఈ ప్రభుత్వచర్యలన్నిటి తాత్పర్యము మన మధ్య సుహృద్భావము లుత్పన్నమైన దనియేనా? భవిష్యత్కాలమున వ్యవహరింపవలసిన విధానమునుగూర్చి కాంగ్రెసుకు నానులహానిచుటకుముందు మిమ్ము కలుసుకొన మనినాగా?' యని రాజప్రతినిధికి తంతివార్త నంపినాడు.

సమాధానము వచ్చినది. ప్రభుత్వము 'నా విధానమున నెట్టిలోపము లే'దని సమర్థించుకొనినది. కాంగ్రెసు అగ్ర నాయకులను నిందించినది. 'విప్లవాంతమును జూచిగాని విశ్రమింప' నని బెదరించినది. గత సత్యాగ్రహసమరము 4 మార్చి '31 తో సంతమైనది. శాంతిసమయమున నది సర్వవిధముల సత్యాగ్రహ సమరయోధుల నెదుర్కొన సన్నాహము లొనర్చుకొని తానే కాలిద్రువ్వి కయ్యమున కాహ్వానించినది.

'30 లో జరిగిన సమరమున గుజరాత్ లోని గ్రామములు ప్రభుత్వ డార్జన్యములకు విశేషముగ గురియైనవి. గాంధీజీ ప్రియూనుచరుడగు వల్ల భాయితో నా గ్రామములకేగి ప్రజల నాశ్వాసించి రావలెనని తలపెట్టినాడు. నేడో రేపా వారు బయలుదేరనలసి యున్నది. ప్రభుత్వము వారిరువుర నిర్బంధించి కారాగారమునకు జేర్చినది.

ప్రియనాయకుల నిర్బంధ వార్తలు భారతదేశము నలుదెసల జేరుకొనిన మరుక్షణముననే సమరారంభమైనది. తీవ్రహాపమున నెదుర్కొని యోధవరుల ప్రభుత్వము శిక్షించుచున్నది.

బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి మాక్డొనాల్డు కుటిల రాజనీతి నిష్టాత్ముడు. మతకలహ బీజముల బ్రభుత్వము దేశమున పూర్వమే నాటినది. అవి నేడంకురించినవి. వాటి నండచేసుకొని నుతప్రాతినిధ్య సూత్రమును బ్రయోగించి సమర పైని కుల విడదీసి విప్లవమును రూపుమాపనెంచి యితడు 17 ఆగష్టు '32 న 'కమ్యూనల్ ఎవార్డు'ను బ్రయోగించినాడు. దీనికి మహాత్ముడు వ్యతిరేకింపక మానడు. 'మీకు స్వభరి పాలన మొసగుచేళ మీ నాయకుడే యడ్డుపడుచున్నా'డని చెప్పనచ్చునని యతడు భావించినాడు. శాసనసభలలో నిన్ను జాతులకు ప్రత్యేకస్థానముల గల్పించినాడు. 'విభజించుచు పాలించు' నీ బ్రిటిష్ రాజనీతిని మహాత్ముడు కనిపెట్టినాడు.

గాంధీజీ సెప్టెంబరు 22 నుండి దీనిని ధిక్కరించుచు నామరణాంత 'ముపవాసదీక్ష' స్వీకరింప నిశ్చయించినట్లు ప్రభుత్వమున కెరుకపరచినాడు. ఈ నిరశనవ్రత మహాస్త్రముతో బ్రపంచము సమస్తమును కలతపడినది. తీవ్రముగ

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ చర్యను ఖండించినది. బ్రిటిషు ప్రధానమంత్రి నిజ నిశ్చయమును మార్చుకొనక తప్పినదికాదు.

హరిజనోద్ధరణ వ్యాప్తికి సేవాదళమును వృద్ధిచేయుటకై మహాత్ముడు బహుకాలమునుండి కృషి చేయుచున్నాడు. అయినను కానలసి యున్న సేవకులు లభింపలేదు. దానికిని, హృదయమాలిన్య తొలగినారమును గాంధీజీ యిరునదియొక్క దినములు నిరశనవ్రతదీక్ష నారంభించినాడు. దీక్షారంభ ప్రథమ దినముననే ప్రభుత్వ మాయనను కారాగారము నుండివిముక్తు నొనర్చినది. మహాత్ముడు కొంతకాలము సత్యాగ్రహసమర మాపినాడు.

నిగ్గుదేరిన సమరయోధులమును సేకరించుకొని మరల మహాత్ముడు వారికి వ్యక్తిసత్యాగ్రహ మహామంత్ర ముపదేశించి 30 ఆగష్టు 1 న రాత్రి గ్రామమునకు యాత్రకై బయలుదేరు వేళ బ్రభుత్వ మాయనను బంధించినది. నాలుగు దినముల తరువాత నెర్రవాడ గ్రామమును దాటి పూనా నగరమున నివసింపవలసిన దని శాసించినది. మరుక్షణముననే మహాత్ము డాశాసనమును ధిక్కరించినాడు. తిరిగి బంధించి ప్రభుత్వ మొక సంవత్సరము గాంధీజీకి కారాగారవాస శిక్ష జెప్పినది.

నాయకుని యాదేశానుసారముగ కాంగ్రెసు సేవకు లొకరి వెంట నొకరు వ్యక్తిసత్యాగ్రహ మారంభించినారు. సమస్త కారాగారములును గాంధీసేనలతో నిండిపోయినవి. దార్జన్యముతో నెంత యెదుర్కొనయత్నించినను బ్రభుత్వము పొంగిపొరలి పైబడుచున్న పైతన్య మహాసముద్రముల నాపలేక పోవుచున్నది.

ప్రభుత్వమును దల్లడిలజేయ మహాత్ముడు జైలులో నిరశనదీక్షా మహాస్త్రమును బ్రయోగించినాడు. ప్రభుత్వము చలింపలేదు. మహాత్ముని శరీరస్థితి నీరసించినది. ప్రభుత్వోద్యోగులు శ్రద్ధవహించి యాయనను పూనా వైద్యశాలకు జేర్చినారు. ప్రాణభయకారణముగ ప్రపంచమున గగ్గోలు ప్రారంభమైనది. ప్రభుత్వము మహాత్ముని 23 ఆగష్టున విడుదలచేసినది. సత్యాగ్రహ సమరనేత కిది మరియొక విజయము.

'34 లో కాంగ్రెసులో మార్పువచ్చినది. సత్యాగ్రహ సమరవిధానము మాని తాత్కాలికముగ శాసనసభా ప్రవేశ మొనర్ప నిశ్చయమైనది. అది విని ప్రభుత్వముతో సహకరింప నిచ్చగించినా రను నమ్మకముతో నది కాంగ్రెసుపై నిషేధము తొలగించినది.

'35 లో రాబ్యాంగచట్టమును సిద్ధమొనర్చి ప్రభుత్వము దానిని '37 లో నమలుకు కొనివచ్చినారు. ఎన్నికలు జరిగినవి. కాంగ్రెసు పాల్గొనినది. అఖండ విజయము చేకూరినది. నిత్య వ్యవహారములలో గవర్నర్లు జోక్యము కలిగించుకొన మని వాగ్దాన మొనర్చిన పక్షమున మంత్రివర్గముల నేర్పాటు గావించు మనినారు. ప్రభుత్వాంగీకారముతో కాంగ్రెసు మంత్రివర్గము లేర్పాటైనవి. ప్రభుత్వము నడచుచున్నది.

ద్వితీయ ప్రపంచమహాయుద్ధ మారంభమైనది. ప్రభుత్వము భారతదేశమును యుద్ధమున దింప యత్నించుచున్నది. మహాత్ముడు గమనించినాడు. "ప్రజాభీష్టము లేక భారతమును యుద్ధములోనికి దింపరాదు" 'యుద్ధము-శాంతి' రెంటిని నిర్ణయింప ప్రజలు శక్తివంతు" అని సబర్బతీ యాశ్రమమునుండి గద్దించి పలికినాడు. ప్రభుత్వము కాంగ్రెసును యుద్ధసహాయ

మర్చించినది. కాంగ్రెసు కార్యవర్గము సమావేశమై నాయకుని పలుకున కనుగుణ్యముగ నిట్లు పలికినది :

“మీకు సాయమొనర్ప సర్వదా సంసిద్ధులము. కాని యొక మహాన్నతాశయమునకై పోగాడు సమయమున సరి సమానుల మధ్యనే సహకారము లభింపగలదు. ప్రజలు మహాత్ముని నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించి మహాన్నత త్యాగము లొనర్చినారు. వారు సర్వదా ప్రజా ప్రభుత్వమును, స్వేచ్ఛను కాక్షిగతుడు. మీరొనర్చు యుద్ధము సామ్రాజ్యవాదులవలసరాజ్యముల రక్షణార్థమైనచో దానితో భారతీయ ప్రజ కెట్టి సంబంధమును లేదు. భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యమును ప్రకటింపుడు. మీకు సమస్త సహకారమును లభించును.”

సమాధానముగ “యుద్ధానంతరము సర్వపక్షములతోను, సమస్తవర్గములతోను, సంస్థాన ప్రభుత్వవర్గములతోను సంప్రదించి ‘ఐర్ ఇండియా చట్టమున నవసరమగు మార్పుల చేతు’ మని రాజప్రతినిధి లిన్లిత్ గో యతిజాగరూకతతో నొక బ్రకటన గావించినాడు. అంతట మహాత్ముని సత్యాగ్రహము అవతరించినది.

ఆయన “బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ మాపగలిగినంత నరకును భారతమునకు ప్రజాప్రభుత్వము కల్ల” అని వ్యాఖ్యానించినాడు. ప్రజాప్రభుత్వమును పొందవలె నన్న ప్రభుత్వము నెదుర్కొని దాని శక్తిని క్షీణింపజేయుటయే కర్తవ్యమని మహాత్ముని భావము. కాంగ్రెసు కార్యవర్గముచే గాంధీజీ ‘ఇది కేవలము సామ్రాజ్య తత్వము. మీతో యుద్ధమున సహకరింప’ మని తీర్మానము చేయించినాడు. యుద్ధవిషయమున బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ

మున కెట్టి సహకారము నీయవల దని మంత్రివర్గములకు తాఖీదు లందజేయించినాడు.

ప్రభుత్వమునకు కాంగ్రెసునకును బెడిసినది. కాంగ్రెసు మంత్రులు పదవులకు రాజీనామా లిచ్చినారు.

మహాత్ముడు సమర మొనర్చు చున్నను బ్రిటిషు వారి సుహృద్భావమును లుప్త మొనర్చుకొనలేదు; మైత్రి సూత్రమును ఛేదించలేదు. ఇట్టి క్లిష్టస్థితియందును “బ్రిటన్ వినాశనమున మేము స్వాతంత్ర్యమును గోర” మని ఘంటాపథముగ పలికినాడు. 7 జూలై '40 న భారత స్వాతంత్ర్యమును బ్రకటించి కేంద్రమున ‘తాత్కాలిక జాతీయ ప్రభుత్వము’ నేర్పాటు జేయించిన తా మేనాడైన యుద్ధమున బ్రిటన్ తో సహకరించుటకు సిద్ధముగ నున్నామని కార్యవర్గముచే బలికించినాడు. యుద్ధాగ్నుల మధ్య దహించుకొనిపోవుచున్న బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమున కిందులో కొంత శీతలత్వము ద్యోతకమైనది. గాజప్రతినిధిని బిలిపించి సంప్రదించి బ్రిటిషు యుద్ధకాల ప్రధానమంత్రి చర్చిల్ అతనిచే 8 ఆగష్టు '40 న నొక నూతన ప్రకటన జేయించినాడు.

గాంధీజీ సునిశిత బుద్ధితో నా ప్రకటనను బరిశీలించి ‘బ్రిటన్ నిరూపించు స్వతంత్ర భారతమునకును, కాంగ్రెసు నిరూపించు స్వేచ్ఛా భారతమునకును మధ్య నొక యఖాతమున్నది. గాజప్రతినిధి ప్రకటనతో నది విస్తరించిన’ దని యొక మహావాక్యమును బలికినాడు. సమరనేత భావము సమస్త భారతమున కవగతమైనది.

భారతమునకు యుద్ధాగమనము మహాత్ముని సంచలించజేసినది. నూతన పరిణామమున సత్యాగ్రహ సమర విధాన

మెట్లనుగుణ మగునో గాంధీజీకి బోధపడలేదు. ఆయన యనుచరులలోనే ప్రముఖులైన కాంగ్రెసువాదులు దానిని వ్యతిరేకించుచున్నారు. సాయుధబలముల నెదుర్కొన సత్యాగ్రహ సమరవీరులు సమర్థులు కారని వారి వాదము. గాంధీజీ కెవ్విధమైన హింసాత్మక చర్య లన్న నిష్ప్రములేదు. కాని కాంగ్రెసునకు స్వయంనిర్ణయ మొనరించుకొన ననుజ్ఞయిచ్చి నాడు. ఇతరు లెట్టి తీర్మాన మొనర్చినను సమర నేత గాంధీజీ యిష్టమే భారతప్రజానీకమున కభీష్టము.

ఆ క్రిష్టినితో గార్యరహితతను మహాత్ముడు సహింపలేక పోయినాడు; రచనలు సాగించినాడు. అవి దేశమునకు నూతన చైతన్యమును బ్రసాదించినవి. 'కేవల వాక్స్వాతంత్ర్యమున కైనను నాయకత్వము వహించి సత్యాగ్రహ సమరమును సాగింపు' డని యనుచరులు మహాత్ముని వేడికొనినారు. ముందు వెనుక లాలోచించి ప్రజోద్యమ మారంభించుట ఔమకరము కాదని మహాత్ముడు నిర్ణయించి 'మే మొనర్చు సమరము కేవలము బ్రిటిష్ ప్రభుత్వముపట్ల నైతిక వ్యతిరేక భావమును బ్రకటించుటయే' యని వ్యక్తి సత్యాగ్రహ మారంభించినాడు.

ప్రభుత్వము బ్రిటిష్ మంత్రి వర్గములోని క్రిష్ణును భారతదేశమునకు రాయబారిగ నంపినది. అతడు '42 మార్చి నెలలో భారతదేశమునకు వచ్చి సంప్రదింపులు విఫలము లగుట వలన నేప్రియలు నెలలో నింగ్లండు చేరినారు. అతని మూలమున నైనను ప్రభుత్వము యుద్ధానంతరము భారతదేశమునకు బ్రజాస్వామికమును బ్రకటింప యత్నింతుమని వాగ్దానము మాత్రమే యొనర్చినది. మహాత్ముడు క్రిష్ణ ప్రతిపాద

నను “ముందు తారీఖు వేసి దివాలా తీయనున్న బ్యాంకుపై నిచ్చిన చెక్కు” అని ముక్తసరిగ నొకమాటతో పరిహసించినాడు. కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు అబాద్ “ఇట్టి ప్రతిపాదనలకు కాంగ్రెసు అంగీకరింప నేర”దని విస్పష్టముగ మహాత్ముని వాక్యముల కనుగుణముగ పలికినాడు.

(క్రిస్తు దేశము ను ద్వేగములో ముంచి వెడలిపోయి నాడు. ఒక నంకనుండి బర్మారంగమున నవిజేయులై జపాను వాగు భారతముపై బడ నచ్చుచున్నారు. ఇట్టి స్థితిలో నైన ప్రభుత్వవిధానమును వ్యతిరేకింపక తప్పదని మహాత్ముడు నిశ్చయించినాడు.

సబర్కత్తీ యాశ్రమమున కొంతకాలము నిశ్చలమానసముతో తపస్సు సాగించినాడు. ఒక ‘నూతన తారకమంత్రము’ను దర్శించినాడు. అప్రయత్నముగ నా మహానాయకుని నోట ‘ఇండియాను విడిచిపొం’డను మహావాక్య ముద్భవించినది.

రి ఆగష్టు '42 న కాంగ్రెసుచే ‘ఇండియాను విడిచిపొం’డను తీర్మానమును చేయించి ప్రభుత్వమున కందజేసినాడు. జాతీయభారతమున నది నూతన యుద్ధనినాదమైనది. ఈ తీర్మానము ననుసరించి బ్రిటిష్ వారు తక్షణమే భారతప్రభుత్వమును పరిత్యజించి నైదొలగనిచో నాయకత్వము వహించి ‘యావద్భారతమును సమర రంగము గావించి యహింసా శక్తితో నెదుర్చొనక తప్ప’దని గాంధీజీ ఉద్ఘాటించినాడు. ‘తీర్మానమున పరదేశీయులపట్ల నాచరణలో ద్వేషమున కేమాత్రము ఆస్కారములేదు. వీరు పరదేశీయులన్న భయమున్న నే ద్వేషమునకు దావున్నది. ఆ భయము లేనినాడు ద్వేషమే లేదు’ అని తీర్మానమును సమరనేత సమరసభావముతో వివరించినాడు.

“భారతము కొరకును, సంయుక్త రాష్ట్రముల తేమము కొరకును బ్రిటిష్ రాజ్యపాలన మంతమొందు టావశ్యము. ఆ పాలనము నింకను కొనసాగించుట భారతమును శక్తి విహీన మొనర్చుట. మా దేశాభ్యుదయము నరికట్టుట స్వగౌరవానికి బ్రపంచస్వేచ్ఛకును, భారతజాతి సహాయపడ నేని సిద్ధిని కల్పించుట” అని మహాత్ముడు కాంగ్రెసు కార్యనగ్గముచే దీర్ఘముగ తీర్మానమును జేయించినాడు.

‘విడిచిపొం’ డను తీర్మాన మెంత సాహసోపేతము! అందును యుద్ధసమయమున! సంప్రదింపుల కవకాశములేదు. ప్రభుత్వము మండిపడినది. మహాత్ముని, కాంగ్రెసుకార్యనగ్గమును, నితర ప్రముఖనాయకుల బందీల నొనర్చినది. కేంద్ర, రాష్ట్ర, పట్టణ, గ్రామ కాంగ్రెసుసంస్థల గాజుదోహనంబులుగ నిషేధించినది. ప్రచండములగు శిక్షలపాల్గేయ సిద్ధపడినది.

నాయకుల కారాగార నిర్బంధముతో దేశ ముద్రిక్తమైనది. యావద్భారతమున విప్లవము చెలరేగినది. హింసాత్మకచర్యలారంభించినవి. సాయుధబలములతో కొందరు వీరులపై నికోద్యోగులెదుర్కొనినారు. సమస్తవిధముల ప్రభుత్వమును తారుమారొనరింప యత్నించినారు. వారు తరలి మార్గముల విచ్చేదించి, తపాలాఫీసుల దహించి, ఖైలు మార్గముల నెదుర్కొనినారు.

“భారతమున జరుగుచున్న హింసా ప్రతిహింసల కే మాత్రము నేను బాధ్యుడను కా”నని విస్పష్టముగ గాంధీజీ ప్రకటించినాడు. అది ‘విడిచిపొం’ డను తీర్మానమును నిరాకరించి నాయకుల బందీలొనర్ప నుద్రిక్తపరవశులైన ప్రజ

లొనర్చిన యున్న త్తకృత్యములు కాని సత్కార్యహ సమరనేత
యాజ్ఞానుసార మనుయాయు లొనర్చిన సమరము కాదు.

‘మహాత్ముని విడుదలయొనర్పు’ డని వర్గ, మత వైష
మ్యము లెల్ల మాని సమ స్తభారతమును బ్రభుత్వము నేకకంఠ
మున వాంఛించినది. వారు పెడచెవి బెట్టినారు. తత్కారణ
ముగ రాజప్రతినిధి, కార్యవర్గ సభ్యులెల్లరును రాజీనామా
లిచ్చినారు. ఇది మహాత్మునకు వినూతన విజయము.

‘విడిచిపొం’ డను మహాత్ముని శాసనమునకు భిన్న
ముగ ముస్లింలీగ్ అధ్యక్షుడు జన్నా ‘విభజించి - విడిచిపొం’
డని పట్టుబట్టినాడు. నూతన రాజప్రతినిధి వేవెల్ ‘రాజకీయ
ముగ నార్థికముగ భారత మేకైకము, అవిభాజ్య’ మని
యును, దాని భాగోళికస్థితిని మార్చ వీలులే దనియును బ్రక
టించినాడు.

గాంధీజీ చెరసాలనుండి విముక్తుడైన తక్షణమే
జన్నాతో ‘భేటీలు’ జరిపినాడు. సఖ్యము కలుగలేదు. ‘మీలా
మీ కభిప్రాయ భేదము లున్న స్వాతంత్ర్యము నిచ్చు టెట్లని
బ్రిటన్ మరల పాతపాట పాడినది. ప్రభుత్వ మేర్పాటుచేసిన
సిల్లూ సమావేశమును నిష్ప్రయోజన మైనది.

1945 - '46 లో క్రొత్త యెన్నికలు జరిగినవి. సింధు,
వంగరాష్ట్రములలో దప్ప మిగిలిన సమస్త రాష్ట్రములలోను
కాంగ్రెసున కఖండ విజయము చేకూరినది. రాష్ట్రప్రభుత్వ
ముల కాంగ్రెసు నడపుచున్నది.

మహాత్ముని సమరఫలితముగ సమాత్యత్రయము —
పెథ్కోలారెన్సు, అలెగ్జాండరు, క్రిష్ణు — భారత దేశమునకు

గాయభారమునకై వచ్చినారు. క్రమముగ 'రాజ్యాంగ నిర్మాణ సభ' యేర్పాటుచేసెనది.

'47 జూలై నెలలో బ్రిటిష్ పార్లమెంటు 'ఇండియా స్వాతంత్ర్య చట్టమును' బ్రకటించినది. మహాత్ముని సమర ఫలితముగ భారతీయులకు స్వాతంత్ర్య మనతరించినది. 'అధినివేశ రాజ్యాంగముగ' కొంత కాలముండి నేడామహావీరుడు నెహ్రూ నాయకత్వమున స్వతంత్రప్రతిపత్తితో 'గణరాజ్య' [రిపబ్లిక్] మైనది.

మహాత్ముడు భారత స్వాతంత్ర్య నౌకను మహా సముద్రముల నడిపించి యొక యుద్ధనకు జేర్చిన నావికుడు. సమర సత్యప్రియత్వము, అచంచల విశ్వాసము, అనుపమాన కార్యదీక్ష, త్యాగము, సేవ, నిర్భీతి, గాంధీజీలోని మహానాయక లక్షణములు.

ఆయన సమరవిధాన మాశాపూరితము; అపూర్వము; మైత్రియుతము. 'సత్యాగ్రహ' మాయన పరమ పవిత్ర సాధనము.

బాపూజీ వీరపుంగవుడు ! అగ్రగామి ! ! పురుషోత్తముడు ! ! !

౪. నే తా నీ

ద్వితీయ ప్రపంచమహాయుద్ధము తీవ్రతరముగ సాగుచున్నది. కలకత్తా ప్రసిడెన్సీ కారాగారమునుండి ప్రభుత్వమున కొక లేఖ [26-10-'40] చేరినది. అం దిట్లున్నది :

“బ్రిటిషు ప్రభుత్వము నన్ను పశుశక్తితో గారాగారమున బంధింప నిశ్చయించినది. ఇందుకు నే నంగీకరింపలేను. విడుదల యగుటయో మరణించుటయో నిశ్చయము కావలెను. మృతినొందుట వలన దాత్కాలిక ప్రయోజన మణుమాత్ర ముండ దని నే నెరుగుదును. అయినను నా జాతి జీవించి యున్నంత వరకు నది నిరర్థకము కాదు.

“నామృతి భవిష్యద్భారతమున స్వాతంత్ర్యయోధుల కుత్సాహ బీజము కాగలదు...

“జగత్తులో సమస్తమును నశింపక దప్పదు. కాని భావములు ఆదర్శములు, స్వప్నములు వినాశము నొందవు. ఏ యాశయమున కొక త్యాగి ప్రాణముల బలియిచ్చునో యది సహస్ర హృదయక్షేత్రముల బునరుజ్జీవింపజేయును...

“జాతిబ్రతుకునకు వ్యక్తుల బలి యావశ్యకము. నా పునీత భారతము పౌరుషోపేతమై స్వాతంత్ర్య సముపార్జన మొనర్పవలె నన్న నేను మరణింపక దీరదు ...

“పానిసబ్రతు కొక మహాశాపము. అన్యాయముతో, నక్రమముతో సంధిగావించి జీవించుట మహాదోషము; జీవింప

దలచిన జీవము లర్పించుట సనాతన ధర్మము. వీనిని మరచి పోకు డని స్వదేశీయుల నేను హెచ్చరించుచున్నాను.”

మూర్ఖభవించిన స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ నలె నిట్టి లేఖను వ్రాయగల వా డెవరు ? — బోసుబాబు !

ప్రభుత్వ మాయనను విడుదల జేయకున్న యామర శాంతము 'నిరక్షన ప్రతాపిక్' బూసునట! బలవంతముగ నాహారము నిప్పింప యత్నించిన గమస్త క్షత్తో వ్యతిరేకించు నట!! 29 నవంబరు '40 న దీక్ష నారంభించునట!!!

ప్రభుత్వము తాళిదు మరల మరల జడువుకొన్నది. ఆయన దృఢనిశ్చయమున కాళ్ళర్యపడినది. ఆయన యొక

యసామాన్య వ్యక్తి. సమ స్త ప్రపంచమున స్వాతంత్ర్య వీరు
డని ప్రసిద్ధిగన్న మహాపురుషుడు! విడుదల జేసిన నూరకొను
వాడు కాడు. మరణింప నిచ్చగించిన యావద్భారతమున
కాల్చిచ్చు రగుల్చు కొన్నట్లు. దానిజల్లార్ప నెవరి తరముగాదు.

తమ యసమర్థత లోకమునకు వెల్లడికాకుండ బోసు
బాబును ప్రభుత్వము కారాగారమునుండి విముక్తునిజేసి,
యనేక నియమముల విధించి, కలకత్తాలో గృహపరిసరములు
దాటరా దని శాసించినది. కన్నుల నత్తనిడుకొని కనిపెట్టు
చున్నది. భారత స్వాతంత్ర్యమే జీవితలక్ష్యముగ నిరంతరము
కృషి యొనర్చుచు, శారీరక మానసిక వ్యథలతో నా మహా
శూరు డేశయస్థిత్తికై యుపాయాన్వేషణ మొనర్చుచు కాలము
గడుపుచున్నాడు.

బోసుబాబు కలకత్తానుండి 1941 ఫిబ్రవరి నెలలో
నంతర్గతమైనట్లు వాగ్దాపత్రములు ప్రకటించినవి. స్వల్పకాలము
నకు బూర్వమే యాయనతో సంప్రదించిన సగ్గారు శార్దూల
సింగ్ కవషీర్ “భారతమున కిక స్వాతంత్ర్యము కల్లయని
విసిగి వేసారి బోసుబాబు సన్న్యసించిదక్షిణ దేశములోనేపుణ్య
క్షేత్రముననో కాలముగడుప వెడలియుండు” నని యొక
ప్రకటన జేసినాడు. ప్రభుత్వము కురుక్షేత్రమున సన్నాసి వేష
ముననున్న బోసుబాబును పట్టుకొన్నట్లు ప్రథమమున నొక
ప్రకటన గావించి తరువాత దిద్దుకొన్నది. భారత స్వాతంత్ర్య
సమగాంగణమున నగ్రగామియై నేడు సన్న్యసించినాడన్న
వార్తలను దేశము నమ్మలేకపోయినది. మహాభారత కురు
వృద్ధుల యాత్మలు దన్నానహింప వేడుకొన యాయన వెడలి
యుండునని భావించినది.

దేశమున కొంతకాలము బోసుబాబుపూట వినిపింప లేదు. అచంచల కార్యాచరణదీక్షతో నా దేశభక్తుడు కష్ట నిష్ఠురములకోర్చి కాబూల్ మార్గమున జర్మనీ ముఖ్యపట్టణ మగు బెర్లిన్ నగరమును జేరుకొనినట్లు జర్మన్ ఆకాశవాణి ప్రకటించినది. అది విన్ననాడు జాతీయభారత మానందతరంగ డోలికల నోలలాడినది. బోసుబాబు సైన్యముతో సరిహద్దుల బ్రవేశించి సమరము సాగించునని నిశ్చయించినది.

బోసుబాబు దూగాలోచనపరుడు. స్వప్నవీధుల విహరింపని కార్యశూరుడు. ప్రపంచ రాజకీయముల సూక్ష్మపరిశీలనా జ్ఞానమున నవగత మొనర్చుకొన్న రాజనీతిజ్ఞుడు. ఆయన ప్రథమ ప్రపంచ మహాసంగ్రామానంతరము జరిగిన వర్సెల్సు సంధికి గ్రమముగ న్యతిక్రమములు కలుగుట గమనించి దూరదృష్టితో ద్వితీయ మహాయుద్ధము తప్పదని గట్టిగ నమ్మినాడు. అట్టి సమయము భారతస్వాతంత్ర్య సముపార్జనమునకు యోగ్యమైనదని నమ్మి యాశుభక్షణమునకై వేచియున్నాడు. అట్టి స్థితిగతు లేర్పడినవి. దేశమున సాగుచున్న సమరమునకు సహాయకారిగ సాయుధ విప్లవము కొంత సాగింపవలె నని యూహించి యాయన జర్మనులతో సఖ్య మొనర్చుకొని యుండును.

తూర్పు ఆసియాలో 1942 మార్చి లో భారత స్వాతంత్ర్యసమితి యేర్పాటైనది. దాని పర్యవేక్షణ క్రింద భారత జాతీయసైన్యము (ఆజాద్ హింద్ ఫౌజ్) దేశవిముక్తికై స్వాతంత్ర్య సమరము సాగింప దలచినది. వారికి సాయ మొనర్ప వలసిన జపానువారితో సంబంధ బాంధవ్యములు సక్రమముగ లేవు. అట్టి స్థితిలో వారు జర్మనీనుండి

సుబాన్ బాబును తూర్పు ఆసియాకువచ్చి భారత జాతీయ సైన్యముతో సమరము సాగింపుడని యాహ్వానించినారు.

అజితేత ప్రాణములతో నత్యుపద్రవకరమైన ప్రయాణ మొనర్చి బెర్లిన్ నుండి జర్మను, జపాను జలాంతర్గాములలో బోసుబాబు సింగపూరు జేరినాడు. ఆంగ్లేయపాలనలో నున్న సముద్రములలో నతని జలాంతర్గాములు నడచినవి. విశ్వాస మాయనను కాపాడినది ! దేశభక్తి యాయనచే నట్టిసాహస కృత్య మొనరింపజేసినది !!

1943 జూలై 2 న దేశీయులకు దర్శన మిచ్చుటకు ముందు ఆయన పినాంగు మీదుగ జపాను ముఖ్యనగరమగు టోక్యోకేగి, యాప్రభుత్వముతో న.త్యావశ్యకములగు సంప్రదింపులు జరిపి, సర్వయత్నములును మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యమున కనుకూలములని గ్రహించి సింగపూరుకు విచ్చేసినాడు.

4 జూలై - రంగూన్ లో కాశీభవనములు జనసమ్మర్దముతో గిటగిట లాడిపోవుచున్నవి. బోసుబాబు దర్శనార్థము విదేశములవారు వైసీయులు, జపానీయులు, మలయా వాసులు నితరులు వచ్చినారు. మిత్రరాజ్యముల పతాకముల మధ్యత్రివర్ణాంబిత భారతపతాకము స్వాతంత్ర్య విదాహము ననాయన్నట్లు కొనలాడించుచున్నది. అలంకృతమైన యున్నత వేదికపై నుదయభారతమును దిలకించి మందహాస మొనర్చుచున్న సుహాత్ముని తైలవర్ణ చిత్రమున్నది. వేదికకు ముందు భారతజాతీయ సైన్యము, వారివెనుక తూర్పుఆసియా రాజ్యముల నుండి యా మహాసభకు బ్రతినిధులుగ వచ్చిన భారతీయులు నుపవిష్టులై యున్నారు.

‘ఇంక్విలాబ్-జిందాబాద్’, ‘మహాత్మా గాంధీకి జై’, ‘బోసుబాబుకు జై!’ యను హర్షనినాదములతో భవనములు ప్రతిశబ్దించుచున్నవి. మూర్తీభవించిన శౌర్యగర్వమువలె నవనతముగాని శిరముతో, సమదృష్టితో, సాలప్రాంశువైన శరీరముతో, సభాంగణమును ప్రవేశించి వేదిక నలంకరించి యెదుటనున్న సమస్త మానవలోక హృదయముల బోసుబాబు మందస్మితముతో జూరగొనినాడు.

ఆ మహాయోధుని బుష్ప మాలాలంకృతు నొనర్చి, స్వాగతవాక్యములు పలికి భారతస్వాతంత్ర్య సమితి పూర్వాధ్యక్షుడు రసబిహారీ ఘోష్ నిరుపమాన త్యాగముతో జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమ నాయకత్వమును స్వీకరింపుడని యర్థించినాడు. మహాజ్ఞుల శిల్పమూర్తినలె వేదికపై నిలచి బోసుబాబు కార్యభారము వహింప నంగీకారమును దెలిపిన మరుక్షణమున ‘నేతాజీ కి జై’, ‘ఇంక్విలాబ్-జిందాబాద్’ అను వీరనినాదములతో నాభవనములు ప్రతిధ్వనించినవి.

నేతాజీ రస బిహారీ నభినందించి భారతీయ సోదరుల నుద్దేశించి యొక మహోపన్యాస మొనగినాడు.

“సర్వాజ్ఞాకాంక్షులైన భారతీయులకు గార్యరంగమున ప్రవేశింపవలసిన సమయ మాసన్నమైనది. నేటి యుద్ధపరిస్థితులలో గార్యాచరణమునకు గ్రమశిక్షణ మావశ్యకము. ఈ తూర్పురాజ్యములలోని భారతీయు లెల్లరు నేకవాహినియై రాబోవు మహాసమరమునకు సిద్ధము కందు.

“స్వదేశమున బోరాడుచున్న సమరయోధులకు గార్యకర్తలుగ దేశభక్తులైన భారతీయులు నేడెందరో విదేశము

లలో వ్యవహరించుచున్నారు. వారు మును పొనర్చినదియును ముందొనర్పబోవునదియును భారత స్వేచ్ఛకొరకే. దేశీయుల యాశయములకు వ్యతిరేక్తముగ గాని, భారతసౌభాగ్యమునకు వ్యతిరేకముగగాని మన మెన్నడును బ్రవర్తింపము.

“కేవల స్వయంకృషి మూలకములైన సేవాత్మాగ ములవలన సముపార్జించిన స్వేచ్ఛనే మనము చిరస్థాయిగ నిలుపుకొన గలము: అంతమున విజయము మనదే. అంత మాత్రమున శత్రువుల శక్తి యల్ప మని మనము భావింప రాదు. మన సంకల్పములకు దాత్మాలికముగ నెట్టి యాటంక ములు కలిగినను వానికి మనము సర్వదా సంసిద్ధులము.

“ముందున్నది శత్రువులతో మహాసమరము. మనశత్రువు శక్తివంతము, సీతి వీరహితము, గుటిలము, క్రూరము. మన స్వాతంత్ర్యమునకై నేడు సాగింప నున్న యీచరమయాత్రలో నాకలిదవ్వల నెదుర్కొనవలెను; కష్టముల గరకుబారవలెను; బలహంతుల బయనింపవలెను; మృత్యువును బరిహసింప వలెను.

“ఇట్టి యగ్నిపరీక్షల కాగిననాడే విజయము మీది. మీరిందులకు సంసిద్ధులై వర్తించి బానిసవృత్తిలో ముగ్ధి నిర్భాగ్యమైన మన పవిత్ర భారతమునకు స్వేచ్ఛా సౌభాగ్యముల సంపాదించు రని నా దృఢ నిశ్చయము.”

నేతాజీ ప్రసంగమును విన్న భారతీయు లెల్లరును ఘుంఠముగ్ధులై సారు. వారి రక్త ముడుకెత్తినది. శరీరములు పొంగినవి. పురాతన భారత ప్రాభవము, నేటి దౌర్భాగ్య సీతి కన్నులగట్టినది. భవిష్యత్తువారికి ద్యోతకమైనది. వారాయ

నలో నొక స్వాతంత్ర్య సమరయోధుని, మహానాయకుని దర్శించినారు. ఆత్మవిశ్వాసముగల యామహాత్ముని పిలుపు నకు నిలువెల్ల జలించి సమస్తమును ధారవోసి నడిపిన బాటను నడువ నిశ్చయించినారు.

అమెరికా స్వాతంత్ర్య నేత జార్జి వాషింగ్టనుకు బ్రత్యేకసేన యున్నది. ఇటలీ స్వేచ్ఛాప్రదాత గారిబాట్లీకి సమరశిక్షణపొందిన సేవాదళమున్నది. భారతమునకు జాతీయ విముక్తిసైన్యము లేదన్న కొరత యొకటి పూర్వము నేతాజీని బాధపెట్టుచుండెడిది. కెప్టెన్ మోహన్ సింగు కృషి ఫలితముగ నాయన కది యప్రయత్నపూర్వకముగ లభించినది.

25 ఆగష్టు '43 న నేతాజీ భారత జాతీయసైన్యము నకు సర్వసైన్యాధ్యక్ష పదవిని స్వీకరించినాడు. సైన్యముల నిట్లుద్బోధించినాడు :

“భారత విముక్తి సేనకు నాయకత్వ పదవిని స్వీకరించుట కన్న భారతీయుడై పుట్టినందుకు సార్థకత యేమున్నది? ఇది నాకు మహదానంద కారణము! గర్వకారణము! !

“ఎత్తుకొన్నది మహత్తర కార్యభార మని నే నెరుగుదును. ఎట్టి విషమస్థితిలోనైన నాభారతీయులకై కర్తవ్యచాలనమున నావశ్యమగు శక్తిని బ్రసాదించవలసినవని భగవంతుని వేడుకొనుచున్నాను. భారతీయ నాయకత్వమున నీసేవ నిర్మితమైనందుకు బ్రతి భారతీయ హృదయమును గర్వించవలసినదే.

“‘చలోఢిల్లీ’ మీయుద్ధ నినాదము. మనలో నెందఱి స్వేచ్ఛాసమరమును గడచి జీవిత్రయో నే నెరుగను. కాని యంతిమ విజయము మనదే యని నే నెరుగుచున్నాను. మనలో

మిగిలిన వీరులు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య శ్మశానవాటిక యగు 'ఎర్ర కోట' లో విజయప్రదర్శనములు జరిపిననాడు గాని మన కార్యభారము తీరదు.

“మీరు భారత జాతీయగౌరవమునకు గార్యకర్తలు. మీరే మూర్తీభవించిన భారతీయాశయములు: ఏ సైన్యమునకు మాతృదేశముపై నచంచల భక్తివిశ్వాసములో, సర్వకాల సర్వావస్థలయం దే సైన్యము కర్తవ్యమును నిర్వర్తించునో, యే సైనికులు నిరంతరము ప్రాణత్యాగ మొనర్చ సంసిద్ధులో వారజేయులు. ఈ యాదర్శత్రయమును మీ హృదయ కోశముల లిఖించుకొనుడు.”

నేతాజీ దృక్పథము సమస్తము వారి కవగత మైనది. పారిహృదయమును నాత డొడుచుకొనినాడు. భక్తి ప్రేమతో దమ సర్వస్వమును వారాయన కర్పించినారు.

సైనికుల భోగట్టాలు సిద్ధమైనవి. సైన్యవిభాగములు జరిగినవి. సేనానాయకు లేర్పాటైనారు. వారికి నేతాజీ శిక్షణ శిబిరముల నేర్పాటుచేయించినాడు; వారిని దేశసేవాతత్పరులు గను, స్వార్థరహితులుగను, త్యాగమూర్తులుగను దీర్చిదిద్దినాడు. వారిలో జాతి, మత, ప్రాంతీయవైషమ్యములు లేవు. శిక్షణము నవ్యభారతమున కనుగుణము.

“స్వయముగ నేను భారత జాతీయ సైన్యమున జేరినాను. భారత దాస్యవిముక్తికి నాజీవితము సంకితమొనర్చుచున్నాను. నాసర్వస్వము నొడ్డి మాతృదేశమునకై పోరాడుదును. ఈసేవలో నే నెట్టి స్వార్థము నాసించను. సమస్త భారతీయులు నాకు సోదరులు, సోదరీమణులు—నా దృష్టిలో మత, భాషా రాష్ట్ర విభేదములు లేవు.”

అని ప్రతిపైనికుని యొద్దనుండి ప్రమాణమును గైకొని నేతాజీ పైనికులను సంసిద్ధులు కండని యనుజ్ఞ నిచ్చినాడు.

ప్రపంచమున కింతకు బూర్వమే ఆజాద్ హిందు ఘోషను గురించి యాకాశవాణి ముఖమున 5 జూలై '43 న నేతాజీ యెరుకపరచినాడు.

బ్రిటిష్ వారితో యుద్ధమును బ్రకటించుట యన్న సామాన్యముకాదు. అంతజ్ఞాతీయములగు ననేక విషయముల బరిశీలించినగాని యొప్పుదు. కేవల సైన్యము చాలదు. ప్రత్యేక ప్రభుత్వము కావలెను. అందుకై నేతాజీ యొనర్చిన కృషి ఫలించినది.

21 అక్టోబరు '43 - నాడు తాత్కాలిక స్వతంత్ర భారత ప్రభుత్వోత్పన్నమును వైభవోపేతముగ సింగపూర్ లో జరిపించినదానికి నధ్యక్షపదవిని నేతాజీ స్వీకరించినాడు.

“తుది నిశ్చాస ముండువరకును భారతదేశమును, ముప్పది యెనిమిది కోట్ల భారతీయులను దాస్యవిముక్తుల నొనర్ప సుబాస్ చంద్రబోసు అను నేను పవిత్రయుద్ధము కొనసాగింతు నని పరిపూరిత ప్రమాణమును పరమేశ్వరు సాక్షిగ స్వీకరించుచున్నాను. నిరంతరమును భారతీయ సేవ కుడనై భారత సోదర సోదరీమణుల సాభాగ్యమునకే శ్రమింతును. ఇది నా పవిత్ర కర్తవ్యము. స్వేచ్ఛా సంపాదనావంశ రము దానిని సుస్థిరము గావింప నాశరీరములోని తుది రక్త బిందువువర కొలికింతును.”

—ఇది బోసుబాబు గైకొనిన ప్రమాణము.

తదుపరి తాత్కాలిక ప్రభుత్వసభ్యులు నేతాజీ యెడ సంపూర్ణవిశ్వాసమును బ్రకటించుచు నుపన్యసించి యాయన యడుగుజాడల నడతు మని ప్రతిన జేసినారు. నేతాజీ యొక దీర్ఘ ప్రకటన జేసినాడు. అందు 1857 నాటి ప్రథమస్వాతంత్ర్య సంగ్రామ చరిత్ర స్మృతమైనది. సురాజ్‌దౌలా, హైదరాల్లీ, టిప్పుసుల్తాన్, వేలుతంబి, అప్పాసాహెబ్, బాజీరావు, లక్ష్మీ బాయి, తాతియాతోఫీ, కుంవరసింగ్, నానాసాహెబుల నంటి విప్లవవీరుల పవిత్ర నామములు అంకితములైనవి. కాంగ్రెస్ జన్మమాదిగ స్వేచ్ఛాసంపానకై కావించిన వివిధ యత్నముల నాయన పేర్కొనినాడు.

“దొంగతనములతో, దోపిడులతో, టౌనుములతో, మోసములతో, మృత్యువులతో, దేశీయుల హతాశుల గావించి సుహృద్భావమును కోల్పోయి, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము భారతదేశమున నేడు మహిమవద్రవమున నున్నది. ఈదుర్బల ప్రభుత్వ చరమ చిహ్నమును రూపుమాపుటకొక యగ్నిజ్వాల చాలును. భారత విముక్తి పైన్యము తలపెట్టిన మహాత్తర కార్యమిదియే !

“స్వాతంత్ర్యమునకు ఉపస్సనదగు నీనాడు తాత్కాలిక ప్రభుత్వము నేర్పాటుజేసుకొని యా ప్రభుత్వపు పతాక చ్ఛాయలలో తుదినమరము సాగించుట భారతీయుల కర్తవ్యము. మహానాయకు లందరును స్వదేశమున కారాగారములలో నున్నారు. ప్రజలూ నిరాయుధులు. అందువలన నట్టి ప్రభుత్వమును భారతమున నెలకొల్పుటకు గాని, దాని నిర్వహణమున స్వాతంత్ర్యసమరమును సాగించుటకు గాని యవకాశములేదు. అందువలన భారతీయులకు తూర్పుఆసియా

లోని భారతీయ సోదరుల తోడ్పాటుతో 'ఆజాద్ హింద్' తాత్కాలిక ప్రభుత్వమును స్థాపించి తామే నిర్మించుకొనిన ఆజాద్ హింద్ ఫాజ్ సహాయమున చరమ స్వాతంత్ర్య సమరమును సాగించుట కర్తవ్యము.

“ఈతాత్కాలిక ప్రభుత్వము ప్రతిభారతీయుని భక్తి భావముపై నను సర్వాధికారి. ప్రతిపౌరున కీప్రభుత్వముసమాన ప్రాతినిధ్యమును, మతి స్వాతంత్ర్యమును వాగ్దాన మొనర్చుచున్నది. దేశమందలి సమస్త ప్రాంతములను శాంతి సౌఖ్య సౌభాగ్యముల వృద్ధిపొందించుట, కుతంత్రములతో విదేశీయ ప్రభుత్వము సృష్టించి పెంచిన వైమనశ్యముల రూపుమాపుట కీ ప్రభుత్వము తీర్మానించినది.

“పరమేశ్వర నామ ముచ్చరించి, వెనుకటి తరముల భారతీయుల నేకజాతిగ మలచిన మహాదేశభక్తుల నామముల నుచ్చరించి, భారతీయ సంస్కృతికై త్యాగములనొనర్చి మరణించిన మహావీరుల నామ ముచ్చరించి, యీ ప్రభుత్వపు జెండానీడల నిలచి పోరాడవలసినదని భారతీయ మహాప్రజను నేను పిలుచుచున్నాను.”

చారిత్రాత్మక మగు నీ పత్రికపై నేతాజీ తాత్కాలిక ప్రభుత్వసభ్యుల స్వహస్తములవ్రాలు జేయించినాడు. ఆయన ప్రభుత్వమును బ్రపంచములోని యనేకప్రభుత్వము లంగీకరించినవి. జపానుప్రభుత్వము యుద్ధసమయమున బ్రిటిష్ వారినుండి కై వసమొనర్చుకొనిన అండమాను, నికోబార్ ద్వీపముల నేతాజీ పరమొనర్చినది. ఈ ద్వీపములలో విప్లవవీరుల నందర బ్రిటిష్ వారు బంధించి బాధలు పెట్టుచువచ్చిరి. ఆ ద్వీపములు

నేతాజీకి వచ్చుటవలన తాత్కాలిక ప్రభుత్వమునకు సానము చిక్కినది. అవి నేడు స్వరాజ్యదీవులు! నేతాజీ దీవులు!

నేతాజీ సింగపూరు వచ్చిన తరువాత కొలది కాలము నరకు మహాపన్యాసము లొనర్చినాడు. తూర్పు ఆసియా గాజ్యములలోని స్వాతంత్ర్య పిపాసను నాశాసించుచు, ఘనగర్జన లొనర్చినాడు. 'నాకు మూడుకోట్ల డాలర్లు కావాలెను. మీసమస్తము నాకిండు. 'ఫకీరులు' కండు, మీకు నేను స్వాతంత్ర్య మిత్తు నన్న గర్జన ఫలించినది. ధనరాసులు తండ్రోప తండములుగ వచ్చిపడినవి. ఏప్రిలు '44 లో నేతాజీ 'ఆజాద్ హిందూ బ్యాంక్'ని స్థాపించినాడు. పై న్యముల కాహాగాది పదార్థముల సేకరించి వ్యవహరించుటకు 'సరఫరా సంఘము' నొకదాని నేర్పాటు చేసినాడు. జాతీయసేన లాక్ర మించిన ప్రదేశములలో శాంతిస్థాపన మొనర్చి పాలించుటకు 'ఆజాద్ హింద్ దళము'ను నిర్మించినాడు; దానికి క్రమశిక్షణ మిచ్చించినాడు.

ఒకానొక ప్రసంగమున నేతాజీ 'ప్రథమ స్వాతంత్ర్య యుద్ధములో వీరరూపాన్ని పట్టిన ఖడ్గమును ధరించి మృత్యువును దిరస్కరింపగల భారతనారీమణుల శాఖ యొకటి నాకు గావాలే' నని కోరినాడు. మహిళల నుద్దేశించి గంభీరముగ నొనర్చిన ప్రసంగములోని కొన్ని వాక్యము లివి :

"ఆయుధముల ధరించి యుద్ధభూమిని బ్రవేశించుట స్త్రీ స్వభావము కాదని యెవరైన భావించు చున్నారా? మన పూర్వచరిత్ర నొకమారు దిలకింపుడు. అశ్వ మధిరోహించి, వీరపురుషోచిత వేషముధరించి పై న్యముల కగ్రేసరియైరూపాన్ని గాణి వానిని నడిపింప లేదా? మన దురదృష్టమున నామె

పతనమైనది; ఆనాటి భారతమే పతనమైనది. 1857 లో నామె యారంభించిన కృత్యమునే నేడు మనము సాగింప నలసి యున్నది. ఈకడసారి కదనమున నొక యూస్సీగాణి చాలదు. వేన వేలు కావలెను. మీరు ధరించి పోగాడు నాయుధములు నాకుముఖ్యములుగావు. మీపోగాటమే నాకు నైతికబలము.”

తూర్పు ఆసియా భారత మహిళామణులు 'శిలలు ద్రవింప' పలుక నేర్చిన నేతాజీ కేక వినినారు. స్వచ్ఛందసేన లలో బ్రవేశించి శిక్షితులై యుద్ధరంగమున శత్రువు నెదు రొక్కన బ్రతిన జేసినారు. నేతాజీ 22 అక్టోబరు '48 న సింగ పూరులో వారి కొక ప్రత్యేక శిక్షణశిబిర మేర్పాటు జేయించి నాడు.

భావిభారత పౌరులగు బాల బాలికలన్న నాయన కభిమానము విశేషము. వారికి స్థానిక స్వాతంత్ర్యసంఘముల వర్యవేక్షణలో పైనికోద్యోగులచే శిక్షణ మిప్పించినాడు. స్వాతంత్ర్యసమరమున 'మీగును యుద్ధమొనర్తు'రని నేతాజీ వారి కుత్సాహము గల్పింప బలికనపుడు వారు పొందిన యానందమునకు మేరలేదు. వారిలో ననేకులు 'అత్యహత్యా దోషి' (జన్ బజ్) లో జేరినారు.

జైకమారు 'బాలసేన' మేము 'ఆజాద్ హింద్ ఫౌజ్' లము కామా? నేతాజీ! యని ప్రశ్నింప నేతాజీ "కారని యన్నవారెవరు? వారితో రణరంగమున మేమేముందు ప్రవేశింతు మని పలుకు" డని ప్రోత్సహింప వారు పొందిన యుత్సాహమును తావి నేతాజీ కనులపెట్ట నానంద బాష్పము లొలికించినాడు. 'భారత మిక స్వతంత్రము కా కెట్లుండు' నని తలపోసినాడు.

24, 25 అక్టోబరు '43 రాత్రి 'నేతాజీ తాత్కాలిక ప్రభుత్వము' బిటను, అమెరికాలపై యుద్ధమును బ్రకటించినది.

యుద్ధ ప్రకటనానంతర మరుక్షణముననే నేతాజీ మహాత్మాగాంధీజీ నుద్దేశించి 'ఆకాశవాణి' లో

“జాతిపితా! మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యమునకై మే మీ మహాయత్నమునకు బూనుకొనినాము. ఇట్టి స్థితిలో మమ్మా శీర్షదించి నడిపింపు” మని వేడికొనినాడు.

ఆయనకు నెహ్రూ, అజాద్ వంటి నాయకులపై గౌరవము మెండు. కొన్ని దశములకు వారి నామము లుంచి వ్యవహరించినాడు.

‘చలో ఢిల్లీ!’ పీఠనినాదములతో ఆజాద్ హింద్ ఫౌజు పురోగమన మారంభించినది. ప్రారంభవేళ సర్వస్వైన్యాధ్యక్షుడు నేతాజీ ఢిల్లీ యున్న దిశకు జూపించుచు-

“అడుగో ఆ దూరమున, ఆ నది వెనుక ఆ అరణ్యముల కావల, ఆ పర్వతశ్రేణి కవతల, అదే మనపుణ్యభూమి! ఏ చల్లని తల్లి గర్భమున మనము జన్మించినామో ఆ స్వర్గ సీమ అదియే!! మనము చేరుకొననున్న చిన్మయ భూమి!!

“వినుడు! భారతము పిలుచుచున్నది. వినుడు!! క్షేల్కొనుడు!!! అవసరమగుచో దేశమునకై తనువు బలిపించి త్యాగధనులమై మనము బ్రాణము విడనాడుదము. మన కడసారి నిద్రలో మన సేనలను ఢిల్లీకి గొనిపోవు రాచ బాటను ముద్దిగు కొందము. ఢిల్లీ మార్గమే స్వతంత్ర

మార్గము—చలో ఢిల్లీ!” యని యుద్రిక్త మానసుల గావించి వదిలిపోయి సాగిపో నాజ్ఞాపించినాడు.

స్వాతంత్ర్య విదాహముతో మగుమరీచికల జూచి భ్రమపడి పరువెత్తు భయంకర ప్రాణికోటివలె పైన్యము పర్వలెత్తుచున్నది. పరవశత్వమున నేతాజీ కన్నుల నానంద బాష్ప స్రవంతి లొలికినవి.

ఇంఫాల్ ప్రథమరంగస్థలము. అత్యున్నత ప్రదేశములు, అగాధమగు లోయలు, కారడవులు: అవేవియు ఆభాద్ హింద్ పైన్యము నావలేక పోయినవి. గ్రీష్మమున రగుల్కొనిన కార్చిచ్చువలె గ్రమ్ముకొని వ్యాపించుచు నవి నడచుచున్నవి. కోహీమా, తమూ, మణిపూర్, కలదక్ లోయ, ఆక్యాబ్ వరకు పైన్యములు ప్రాకినవి.

మేజర్ జనరల్ కియాసీ నాయకత్వమున కొంతసేన శత్రువుల వెన్నాడుచున్నది. ఒక్కొక్క స్థానమును వదిలి శత్రువులు కాలికి బుద్ధిచెప్పుచున్నారు. ఆజ్మీర్ సింగు కోహీమాను బట్టుకొనినాడు. కలదక్ లోయలలో మేజర్ టాటూరి పశ్చిమాఫ్రికా సేనలను దరిమిలొట్టి చిట్టగాంగుపై బడినాడు. మేజర్ మిశ్ర ఆక్యాబ్ రంగమున శత్రువుల తంతి మార్గముల భగ్గుమొనర్చినాడు.

ప్రధానసేన ఇంఫాల్ మైదానములో బ్రవేశించి శత్రువుల తిరోగమింప జేసినది. సుబాను దళముతో కర్నల్ షా నవాజ్ మణిపుర మార్గమున శరవేగముతో పయనించుచున్నాడు. కియాసీ గాంధీదళముతో ఇంఫాల్ దుర్గ ప్రధాన కమాండ్రుముల దుత్తునియలు జేసినాడు. తమ మార్గమున శత్రు

పుల కందకముల జెల్లాచెద రొనర్చిన లెట్టినెంటు కర్నల్ ప్రితమసింగుకు పాలేల్ వశమైనది. కర్నలు గుల్జారా సింగు ఆజాద్ సేనతో పశ్చిమదిశను శత్రువుల రక్షణశిబిరములపై బడినాడు. నెహ్రూదళము కర్నలు అజీజ్ నాయకత్వమున విశ్రాంతి సైన్యముగ వెనుక వచ్చుచున్నది.

శత్రువుల ముఖ్యస్థానములలో జొచ్చి కొని పోయి, బహదూర్ శాఖలు, ఆత్మహత్యాదళములు నత్యావశ్య కములైన వార్తలు దెచ్చుచున్నవి.

స్వేచ్ఛను ప్రసాదించిన గ్రామములలో శాంతిస్థాపన మొనర్చి క్రమపాలనమును నెలకొల్పి మేజరు జనరలు ఛటర్జీ వెనువెంట వచ్చుచున్నాడు.

కర్నలు మాలిక్ జాతీయ పతాకారోహణ మొనర్చుచు విజ్ఞాన శాఖను నడుపుచున్నాడు.

ఇంఫాలు నగరము కనుచూపు మేరలో నున్నది. అది శత్రువుల ప్రధాన స్థానము, అటనుండి వారు సేతాజీ సేన నెదుర్కొనుచున్నారు. వారి 14 వ సైన్యము జాతీయ సైన్య ధాటి కాగలేక రూపుమాసి పోవుచున్నది. శత్రువులు రక్షణ పూహమును చక్రాకృతిగ నిర్మించుకొనినారు. ముందు 'టాంకులు,' తరువాత 'ఫిరంగులు,' ఆ వెనుక సేనయు నున్నది. వాయు విమానములపై నూతన సైన్యములు వచ్చి వారిని జేరుకొనుచున్నవి. కాని యేమి ప్రయోజనము ? వారికి నైతికబలము లేదు.

అయినను తప్పనిసరిగ ముందుకు సాగివచ్చినారు.

12 ఏప్రిల్ '44 న సేనానాయకుడు సా నవాజ్ ఉత్తర బర్మాలోని జపాను పైన్యాధ్యక్షునితో సంప్రదించి నపు బాతని జాతీయ పైన్యమునకు గావలసిన వాయువిమానములు, నాహారపదార్థముల నిత్తునని వాగ్దానము చేసినాడు. వాయువిమానములు రాలేదు. తినుటకు తిండియైన లేదు. కందమూలముల తినుచు మహారణ్యములలో నేతాజీవీరులు నాయకునియెడ నచంచల భక్తి విశ్వాసములతో ధైర్య సాహసములతో భయంకర యుద్ధములు గావించినారు.

శత్రువు నెదుర్కొనలేక జపానీయులే పారిపోవుచున్నారు. ఆకలిబాధల కోర్కలేక ఆజాద్ హిందు సేనలో ననేకు లాత్మహత్య జేసికొనినారు.

ఇట్టి కిషకిలిలో ద్రోహులు కొందఱు శత్రుపక్షముతో సంధి జేసికొని వారి కత్యావశ్యకములైన సమాచారము లందజేసినారు. దైవమును దాత్మాలికముగ వారి కనుకూలించినది - శుంభవృక్షులు కురిసినవి.

స్థితిగతుల నవగత మొనర్చుకొని నేతాజీ తిరోగమింప సేసల నాజ్ఞాపించినాడు. ఇం బాతని యుద్ధవిశారదత్వ మంతయును వెల్లడియైనది.

తిరోగమనమున సేన లపారనష్టముల పాలైనవి. మనోవేగమున మూండలే, మైమ్యాల వరకు జేరిన వారికి మాత్రము విశ్రాంతి జేయరినది. మిగిలినవారు శత్రువులకు ఇక్కుటో, యాత్మహత్య గావించుకొనుటో జరిగినది.

21 ఆగష్టు '44న తిరోగమనమున కనుజ్ఞ నొసగినాడు. ఈ తిరోగమనము తాత్కాలికము. నేతాజీ ధైర్య మును

మాత్రము క్షీణింపలేదు. తిరోగమన మొనర్చి తిరిగివచ్చిన పైనికులతో నిట్లు పలికి వారికి సంతోష మొడగూర్చినాడు :

“భారత స్వేచ్ఛాసమరమును భారతభూమిలో బ్రవేశించి సాగించినాము. అనేక కష్టములకు లోనైన మనసేన పోరాడినది. సన్నాహ మణుమాత్రము లేక కేవల నైతిక బలముతో పోరాడిన మనల నెదుర్కొనశక్తివంతము, సర్వ సంపన్నము నైన బ్రిటిష్ పైన్యము లెంత గిజగిజ లాడినవి! మన యుద్యోగుల, పైనికుల వీరకృత్యములు జగద్వినుతికి బాత్రములైనవి.”

ఇట్టి సంతృప్తికరవాక్యముల పలుకుట మహానాయక లక్షణము!

తిరోగమించిన పైన్యముతో నేతాజీ మానముదిన ములుగడిపి వారికి గలిగినక్షతములను సమస్తమును మాంత్రి కునివలె మటుమాయ మొనర్చినాడు. వైద్యశాల లన్నియు రోగులతో నిండియున్నవి. నానారకములైన రుగ్మతలతో పైన్యము బాధ పడుచున్నది.

ఝాన్సీదళములోని వీరవనితలు వారి కుపచారము లొనర్చి తేర్చుచున్నారు. వారిపై శత్రువిమానములు దాడులు చేయుచున్నవి. ఎటులనైన బ్రాణముల దక్కించుకొనుటకు వారు ప్రయత్నించుచున్నారు.

ఇది బ్రతుకుపై నాశవలన గాదు; మాతృదేశ సేవా పరత్వమున!

వరద లాగినవి. బ్రిటిష్ వారి 14 వ సేన ముందుకు సాగి వచ్చుచున్నది. నేతాజీ తిరోగమించి వచ్చిన పైన్యమును

మార్చి రంగమున నూతన పై న్యమును జేర్చినాడు. గడచిన యుద్ధముల వలన కొన్ని యనుభవములు కలిగినవి. ఆజాద్ హింద్ ఫౌజ్ యుద్ధము పర్యవేక్షింప 26 అక్టోబరు '44 న యుద్ధ సమితి కొకదానిని నేర్పాటు జేసినాడు. పై న్యములకు గావలసిన యాహారపదార్థముల సకాలమున కందింపవలసిన బాధ్యత వారిపై బెట్టినాడు. యుద్ధభూముల బ్రవేశించుటకు ముందు వీరితో నిట్లు ప్రసంగించినాడు :

“భవిష్యత్తును గురించి యొక రమ్యరూపమును బ్రదర్శింప దలపలేదు. శత్రువు సమస్త సన్నాహములతో మనపై బడ సంసిద్ధుడైనాడు. మనమును సన్నాహముల జేకూర్చు కొనుచున్నాము.

“ఇండియా రక్షణమునకు శత్రువులు అస్సాములో యుద్ధమొనర్ప నిశ్చయించి నట్లున్నారు. వానిని భారతదేశమున స్టాలిన్ గ్రాడ్ నగరము గావించినట్లున్నది. ఈ సంవత్సరమున బ్రపంచ యుద్ధఫలితమే నిర్ణీతము కానున్నది. ఇంఫాల్ కొండలందును, చిట్టగాంగు మైదానములలోను మనభారతీయ స్వాతంత్ర్య జాతకము తేలిపోగలదు.

“చలో ఢిల్లీ’ తో బాటు ‘రక్తము, మరింతరక్తము’— అను మరియొక యుద్ధనినాదము చేర్చినాము. భారతదేశ స్వేచ్ఛకై మనము రక్తములికింతుము. శత్రురక్తము నొలికింతుము.

“రాబోవు నూతన స్వేచ్ఛా యుద్ధఘట్టమున పూర్వమీ సమరయాత్రలో మృతినొందిన మహావీరుల పవిత్రాత్మలు మనల నావహించి వీరోచిత కృత్యముల నొనరింప నుద్బోధించుగాక.”

నేతాజీ సైన్యములకు యుద్ధారంభ మొనర్ప మరల '45, మార్చి ప్రథమవారమున ననుజ్ఞ నొసగినాడు.

'45 ఆరంభమున విజయగర్వముతో అమెరికా సేనలు ముందుకు సాగివచ్చుచున్నవి. పురోగమించుటకంటె నేటి సితిలో ఆజాద్ హింద్ ఫౌజు కర్తవ్యము స్వరక్షణ మని నేతాజీ గమనించినాడు. ఇంఫాల్ రంగమున దీప్రతరముగ బోరాడిన సైన్యమును వెనుకకంపి నూతన సైన్యమును ముందునకు దరలించినాడు.

గత వత్సర యుద్ధమునందు జాతీయ సైనికులు, దేశ భక్తియుతులై, వీరాధివీరులవలె పోరాడిరి. కాని కొందఱి దేశద్రోహము, పందతనము వలన సప్తము ప్రాప్తించినది.

అట్టి యవకాశములు ముందెన్నడును గలుగకుండుటకు నేతాజీ జాగరూకత వహించినాడు. కాని సైన్యమున దేశ ద్రోహ బీజములు పొడకట్టుచునే యున్నవి. అట్టివారిని శిక్షింప నుద్యోగుల కనుజ్ఞ నొసగినాడు. సైన్యములో నున్న పందతనము బాప నాటకము లాడించినాడు; మహమ్మద్ బక్ష్, రై యద్, మదనులవంటి దేశద్రోహుల విగ్రహముల జేయించి యవమానముతో నూరేగింప జేసినాడు. పూర్వవీరుల కౌర్య పరాక్రమములను బ్రశంసించుచు నుపన్యాసము లిప్పించినాడు. యుద్ధారంభదశలో షానవాజ్ ఖాను సైన్యము నుద్దేశించి యిట్లు పలికినాడు :

“ఇందు ముఖ్యులైన సైనికులు నుద్యోగులు నున్నారు. యుద్ధమన్న కష్టపరంపరలతో, మృత్యువుతో గూడినది. దాని కెవరైన వెఱచువా రున్న నిప్పుడే నిలచిపోండు. మనము

సాగింప బోవునది స్వేచ్ఛాసమరము. ఇందు పందలకు తావు లేదు. భారతము స్వతంత్రమైన వెనుక నేడు మనకు సాయ మొనర్చుచున్న జపానీయులు మనల లొంగదీయ యత్నించినచో వారితో గూడ మనము సమర మొనర్పవలసినదే! మనము జపానీయుల కేవిధముగ ననుచులము కాము.”

‘45 మార్చి మూడవ వారము నెహ్రూసేన బ్రిటిష్ వారి 19 వ సేనతో దలపడి స్వతంత్రముగ న్యాంగు, వాగను నదీముఖముల ఘోర సమర మొనర్చుచున్నది. షానవాజ్ నాయకత్వమున గొంతసేన ‘పోపా’ ప్రాంతమున పోరాడు చున్నది. ఫిరంగులు లేవు, వాయువిమానములు లేవు. నెల దినములు పైన్యము ‘పోపా’ ను రక్షించుకొనినది.

అజాద్ హింద్ ఫౌజ బ్రిటన్ సేనల పురోగమనమును గొంతకాల మాపగలిగినది. కాని యది కేవల పై తికబల ముతో పోరాడ లేకున్నది. ఇంతలో బర్మాజాతీయ పైన్యము లొంగిపోయినది. జపాను బలములు యుద్ధరంగమును బరిత్యజించి యేనాడో పారిపోవ నారంభించినవి.

నేతాజీ పైన్య మొంటిగ మహాత్తర శత్రుపైన్యము నెదుర్కొని పోరాడవలసివచ్చినది. ‘నేతాజీ కీ జై, ఇంక్విలాబ్—జిందాబాద్, అజాద్ హిందూస్తా—జిందాబాద్, కులో ఖిల్లీ’—నివాదములు శత్రువులు కురిపించిన యగ్నివర్షములపై నాకసమున ప్రతిధ్వనించుచున్నవి.

యుద్ధముల వ్యక్తిగతములైన వీరోచిత కృత్యములనేకములు. ముష్టి యుద్ధములలో రామసింగ్, గ్యాసీసింగుల వంటి వీరాధివీరుల పోరాటముల జూచి శత్రువులు భయకంపితు

లైనారు. వారు నేతాజీ యాదర్శముల కనుగుణముగ పోరాడి నారు. కేవల సాహసమేగాని సాధన సంపత్తిలేదు. ఎంత కాలము యుద్ధమును సాగింపగలరు ?

మోల్ మీన్ వరకు తిరోగమింప వలసినదని నేతాజీ సేనల కాజ్ఞా నొసగినాడు. సైన్యమును శత్రుపక్షమునుండి పెగూ యోమా సైన్యములు చుట్టుముట్టుచున్నారు. మే 13 తేదిన పానవాజ్ సైన్యము చక్రవ్యూహమున జిక్కుకొనినది. ఆనా డతని సైన్యములో నలుబదితోమ్మిది మంది మాత్రమున్నారు. వారి కతడు తమ స్థితిని విశదీకరించినాడు. కాని వారు లొంగిపోవుట కిష్టపడలేదు? పోరాడుచున్నారు.

జనర స్లిమ్ నాయకత్వమున బ్రిటిష్ శత్రుసైన్యములు వర్షాకాల జలదములవలె గ్రమ్ముకొని వచ్చుచున్నవి. ఒక యరణ్యమునుండి మరియొక యరణ్యమునకు ఆజాద్ హింద్ పాజు నవి వెంటబడి తరుముచున్నవి. అంతలో మైటి కినా పడిపోయినది. జపానువారు రంగూను వదలిపెట్టినారు. నేతాజీ “తుదిప్రాణి యున్నంత వరకును రక్షించి తీరవలె” నని యాజ్ఞాపించినాడు.

యుద్ధమంత్రుల కోరికపై నేతాజీ రంగూను నగరమును వదలిపెట్టవలసి వచ్చినది. అట్టి స్థితిలో నారువేల జాతీయ సైన్యమును నగరప్రజల రక్షణార్థము నియమించి నేతాజీ వెడలినాడు. ఆయన వెంట నమ్మినసేన, రెండువేల బలముతో, బాంకాక్ వఱకునుసరించినది. స్వరాజ్యదీవుల హైకమీషనరు జనరల్ లోకనాథము ‘బర్మారంగముబోవి’ జాతీయసైన్యమును, భారతీయ సైన్యమును, భారతీయ ప్రజలను గాపాడెద’ నని నేతాజీకి వాగ్దాము నజేసినాడు.

సింగపూరుకు వెడలుచు 24 ఏప్రిల్ '44 న నేతాజీ సైన్యమున కీప్రత్యే కాదేశ మిచ్చినాడు :

“వీరోద్యోగులారా ! పైనికులారా !! భరింపరాని హృదయభారముతో నేను బర్మానుండి వెడలిపోవుచున్నాను. '44 ఫిబ్రవరినుండి స్వాతంత్ర్యసమరము సాగించినాము. ఇంఫాల్ బర్మారంగములలో మనకు విజయము చేకూరలేదు. ఇంక నిట్టి సమరము లెన్నియో సాగింపవలసియున్నది.

“ఎట్టి విషమస్థితియందైన నేనపజయము నంగీకరింప నేరని యాశావాదిని. ఇంఫాల్ మైదానము లందును, బర్మారంగములోను, ఆరకాన్ అరణ్యములలోను శత్రువులతో పోరాడువేళ మీరు నిరూపించిన వీరోచిత సాహసకృత్యములు చిరస్థాయులుగ మనస్వాతంత్ర్య సమర చరిత్రలో సజీవములై నిలువ గలవు.

“సోదరులారా ! ఈ క్లిష్టస్థితిలో నా యాదేశ మొకటి మాత్రమే. తాత్కాలికముగ మీరు లొంగవలసివచ్చిన నాకృత్యమును వీరులవలె నొనర్చుడు. మీరు పొందిన యున్నత శిక్షణమున కనుగుణ్యముగ వ్యవహరింపుడు. మీ యనంత త్యాగముఫలన భవిష్యద్భారతమున నిక బానిసలు జన్మింపరు. అట్టి స్వేచ్ఛామూర్తుల మహోదయమునకు గౌరవులు మీరని గర్వింపుడు !

“వారు మీ సమరచరిత్రను స్వర్ణాక్షరములతో లిఖించి లోకమున బ్రకటింతురు. విజయకీర్తికి పైచిన మీ రాచబాటలో మీ పదచిహ్నముల ననుసరించి పురోగ మింతురు.

“భారతదేశ విముక్తియెడ నా కచంచల విశ్వాసము. అది యీనాడైన నణుమాత్రమును జలింపలేదు. మన జాతీయ త్రివర్ణ పతాకము, జాతిగౌరవమును, భారతవీరుల మహత్తర సంస్కృతిని మీ హస్తగత మొనర్చినాను. మీరు సర్వస్వమును ధారవోసి భావియుగముల కాదర్శముయై వర్తింతురనుటలో నా కేమాత్రమును సందేహము లేదు.

“నా యిష్టానుసారముగ వైన మీతోనుండి తాత్కాలికమగు నపజయమున గలిగిన కష్టముల బాలు పంచుకొనువాడనే; కాని నామంత్రులు, నితరున్నతోద్యోగులు బర్తాను వదలి స్వాతంత్ర్య సమరమును సాగింపవలసిన దని కోరినారు. తూర్పు ఆసియాలో నున్న నాదేశీయ లెట్టి క్లిష్టస్థితిలోనైన సమరము సాగింతురు. వారు మీ ఘైర్య సాహసముల, సత్వ, త్యాగముల మరచిపోరు.

21 అక్టోబరు '48 న నే గైకొనిన ప్రమాణము నెన్నడును విస్మరింపను. ముప్పది యెనిమిది కోట్ల భారతీయుల జ్ఞేమసౌభాగ్యములకే నేను యత్నింతును. ఈ యాశితోనే మీరును బ్రవర్తింపుడు. ఉపస్సనకు ముందెన్నడును నంధకారమే కనుపించును.—జై హింద్”

నేతాజీ యాదేశము ననుసరించి జాతీయసేన బోరాడుచున్నది; మరొక మాసముకాలము శత్రువుల పురోగమన మాపగలిగినది. అందున్నవారు శారీరకముగ యుద్ధమునకు నిరుపయోగులు, రోగగ్రస్తులు.

నలుబది యైదుగురు సేనతో కర్నలు మెహారు దాను, షానవాజ్ ఖానులు, మరి యితరోద్యోగులు తుములయుద్ధ

ములు సాగించినారు. కర్నలు ధాకూరు సింగు 'యక్కు పటా
లము' నేతాజీని బాంకాకు వరకు జేర్చినది. దీనిని శత్రువులే
మెచ్చుకొనినారు.

కెప్టెన్ లక్ష్మీ నాయకత్వమున ఝాన్సీ దళము
మోల్ మీన్ యొద్ద శత్రుసేనలతో దలపడి విశేషనష్టము
లేకుండ దిరోగమిచ్చినది. తుట్టతుదకు 16 మే '45 న సమస్త
పై న్యములును శత్రువులకు లొంగిపోయినవి.

నేతాజీ అంగరక్షక పై న్యముమాత్రము వారికి లొంగ
లేదు. 9 ఆగష్టున జపానీయులు లొంగిపోయినారు. "జపానీ
యులు లొంగినారు. మేము లొంగ" మని నినాదములతో
జాతీయపై నికులు బాంకాకున గగ్గోలొనర్చుచున్నారు.

17 ఆగష్టున నేతాజీ బాంకాకు వచ్చి వారిని చూచి
నాడు. వారి యుత్సాహ నినాదములను విన్నతరువాత "మీరు
లొంగిపో" దని చెప్పట కాయనకు మనస్కరింపలేదు.
"నిజము మనము లొంగ" మని వారు చేయు నినాదములకు
సమాధానము చెప్పి, తరువాత నెట్లైన వారిని బ్రిటిషువారికి
లొంగిపోవునట్లు చెప్పవలసిన దని భోగ్లే కౌన్సిలింగు
పోయినాడు. చొల్పూరి శిబిరములోని పైనికులు, ఒకటి రెండు
(జనబజ్) ఆత్మహత్యాదళములు లొంగ మని చెప్పివచ్చిన
వారి ప్రాణముల హరింతుమని ప్రతిపక్షమొనరించినారు. బ్రిటిష్
ఉద్యోగులు వారి శిబిరములలో బ్రవేశింపని వరకుతో తుట్ట
తుదకు వారు లొంగుటకంగీకరించిరి. వారికి కర్నలు శివదత్త
శింగు ముఖమున బ్రిటిష్ వారి రంగీకరించిరి. కాని తరువాత
అందులకు తప్పినారు.

6 ఆగష్టున 'హిరోషిమా' మీదను, 9 ఆగష్టున 'నాగసాకి' మీదను ఆటంబాంబులు ప్రయోగించి నందున కలిగిన ప్రమాదముచే సమస్తమును తారుమార్చినది.

15 ఆగష్టు '45 న జపానువారు బేషరతుగ లొంగిపోయినారు.

అందువలన ఆజాద్ హిందు ఘోషకును, తూర్పు ఆసియా రాజ్యములలోని భారతీయులకును బ్రమాదము సంభవించు నట్లున్నది. ఆ సందర్భమున టోక్యో కేగి కొన్ని విషయముల నిర్ధారణ జేసుకొనుటకు పయనించుచుండ విమానము వ్యత్యస్తమగుటచే బోసు బాబు మరణించినాడని యాయన ననుసరించిన కర్నల్ హాబిబ్ రహమాన్ వలన తెలియుచున్నది. కొందఱా మహాపురుషుడు నేటికిని సజీవుడని విశ్వసించుచున్నారు.

స్వర్గము చేరినను, సజీవుడైనను నేతాజీ భారతజాతి బ్రతియున్నంతవరకు సజీవుడు ! అమరుడు !!

నేడు మన మనుభవించు స్వాతంత్ర్యమున కా మహాత్ముని యత్నము దోహద మిచ్చినది. మనము కృతజ్ఞతతో నా మహానాయకుని శిలావిగ్రముల గ్రామగ్రాముల స్థాపించి యచంచల భక్తిభావమున నా ~~నాయకుని~~ గామికి జోహారు లర్పించుచున్నాము. — జై హింద్

అంఘుకోశము

19000 వచనములు 1000 సామెతలు గల

సంస్కృతాంధ్రపదనిఘంటువు

ది ఓరియంటల్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ (రిజిస్టర్డ్)

మద్రాసు :: తెనాలి :: హైదరాబాదు

ఆ. శార్కరంబు సూనజము గుగ్గు సుమఘృత
జంబు నారికేళజంబు మాధ్వీ
కంబు ఫలమయంబు గౌడతాళమయంబు
నాదిగాఁ దనర్చు నాసవముల. 227

క. స్ఫాటికపుగుండుగిన్నెల
హాటకశశికాంతమయము లగు ర్షుషకములకొ
వాటముగ వారివారికిఁ
బాటలగంధులు ధరించి పరమ ప్రీతిన్. 228

క. తద్దయు శుద్ధి ప్రసాదము
ముద్దియ లందుకొని దిస్సమొల వేల్పునకుకొ
నిద్దపుమధు విడె యంబిక
కద్దెసఁ బెట్టించి మ్రొక్కి హర్షం బొదవన్. 229

ఆ. ఖజ్జములును మాంసఖండముల్ కర్పూర
శకలసంచయమును జవులుగొనుచు
నక్క! గుక్కె డింద యబ్జాక్షి! చవిచూడు
మనుచు నోలిఁ గ్రోలి రాసవంబు. 230

సీ. దుగ్ధాబ్ధి గిలుకరింతురె నిలింపులు తొల్లి
యాయాసవము చవి యెఱిగిరేని
పాలు వెన్నలు గ్రోలఁ బాటునే కంసారి
యాయాసవము చవి యెఱిగెనేని
తిన్న డిచ్చినకట్ట తేనియఁ ద్రావునే
యాయాసవము చవి యెఱిగెనేని
యన్యాంగనాధరం బాసునే జంభారి
యాయాసవము చవి యెఱిగెనేని

బున మ్రొక్కి సిద్ధురాలిం

గని కరములు మొగించి భక్తి గడలుకొనంగన్.

236.

చ. పతి ననునొల్లఁ డవ్విభునిఁ బాయుటకోర్వఁగఁజాలనక్కటా
గతియింక నాకు నెద్ది గజగామిని! యానతియిమ్మటంచు దు
ర్భతమున సిద్ధురాలికిఁ గ్రమంబునఁ జెప్పినఁ బెట్టుమందునీ.
పతి కిదిపాలతోనిడుము భర్తవశుండగునంచుఁ బల్కుఁగన్.

క. ఆమందు వల్లభునకున్

జేమంబునఁ బాలతోడఁ బెట్టిన నధికం

బై మాత్ర దప్పి దప్పియుఁ

దామసమును మేనఁ బొడమె దత్తుణమాత్రన్.

238.

క. వలపులమం ది ట్లిడ మొ

క్కలమునఁ బతి సమసెఁ జెమరకాయలు పర్వన్

దొలకరివానం దడియఁగ

నలయఁగ నిర్హతపాత మానసుకరణిన్.

239.

తోటక వృత్తము

కడటొషధ మీక్రియఁ గాంతున క

త్యపరాధముతో నిడినందునకే

వపుబల్లివి గమ్మని వాక్పతిపా

పపుజన్తముఁ బొందఁగఁ బంచె ననున్.

240.

మ. ధరణీశా! యిదికారణంబున ననాథత్వంబునం బల్లినై
ధరపైఁబుట్టి యనేకదుగ్ధములచేతం జిక్కి నే నీపదాం
బురుహస్పర్యనఘంబులందొఱగివిస్ఫూర్తికొనురావాసమున్
గరిమన్గాంచెదనంచుఁబల్కిచనియెన్ గాంతాశిరోరత్నమై.

నకుఁ దద్వృత్తాంతంబు విన్నవించుటయు నమృహారాజశేఖ-
రుండు జగదుపకారణార్థంబుగా వేటచని యందు ననేక
దుష్టసత్వంబుల వధించి వేటసాలించి యరుగుచో వామదేవ-
సంయమిం గాంచుటయు నమృహామునియనుమతంబున నిష్ట-
కామేశ్వరదేవదర్శనార్థం బవసీశ్వరుండు మందరనగంబున
కరిగి యందు శంకరావాసంబునందు నిందురేఖావకాళి-
సముఖంబున నమోహినికన్యకా గాంధర్వవివాహంబునకా
వరించి యద్దివ్యలింగంబు నేవించి మోహినీసహితుండై
చైలంబు డిగ్గి చనుటయు గృహగోధికాఖ్యానంబును నన్నది-
తృతీయాశ్వాసము.

తే. బార్ధివేంద్రుడు మోహినీభామతోడ
వరరథారూఢుఁడై మహావైభవమునఁ
గడలెఁ దమ్మటభేరిముఖస్వనములు
చెలఁగి యొక్కట దిశలెల్లఁ జెప్పుడుపడఁగ.

3

సీ. చరణఘట్టనలచే సర్వంసహాచక్ర
మరవరలై యల్ల నాడుచుండ
గమనవేగముచేతఁ గదిరిన పెంధూళి
నరుణాంశుమండలం బస్తమింపఁ
గరిఘటపైవ్రేలు ఘంటారవములచే
జేర్చి దిగ్భిత్తులు బీటవాఱ
ఘనతరాయుధసముత్కరదీధితులచేత
మెఱయుచూపులుమిఱుమిట్లు గొనఁగ

తే. నడుమనడుమఁ బదార్థముల్ గడిమిఁ దెచ్చి
సముఖమగు భూమిపాలుర సంతసమున
నాదరింపుచు గురుకరహాటమగధ
శకమహారాష్ట్ర పాండ్యదేశములు గడచి.

4

మ. చనుచోఁజారులుమున్ను గాఁజని నిజత్వోపాలుఁడేతెంచునేఁ
డనిధర్తాంగదుతోడఁజెప్పిన మహాహర్షంబుతో మంత్రులఁ
దనవారిఁ బిలిపించి రాజనగరుం దత్పట్టణంబుఁ రయం
బునశృంగార మొనర్పఁబంచికడలెఁ భూనాథునిఁ గానగన్.

సీ. నవరత్నమయసమున్న తరథావళులతో
గంధదంతావళఘటలతోడ
మానసాశుగవేగమహితాశ్వత్థతులతోఁ
జటులవిక్రమవీరభటులతోడ

లలితస్వరమునఁ గల్యాణముల్ పాడుచుఁ
జేరి పుణ్యాంగనల్ సేస లిడఁగ
నగ్రజన్తులు మాక్షికాక్షత ల్సల్లుచు
వేదమంత్రముల దీవింపుచుండ
వేత్రహస్త లనేకవిధముల నుభయపా
ర్శ్వములందు సందడుల్ జరుపుచుండ

తే. భద్రదంతావళము నెక్కి పార్థివుండు
మాక్షికచ్ఛత్రములనీడ మందయాన
మునఁ బురంబుఁ బ్రవేశించి కనకరత్న
హర్ష్యశోభితరాజగృహంబు గదిసి.

9

తే. భద్రదంతావళము డిగ్గి పార్థివేంద్రుఁ
డపుడు పాంచాలభూపాలు హస్త మూడి
యరిగి నవరత్న ఖచితసింహాసనమున
విభవ మలరంగఁ గొలుపున్న వేళయందు.

10

సీ. పద్మరాగనవీనపాత్రితప్రభలకుఁ
గరనఖద్యుతులు శృంగార మొసఁగఁ
దిన్న నై విలసిల్లు దీపదీప్తులకును
గలికికన్నులడాలు చెలు వొనర్ప
ఘనసారవర్తికాకలితగంధమునకుఁ
దనుసారభంబు మోదంబునేయ
మధురమంగళగీతమహితనాదములకుఁ
గరకంకణధ్వనుల్ గరిమ యిడఁగ

తే. మెఱుంగుఁజెక్కుల కాంతులు నెఱయఁ బర్వి
వజ్రతాటంకరుచులకు వన్నె వెట్ట

నవ్యరత్నంబులో ననవిల్తునాతులో
శృంగారరసరూపజీవకళలో

తే. యనంగ జెలువారు రుక్మాంగదావనీశు
సతులు నూర్పురు నొక్కట ధృతి గలంగి
యవనినాయకుఁ జూచి నెయ్యంబుతోడ
నవధరింపుము దేవ! మహానుభావ!.

16

సీ. దరహాసముల నొక్కతరుణీలలామంబు
మధురభాషల నొక్కమచ్చెకంటి
సయ్యాటముల నొక్కచంద్రబింబానన
ననురక్తి నొకవిద్రుమాధరోష్ఠిఁ
గరుణాకటాక్షవీక్షణ నొకపువ్వుబోణి
జన విచ్చి యొక్కయజ్ఞాతగంధిఁ
గస్తూరిపంకమంగమునలం దొకయింతిఁ
దాంబూల మిడి యొక్కతరళనయన

తే. నర్తి లిగిరాత్త నీరీతి నాదరింతు
బహువిధంబుల మమ్ముఁ దాత్పర్య మెసంగ
దేవ! నీకూర్చి భార్యలత్రోవఁ దక్కి
దక్కనేటికి నొకసుధాధామముఖికి.

17

చ. పతియను రాగమొంది ప్రియభామలనెందఱు బెండ్లియాడినన్
సతులకు నమ్మతింపదగుఁజంచలనేత్రలఁ దొంటిభామలన్
క్షితినిర! మానఁగాఁదగునె చిత్తమునన్ గృపలేక మామనో
గతులు గలంగుచున్న యవి కామినికై యిటునేయధర్మమే.

- ఆ. ఆదరింప నొంప నంగనామణులకుఁ
గర్త భర్తగాక క్రమము దప్పి
సతుల కెట్లు నెట్లు జావఁ బ్రాణేశ్వరు
నాజ్ఞ లేక ధృతి నవజ్ఞ చేసి. 25
- క. పతి వేటొకసతివైఁ బ్రియ
రతి నుండఁగ నోర్వ కంతరాయంబు మనో
గతిఁ దలఁచెనేని నాసతి
యతిశయసరకమునఁ గూలు సంఘ్ర మునీంద్రుల్. 26
- క. పతిచిత్తము నొగిలించుట
పతిమాటకు మాటుమాటపలుకుట కినుక
బతి నేమేనియు నాడుట
సతికిఁ గొఱగాదు దురితసంచయ మొదవున్. 27
- క. కోరి కులస్త్రీపతిఁ బ్రియ
దారాన్వీతుఁడైన గినుకఁ దక్కి మడిఁ బ్రియం
బారఁగఁ జరియించుట బం
గారమునకుఁ బరిమళంబు గలుగుట సుష్కా!. 28
- క. ఈమానినిపై మోహం
బీమసుజాఢీశ్వరునకు నెన్నాల్గొ సుమీ
యీమహిమ లెన్నిచూచెద
రేమిటికిం దమకమంద నింతటిలోనన్. 29
- వ. అని సంఖ్యావళిదేవి పతివ్రతాధర్మంబు దెలియఁజెప్పి
యవ్వధూరత్నంబుల మనగిభేదంబులు మాన్పి ధైర్యం బవ
లంబించి యుండంట్లుగాఁ బ్రబోధించిన సమృద్ధం బంది

నిలువుటద్దము పైఁడిజలపోసనము వీఁడె

సరిగొప్పపశ్చేంబు సానగిండి

గాజుపింగాణిగిల్కలపావ లడవంబు

వన్నెలగిన్నె పార్వంబు చిలుక

తే. తమ్మపడిగెము దివ్వె చిత్తరువుకూట

మగరుధూపంబు పువ్వులయగరుసార

పరిమళము లెల్లఁ గొల్లలై పరఁగుచోట్లఁ

బతియు సతియును గ్రీడించి రతులగతుల.

35

సీ. జలకంబునకు వాంఛ సలుపఁ డంగనమేని

కస్తూరిచెమటులఁ గలయఁదోఁగి

ఘనసారగంధపంకముఁ దేరిచూడఁడు

సతియూర్పుకమ్మవాసనల సొలసి

నీరాంజనంబు మన్నింపండు విద్యుల్ల

తాక్షిచూపునివాళులందు నలరి

షడ్రసాన్నములకై చన డింతియధరామ్మ

తంబున నాప్యాయనంబు నొంది

తే. యఖిలభోగంబు లబ్జితముఖియె కాఁగ

బాలికామణిఁ గూడి యప్పార్థివుండు

తెల్లవారుట రాత్రి యేతెంచుటయును

మఱచి నిధువనకేళిసమ్మదము నొందె.

36

సీ. జలరుహాయతనేత్రి చక్కఁగాఁ జూచినఁ

దిలకమై పులకించు బొలుపు మిగుల

మెలఁతక స్తురియూర్పు మేనుసోఁకినయంతఁ

గలిగొట్టుకై వడిఁ గలికలాత్తుఁ

క. కలువలు బంధూకంబులు

కలగొన వికసనము నొందె కాచరగాచె

జలజవనంబులు దొగలును

బులినంబులు కొలఁకులందుఁ బొలుపు వహించెన్ 42

తరల. సకలధాన్యసమృద్ధిచేతఁ బ్రసన్నకౌముదిచే సుధో

దకముచే ననుకూలవర్ష వితానశీతసిమంబుచే

సెకలుచల్లనిలేతయెండలచేత వేడుక సేయఁగా

నకట సాటియె కాలముల్ శరదాగమంబున కెయ్యెడన్. 43

చ. జలనిధి నిద్ర మేల్కొనిన శౌరి భజింప శరత్తు వచ్చెనా

నలికులగీతముల్ పృథుసమంచితసారసకంఠ కామాభుల్

జలజసితాతపత్రములు సన్నతకీరవచోనుతుల్ మరా

శలులితచామరంబులు విలాసములక విలసిల్లె నెల్లెడన్. 44

క. కార్తికమాసము ధరణిఁ బ్ర

వర్తిల్లె ననంతరంబ వసుధేశునిస

త్కిర్తికి నుపమింపఁగఁ ద

త్కిర్తికిఁ గనుపట్టెఁ గేతకీవిరు లమరెన్. 45

క. వేల్పులు మ్రొక్కఁగ ఫణివతి

తల్పుఁడు మేల్కొంచె నారదస్ఫుటవీణా

కల్పసుగానము కర్ణా

కల్పంబై యమృతరసము గడలుకొనంగన్. 46

క. ఆకార్తికసీతపక్ష

ప్రాకటదశమీప్రభాతభాసురవేశక

జేకొని తలవరు లప్పురి

నేకాదశి యెల్లినచ్చు నిదె వినుఁ డంచున్. 47

మెఱుంగుఁజుక్క-లదీ ప్తిమించి దిక్పక్రంబు
విద్యుల్లతాతతివిధ మెలర్ప
చికురభారమునఁ జేర్చినచిమ్మచీకటి
గగనంబు హరినీలగతిఁ దనర్ప

తే. శయ్య దిగివచ్చి నునుమేనిసౌరభంబు
జోడుపుట్టుచునుండఁ గస్తూరిమృగము
సంచరించువిధంబున సరసగతులఁ
బరిధవింపంగ మోహినీభామ యపుడు.

51.

క. ప్రిదిలినపట్టాంశుకమును
వదలినకబరిభరంబు వడి నిరుగేలక
బదిలంబుగ సవరించుచు
సుదతీమణివచ్చె రాజసుందరుఁ గదియన్.

52.

ఉ. వచ్చిన్పాలుఁజూచి జనవల్లభ! నాదెసమోహమంతయున్
బొచ్చెముచేసి నన్ను నొకపోకకుఁగైకొన కివ్విధంబునక
జెచ్చెర నేఁగుదెంచి హరిచింతనఁ జేసెద విందు కాత్మలో
నచ్చెరువయ్యెడిక మొరగకంతయు నాకెఱుంగంగఁ జెప్పుమా..

క. వల్లభ! రతితంత్రము శ్రీ
వల్లభుచింతనము సలుప వాంఛించెదు నీ
యుల్లంబునందుఁ గంటిని
విల్లు వెలగకాయఁ బూన వెఱవై యున్నే.

54.

క. ఆమచ్చిక లాకలయిక
లామోహము లాప్రియంబు లాసౌఖ్యములున్
భూమి! తలఁపవలదో
నామిది మమత్వ ముడుగ నాయమె నీకున్.

55.

బరతత్త్వం బగుదైవము

హరినామముఃఖోల మంత్ర మవనిం గలదే.

62.

వ. అనుటయు నమ్మోహినీకాంత మహీకాంతున కి ట్లనియె. 63.

క. కంసారిఁ గొలువ నేటికి

సంసారసుఖంబుకొఱకు శంబరమదవి

ధ్వంసాఘ్నఁ డంగనాభిరి

రంసాసంశోభితులకు రాజై యుండన్.

64.

క. ఈడెన్న రాని సురత

క్రీడాసౌఖ్యంబు లెడలి కృష్ణవ్రతచ

ర్యాడంబరములఁ దగులుట

యోడ విడిచి వదరుపట్టు టుర్వీనాథా!.

65.

చ. ఇలఁగలమానవావలికి నెల్ల నొకప్పుడుఁ జర్చనేయఁగా

వలపులరాచవాఁడె కొలువందగుదైవము మేనుబాయుటే

సలలితమైన ధర్మమని చాటెడియాగమవాక్యపద్ధతుల్

వలదె తలంపఁ జిత్తమున వారిజబాంధవవంశవర్ధనా!.

66.

క. గడియయు నినుఁ బాయంగా

నొడఁబడదు మదీయచిత్త ముర్వీశ్వర! నీ

పడఁతులకు వెఱచి దినములు

గడుపం బూనుటలు నాకుఁ గానఁగవచ్చెన్.

67.

లయగ్రాహి. ఆలయములందు నిజబాలురు కుటుంబినియు

జాలిఁ బడుచుండఁగను శైలగుహలందుక

బేలనఁగనుండి కకపాలయుఁ గుశాసనము

కేల నొకదండమును ప్రేలితుడ దర్భల్

తే. మేలములు చూపు ముత్యాలమేడలందు
భావ ములరింపు మురుపంపుబుందిరులను
వేడుకలు చూపు శశికాంతవేదులందు
విరహమున కోర్వఁగాఁజాల ధరణిపాల! 70

ఉ. ఎన్నఁడు నన్ను బాసి యొకయింతయునుండనటంచు బాసయ
పున్నగరాజహారుపదపద్మము లొద్ద నొనర్చి తెచ్చి నా
కన్నెఱికంబుఁ జూరఁగొని కామునిబారికిఁ ద్రోచి నన్ను నీ
విన్ని విధంబులందుఁ జరియింపఁదలంచుట ధర్మమే నృపా! 71

ఉ. ఆడినమాటఁ దప్పరు ధరాధిపు లెన్నఁడునంచు నమ్మి నీ
తోడ వివాహమై ప్రియముతో నరుదెంచితిఁగాక కల్ల లి
ట్లాడుట లేనెఱుంగుదునె యక్కట సత్యమువీటిఁబుచ్చినేఁ
డూడెడుజాడఁజూచ్చితి నృపాత్తమ! యేనికనుండ నీకడన్.

క. పంచాననుసేవకు దూ
రించితి రతితంత్రములకు రిత్తకు రిత్తే
వంచనఁ బొందితి నిన్ను వ
రించుట రెంటికినిజెడ్డ రేవణకరణిన్. 73

క. ఏకతమ మందరంబున
శ్రీకంఠునిపాదసేవ సేయక కట్టా!
నీకడ నా కేల వృథా
పాకం బిటులెందు నా కుపాసము చెడఁగన్. 74

క. అలయింపఁగలంతయు న
న్నలయించితి చాలు మందరాద్రికిఁ జని య
మలహరుఁ గొలిచెద నేలా
కలిపొసినవెనుక నుట్లు గనుఁగొనఁగ నృపా! 75

క. ఏమియు నెఱుంగనిభామిను
లేమేనియు సంధ్రుగాక యెఱుకగలిగియున్
బామరభామలకై వడి
గోమలి! యిట్లాడ నీకుఁ గూడునె యకటా!.

80

సీ. తలఁపులో నాత్మేశు దై వంబుమాటుగాఁ
దరలాక్షి యనురక్తిఁ దలఁపవలయు
విభుఁడు చెప్పినమాట వేదమంత్రంబుగా
నెలఁత నెవ్వనమున నిలుపవలయు
నధిపతి నియమించినది నిజవ్రతముగా
జలరుహాయతనేత్ర సలుపవలయుఁ
జెలువుఁ డాదరణ నిచ్చిన పదార్థము పది
వేలుగా నాత్మ భావింపవలయు
తే. వలయుఁ బ్రియమునఁ బెనిమిటివంకవారిఁ
బ్రాణబంధులుగాఁ జూడ భామినులకు
వలవ దధిపతి పగవారివలన మైత్రి
సేయ నెన్నండుఁ జూడ రాజీవముఖికి.

81

సీ. అభ్యంగనమునేసి యాత్మేశు నుష్ణోద
కములఁ దీర్థం బార్పఁగానువలయుఁ
బలిచిత్త మెఱిగి యేర్పడఁ గూడుఁగూరలు
వేళతోడుతనె కావింపవలయు
వివిధపక్వాన్నముల్ వేర్వేఱ వండించి
ప్రియునకు భుజియింపఁ బెట్టవలయుఁ
దద్భుక్తశేషమై తనరు నుచ్చిష్టాన్న
మింపుతోడుత నారగింపవలయు

క. పతి లేమి నొందినప్పుడు
నతిశయరోగముల డస్సినప్పుడును జరా
న్వితఁ డైనయపుడుఁ బాయక
సతికిం బతిసేవ భక్తిఁ జలుపఁగవలయున్.

86

సీ. పుష్పగంధికిఁ గల్పభూజంబు పతిభక్తి
సుదతికిఁ బ్రియుపూజ శోభనంబు
ధవళలోచనకుఁ జింతామణి పతిభక్తి
యింతికిఁ బతిసేవ యిష్టసిద్ధి
సితపద్మముఖికి సంజీవని పతిభక్తి
సతికి నాథునికూర్చి జన్మఫలము
మానిసీమణికి నిదానంబు పతిభక్తి
భార్యకుఁ బతిదయ పసిడిమూట

తే. కాపున మృగాక్షి పతిభక్తికలిమిఁ జేసి
యమర గంధర్వ సిద్ధ విద్యాధి రోర
గాంబుజాస్యలకంఠే నత్యంతమహిమ
నూర్జితైశ్వర్యశుభముల నొందు నెప్పుడు.

87

చ. పెనిమిటి యన్యకామినులఁ బ్రితి వరించిన నాత్మలోపలన్
గినుకవహింపరాదు సతికిఁ బతికిఁ బ్రియమైన యట్లుగా
వనిత చరింపఁగావలయు వల్లభుఁ డల్మవహించియుండినన్
దనపతిశయ్యచేరువను దాఁ దగు భూస్థలిఁ బవ్వలింపఁగన్.

మ. పరదేశంబు విభుండు చన్నపిదపన్ బ్రాణేశురాకన్ నిరం
తరమున్ గోరుచు మేచుమాసిచెవులన్లక్ష్మీకుటున్ జేతులం
సొరిదిం గాజులు నల్లపూసలఱుతన్ జూపట్టుచుండంగ సుం
దరియక్షింతలబొట్టునుంబసపు మోవంబొప్పదాల్పందగున్.

క. చిచ్చురికినసతి కెదురుగ
వచ్చు విమానములు ప్రాణవల్లభతోడఁ
మచ్చుగ భోగించును దివి
నచ్చర లేమలు భజింప నజకల్పంబుల్.

సీ. బలభేదినతు లాతపత్రముల్ ధరియింపఁ
బావకస్త్రీ లడపములు చాల్చు
శమనభామినులు వింజామరంబులు వీవ
దైత్యసుందరులు సందడులజడియ
వరుణకామినులు కై వారముల్ నేయంగ
గాలిలేమలు పాదుకలు ఘటింప
ధనద కాంతలు రత్నదర్పణంబులు చూప
శూలిబాలికలు నివాళు లొసంగ

తే గరుడ గంధర్వ పన్న గాంగనలు గొలువ
నగ్నిముఖముల వెడలిన యలరుఁబోణి
మగనితోఁ గూడ దివ్యవిమాన మెక్కి
స్వర్గమున నుండు నత్యంతవై భవమున.

95

క. పెనిమిటితోఁ జితి నురికిన
వనజాననమహిమఁ బొగడవచ్చునె లక్ష్మీ
వనితామణితోడలపయిన్
జనువున వసియించు రాజసము తఱుకొత్తన్.

96

క. పెనిమిటి చెప్పినకై వడిఁ
జన నొల్లనిభామ నరకశతములఁ గూలున్
వనజాత నేత్ర! చెప్పెద
చినుమా నీకొక్కకథ సవిస్తారముగన్.

97

సీ. చదువుతోడిదొసంగు చాలించె మునుమున్న
 తీర్థమాడెద నన్న తెర్వు వదలె
 సంధ్యాద్యనుష్ఠానసత్క్రియల్ పోకారై
 జపహోమతంత్రముల్ చక్కఁబెట్టె
 గామశాస్త్రము లనేకంబు లావర్తించె
 నసమానగతి జూదమాడ నేర్చె
 నటవిదూషకులతోఁ బటుమైత్రి గావించె
 వింట నేయంగఁ బ్రవీణుఁ డయ్యె.

తే. మానినీవశ్యముల్ మందు మంత్రములును
 మణులు మాయలు నెఱిగి భామామణులకుఁ
 గన్నులార్పఁ దొణంగె బంగారువెండ్లు
 వెచ్చముల్ నేయఁగాఁ జొచ్చె విప్రవరుడు.

102

శా. ఆభూమిసురవంశసంభవుఁడు నెయ్యింబొర నాప్రోలిలోఁ
 దాభామాజనమందిరంబులకు నర్థంబుల్ సదా పంపుచున్
 సౌభాగ్యస్థితినిండఁ బుష్పశరపూజల్ సల్పుచుండెన్ మదిన్
 కో 'భోగోరమణీవినా' యనుచుఁ గోర్కుల్ మీఱ నశ్రాం
 [తమున్. 103]

సీ. పోకారై మామగా చేకాలమును గప్పు
 పట్టుపచ్చడ మొక్క ప్రాధసతికి
 నాదరంబున నొక్కయలివేణి కర్పించె
 బూనెత్తోఁ జిరుదాలపునైవేరు
 కాంత కొక్కలె కిచ్చె గనకంబుక్రియ నింట
 భాసిల్లు సరిగోవ పల్లెరంబు

బలువడ్డికి నప్పులుగొని

వలదువల దనంగ నధిక వ్రయములఁజేసెన్.

109

క. తిప్పులు పుట్టక పరపతి

దప్పి చరింపంగ వారతరళాక్షులు ము

న్నప్పిచ్చినవారలు మా

యప్పులుపెట్టు మని చాల నలజడిపెట్టెన్.

110

ఉ. వారలబాధచే నవయవంబులు నొవ్వంగ నోర్వలేక మా
వారికిఁజెప్పి మీరుణ మనశ్యము తీర్చెద నే నటంచు నం
భోరుహనేత్రి! నామగఁడు బోరున నప్పులవారు దానునఁ
జేరఁగ నేఁగుదెంచి తనచిత్తము దైన్యమునొంద నిట్లనున్.

ఉ. కట్టిరి కొట్టి రిడ్చి రధికంబుగ లాఁగిరి గుండు ఊమ్మునఁ
బెట్టిరి చెంగఁద్రోచిరి తపింపఁగ నెండల నిల్పి రంటఁగాఁ
జుట్టినపచ్చడంబు వడిఁజూడఁగఁద్రోచిరి పట్టుకారులఁ
బట్టిరి నిట్లుపాసములఁ బాలుగఁజేసిరి వీర లిందలున్. 112

శా. కాంతారత్న మ వీవు నీకు సరియే కంజాస్య లెవ్వారు నో
యింటి! నీవరకత్న భూషణచయం బీవేళ నా కిచ్చి నా
యంతస్తాపము మాన్పఁగావలయు నట్టె నఁ బ్రియంబారజే
యింతున్ వీనికి రెట్టిసాములు మనంబెంతే వికాసింపఁగన్.

మ త్తకోకిల. తల్లివన్న గురుండవన్నఁ బ్రధానివన్నఁ దలంప నా
కెల్ల చుట్టము లెన్న నీవ సహింపు నాయపరాధముల్
పల్లవాధరి! నిన్నుఁ బోలినభార్యకున్ ననుఁబోలు దు
ర్వల్లభుండును లేఁడు చేసినవాఁడు నీయెడదోషముల్. 114

ఉ. మానితి వారభామినుల మానితి జూదములాడ నేటితో
మానితి దుష్టకర్తములు మానితి నప్పులు పుచ్చుకొంటయో

నన్న దమ్ములు లేని దని విచారింపవు
 చెలువంబునకు మెచ్చి చేరరావు
 చీరసొమ్ములు వెట్టి చేపట్టవైతివి
 నొంటినుండఁగ భయం బుడుపవైతి
 బుతుకాల మెఱిగి నీహితసౌఖ్య మీవైతి
 వింతసేయక గారవింపవైతి

తే. పుణ్యపాపంబు లాత్మలోఁ బూనవైతి
 వగ్ని సాక్షిగఁ గైకొన్న యాలియందుఁ
 బడయవైతివి తనుజులఁ బాపజాతి
 వేటిమగఁడవు నీకు నే నేటియాల.

121

మ. ఇవి నాసొమ్ములు వీనిలోన మగఁడా! యేమేమి నీ విచ్చినాఁ
 డవు నాతల్లియుఁ దండ్రి బాంధవులు వేడ్కల్ మోఱఁజేయిం
 చిరి, రవణంబుల్ విను వీనిలోన నొకతారంబైన నీజాల నీ
 చెవులాకుల్ పగనేయవచ్చితివి నీచే నింత నేనోర్తునే. 122

ఆ. అనుచు విడఁగనాడి యాప్రాదై తనపుట్టి
 నింటి కరుగు నప్పులిడినవారు
 నతనిఁ గట్టి కొట్టి యాఁతలఁబెట్టుచు
 నుండి రప్పు వెట్టి రోరి యనుచు.

123

ఉ. ఆయెడఁ గాలకారకుఁ డహర్పతియన్ కనకంబుపూదెవై
 హేయసవీధియన్ కొలిమియందుల నెఱ్ఱఁగఁగాఁచి నీటిలోఁ
 బాయక ద్రోచున ట్లినుడు పశ్చిమవారిధిఁ గ్రుంకె శీకర
 ప్రాయవిధూమరేఖ లనఁబర్చె నుడు ప్రకరాంధకారముల్.

నీ. గగనపల్వలసముత్కటమహాపంకంబు
 నందుఁ ద్రుళ్లెడు లులాయం బనంగ

తే. అమృహంభోధిఁ జేరంగ నరుగుచోట
నవనిసురముఖ్యుఁ డీక్షించె నభిలోనఁ
గనకమయ వజ్ర వైడూర్య ఖచితమైన
కల మొకం డప్పు కన్నుల కటవుదీర.

128.

క. కని యతఁ డాబేహదుల
యనుమతిఁ గలమెక్కి నదియ నప్పుడ కదలెన్
ఘనభేరిశంఖమహా
నినదంబుల నవనితలము నింగియు నద్రువన్.

129.

చ. కదలి యనేకదీవు లొడికంబుగ దాఁటి పయోధిపైఁ జనన్
వదలని తీవ్రవేగమున వాయువుదాఁ బిసరెత్తినన్ భయం
బొదవంగ నందునున్న ప్రజ లొక్కట నొక్కమహాద్రి చేరువన్
గదలకయుండగుండు లెసంగ న్నెసవై చికుదించిరయ్యెడన్.

సీ. వరచకోరకతతీవ్రతి కన్న సత్రంబు
కలితకై రవణీవికాసలక్ష్మి
బుధగుణహ్లాదైకభోజనమంత్రంబు
తారాంగనాముఖదర్పణంబు
పృథులాంధకారనిర్భేదనోజ్జ్వలదీప
మంగసంభూతసహాయకారి
యామినీభామాకుచాగ్రచందనచర్చ
యుదధిసంచయసదాభ్యుదయశాలి

తే. సకలతోకైకమిత్రుండు జూరచోర
చక్రవాకసముత్కరోత్సాహశమనుఁ
డబ్బహితుసంగడీఁ డమృతాభిసుతుండు
సోముఁ డుదయించె దారకస్తోముఁ డగుచు.

131.

నమృతమయశీతతోయంబు నగుసరోవ
రంబు వొడఁగాంచి మదిలో ముదంబు నొంది.

136

క. ధరణీసురవరుఁ డపు డా

సరసిం జల్లఁగ మునింగి సంధ్యాదులు స

త్వరగతి నొనర్చి తృష్ణా

తురుఁ డై యుదకంబు గ్రోలెఁ దొడరినకణకన్.

137

చ. అట చని కొంతదవ్వున ధరామరుఁ డప్రతిమానమాధురీ

స్ఫుటపరిపక్వచారుఫలశోభితచూతవనంబు గాంచి యు

త్కటమగుచున్నయాడటికిఁ గల్గె ఫలంబులు చాలనంచు న

చ్చటఁ బరితృప్తిగా ఫలరసంబులు గ్రోలి ముదం బెలర్పఁగన్.

క. శీతలవాయువు లొలయఁగఁ

బ్రీతిఁ శశికాంతవేదిఁ బృథివీసురుఁ డ

చూతపనప్రాంతంబున

నాతతచంద్రతపంబునందు సుఖంచెన్.

139

వ. అని నైమిశారణ్యవాసులైన మునీశ్వరులకు సూతుం డెఱిం

గించిన విని యటమీఁదినృతాంతం బెట్టి దనిన.

140

శా. వామాంకప్రమదా! మదాహితజితవ్యాపార! పారాశర

శ్రీమూర్ధప్రతిపాద! పాదకటకశ్రీధార! ధారాశగం

గామూర్ధాంచితభాగ! భాగరశసంగా! సంగతాంగక్రియా

సామా! సామజదైత్యభంజన! జనస్వాతంత్ర్యకల్పద్రుమా

క. దండధరదమన! మనసిజ

చండతరామోపవిజయజయకారణ! కో

దండధర! ధరణిభృతృణి

కుండలయుగ! యుగవిరామ! గుణమణిధామా!.

142

శ్రీ ర స్తు.

రుక్మాంగదచరిత్రము

పంచమాశ్వాసము.

జంభాహితదత్తవి

రాజితకన్యావివాహరంజితహృదయాం

భోజాత! పాదపంకజ

పూజాలోకేశ! దక్షపురిభీమేశా!.

1

వ. అవధరింపు మక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునులకుంజెప్పె
నట్లు సుఖనిద్రంజెందియున్న భూమిసురకుమారు నొద్దకు
నొక్కదైత్యసుందరియేలెంచి నిద్రమేల్కొలిపిన లేచి
యతండు నలుదిక్కులం గలయం గనుంగొను సమయంబున.

ఉ. కాముని దీమమో మరునికై దువయో రతిచేతిలిక్కియో
కోమలిరత్నపుత్రికయొ క్రొవ్వెఱుగో నవచంద్రరేఖయో
యామనిపూవుదీఁ గెయ్యెజయంతునిపట్టపుదంతియోయనక
గామినియొప్పు విప్రునికీ గన్నులపండువుచేసె నెంతయున్.

ఉ. అంగనరూపు రేఖలకు నద్భుత మంది మనంబులోపలక
బొంగుచు నద్ధరామరుడు పుష్పసుగంధి! యెటుండిరాక నీ
కుం గలబంధు లెవ్వ రిటుకుం జనుదేరగ నేల నాకుఁ ద
స్వంగి! సమస్తముం దెలియునట్లుగఁజయ్యనఁజెప్పునావుడున్.

చ. వెఱవకుమాత్త లోన ననువితగఁజూడఁగఁ బోకటంచు న
తైఱవకు లోలుఁడై యతఁడు తెల్లమిగానను నొల్లకుండుటే
నెఱిగి సహింపలే కెచటికేనియు నేఁగుదలంపుతోడఁ ద
త్తఱముననేఁగు దెంచి ప్రమదంబుననిన్దనుఁగొంటినియ్యెడన్.

క. విల్లును నమ్ములు నివె యా
ప్రల్లదుఁడు ధరించునవి శుభస్థితి నీ వీ
భల్లములు ధనువుఁ గైకొని
త్రైల్లంగా నేయవలయు దితిజాధమునిన్.

10

ఉ. భూసురవర్య ! నీ వతనిఁ బోర జయించిన నీకు భార్యనై
యే సతతంబు నీమదికి నెక్కఁగ నింపగు కామరూప ము
ల్లాసమునకా ధరించి శుభలక్ష్మీలు గల్గెడునట్లు నేయుదుకా
వాసవభోగ! రక్కసునిఁ బాపునణంపఁ దలంపు సేయుమా.

వ. అనిన విని యతం డి ట్లనియె.

12

ఉ. నీతలపె క్లెఱుంగ నగు నీరజనేత్రలు మాయబోగినుల్
పాతక లుగ్రకోపలు కృపారహితల్ కపటస్వరూపిణుల్
వీతభయల్ మహాద్ధతలు విత్తవినాశను లన్వయచ్యుతల్
చేతనహరిణుల్ కఠినచిత్తలు శౌర్యరత్నక్రియాన్వితల్.

13

సీ. పతి విష్ణువర్ధను బగతు కొప్పించదా
కందర్పసేన మార్గంబునందుఁ
దనయుచే బొడిపించదా శరభంగుని
వీడ్వడ శశిరేఖ విటుని చాచి
యనుజుఁ బుష్కరుని మిథ్యలు వల్కి కొయించ
దా పుష్పగంధి భూధవునిచేత

గావించె గుణధ్వనిఁ ద

ద్రావంబునఁ గర్ణ యుగము వ్రస్సినఁ బెలుచన్. 19

ఉ. వాలుమగొంటిమిన్ దనుజవల్లభుడల్కవహించియెవ్వఁడో
శైలమునన్ గుణస్వనమునల్పెను బాపురె! వంటయింటఁగూ
దేలిదెచొచ్చె రక్తములు తీవ్రతఁ గ్రోలఁగఁ గల్గె నంచు ను
త్తాలశ రాసనాంతగదాక్షురికాసిముఖాయుధాధ్యుఁడై.

తే. పద్మ నీకన్య నట్లనె పాన్పుమీఁదఁ

గదలకుండంగ నియమించె గర్వ మెసఁగ

నసుర పటతెంచి కాంచెదదగ్రమునను

గేశికడ నున్న విప్రు నక్షీణబలుని.

21

చ. కనుఁగొని తీవ్రరోషమునఁ గన్నుల నిప్పులు రాల నోరి నా
వనితకుఁ గన్నులార్ప నిటు వచ్చినవాడవె నిన్ను బట్టి చ
య్యనసమయింతునంచు నిశితాస్త్రము లేసినపద్మనాభుఁ డు
క్కుననవిద్రుంచివైచియలఘు ప్రదరంబుననేసె రాక్షసున్.

శ. బలునారస మసుర మహా

బలమునఁ జాపమునఁగూర్చి పాలునిమేనన్

జూనిపిన నందుఁ జలింపక

నిలిచి ధరామరుఁడు చాపనిపుణత వెలయన్.

23

శ. పదియును నిరువదియును ము

ప్పదియును బాణంబు లసురపై నేసిన నా

త్రిదశరిపుఁడు పూసినబా

రిద మనఁగా రుధిరములు ధరిత్రిం బరఁగెన్.

24

ఉ. అంతటఁ బోక విప్రుఁడు లయాంతకుకై వడి నల్లి చాప మిం

తింతలుఁజేసి బాణము లనేకము లొక్కట నారిఁగూర్చి య

దునుమాడి నయనములఁ గెం

పనుమణిగుగ నాగ్రహించి యిట్లని పలికెన్.

31

శా. వేద్రాబాపడు బాపని గెలువఁగా వీరుం డొకం డిద్దరక
లేద్రా పట్టినవాడు పుట్టినదిగోలె న్నిట్లు నీ జంకెనక
బోద్రారంతులుమానిశౌర్య మెసఁగకబోట్లాడ రాభూసురుక
నీద్రా ని న్నికఁ దొల్లిటట్లమనఁగా నీకొండపై నెచ్చటన్.

చ. వదగులువల్కినంతటనె వచ్చెనె ధైర్యము శౌర్యవృత్తి నీ
కొదవినఁజక్కనై నిలువు మోరినిశాచర! యిన్నగంబునక
మదిమదినుండినేడుననుమార్కొనియెందుల కేగవచ్చునీ
మదమణిగింతుఁబోరహనుమంతునిముందఱఁ గుప్పిగంతులే.

క. వలనదు రాక్షస! సమర

స్థలమున గర్వించ బాహుదర్పంబున నీ

యిలఁ దాడిఁ దన్ను వారల

తలఁ దన్నినవారుగలరు తలపోయంగన్.

34

శా. నీచా! నీ విటు వల్కినంతనె మహి న్నీ శౌర్యమొప్పారెనా
వాచాపౌరుషముల్ తృజించిభుజగర్వంబొప్పసంగ్రామముక
వైచిత్ర్యంబులఁజూపుచి త్తమునఁదాల్చిక్ బల్చియుక మీఱఁ
గా, 'కాచింతా మరణేరణి' యనినవాక్యంబుల్ విచారించరొ.

క. రాత్రించర నినుఁ దునుమక

ధాత్రిసురుఁ డేల చను "నిదం బ్రాప్త్యా మిదం

తాత్ర" మనుటెఱుగఁవా యీ

మాత్రమునకు విరుదులేల మాకుం జెప్పన్.

36

వ. అని పలికి తత్తణంబ.

37

యసుర యంతట జవం బడిగి యంతట దేరి
 పటుకతారమునఁ గోపమునఁ బొడిచె
 తే. నానుతారంబు ద్విజాఁడు రెండంబకములఁ
 దునుక లొనరింప మానుపాదుండువాలుఁ
 బలుకయునుఁ బూని కవిసిన బ్రాహ్మణుండు
 నమ్ముచే రాక్షసుని మస్త్ర మపుడు ద్రుంచె.

41

ఉ. రక్కసు నల్కనుగ్రసమరంబునఁ గీటణగించి ముందటఁ
 జక్కఁగనున్న భూమిసురసత్తముఁ గన్దొనిమోద మొప్పుగా
 నక్కమలాక్షి కాఁగిటఁ బ్రియంబునఁ జేర్చి యనంగ కేలిసాం
 వెక్కఁగ నోలలార్చి దనయిచ్చకువచ్చినయట్టి చోటులన్.

42

న. అయ్యనసరంబున.

మ. త. తార లొక్కటవిచ్చె భృంగకదంబముల్ చెలరేఁగఁ గా
 సారవీధులఁ బువ్వుఁ దేనెలు జారెఁ బుష్పలతావళిఁ
 గైరవంబులు వాడెఁ జంద్రునికాంతి వెల్వెలుఁబారె నం
 భోయహస్తంబు గానఁగా బడెఁ బూర్వశైలతటంబునన్.

44

సీ. వనజాతకన్లఱి వనజాతయుతసరో
 వరదీచికలమీఁద వ్రాలి వ్రాలి
 కలకంఠశుకశాలికాకంఠ కాకలి
 కలితచూతములపైఁ గ్రాలి క్రాలి
 మల్లికామాధవీమందారనూతన
 సూనగంధములపై నోలిసోలి
 కేలీవనాంతకం కేళికాఖాశిఖాం
 దోలాగతాళి బోఁ దోలితోలి

క. తిన్న నిటిఱుదును దుఱుమును
జన్నులు గన్నులును ఘనత సంపాదించక
గన్నియకు వెన్న ముందఱ
నున్నతి నే వెల్లి లేక యొరపు వహించెన్. 51

వ. అపుడు సుకేశి పద్మనాభునిం జూచి యిట్లునియె. 52

మ. ఇది వారాణసి జహన్నకన్య యిదె సంపీఠింపుమా శోభన
ప్రదునికడుంతివినాయకుం గొలుపు సద్భక్తిన్తహాభైరవుక్
మడిలోఁగైకొను మాదికేశవుఁ దలంక మేలు చేకూరు న
ల్లదిగో శ్రీమణికిర్లికాహృదము పుణ్యశ్రేణివిప్రోత్తమా! 53

నీ. వింధ్యశైలంబున వింధ్యవాసినికాంచి
గావఁకొటి యనంతిఁ గాశరాత్రి
శ్రీగిరిభ్రమరాంబ చిద్యోగినీశక్తి
యేకచక్రపురి ననేకవీర
బాలభూస్థలియందు వైష్ణవి పురుహూతి
వీరను గోల్పురి వీరలక్ష్మి
కొల్లొపురమ్మునఁ గోమలి శ్రీదేవి
మేరుకామాక్షి కాశ్చీరవాణి

తే. లంకశాంకరి సింహవిహార మణియు
మండలికశాంతవాటిని మాణికమ్మ
కన్యకాకుబ్జమునఁ గన్యకరిణిఁ బఱుగఁ
గరుణమీఱ విశాలాక్షి కాశియందు. 54

సీ. దేవేంద్రభోగంబు నేవగింపడుగదా
కాశిలోపలఁ జావఁగలిగినతఁడు

భూ, సురవర ! కాశిలోనధికస్థి వహించినతత్త్వణంబయే
పురముల కివ్విభూతి పరిపూర్ణతనొందుఁ దలంచిచూచినన్.

శా. శ్రీవిశ్వేశ్వరుసాటిదై వమును గాశీక్షేత్రముంబోలఁ బు
ణ్యావాసంబును జహ్ను కన్య సరిభవ్యంబైనతీర్థంబుఁ దే
బోవిభ్రాంతివిశాలనేత్ర కెనఁగాఁజూపక మహాశక్తియున్
భావింపక సమకూరుటె ధ్లులభూభాగంబునక భూసురా!.

సీ. కల్పవృక్షము లిందుఁ గల భూరుహము లెల్ల
సిద్ధలింగము లిందుఁ జిడిపిరాలు
కామధేనువు లిందుఁ గల గోగణము లెల్లఁ
బటుసుధాంబుధు లిందుఁబల్వలములు
గంగాసమము లిందుఁ గల నిర్మరము లెల్ల
నమరు లిందుఁ జరించు సంత్యజములు
ఖగకులాధిపు లిందుఁ గల మశకము లెల్ల
సంజీవిలత లిందుఁ గుంజసమితి

తే. పరసవేదులగను మిందుఁ బజ్జ గోచ
రంబులగుచున్న గండ్లలంబు లెల్లఁ
గమలగద్భునకైన నీకాశిమహిమ
ప్రస్తుతింపంగవచ్చునా ప్రాభవమున.

61

క. కాశీసంస్తరణంబును
గాశీదర్శనముఁ గాశికానివసనమున్
గాశీమరణము గలనరుఁ
డాశంభునిరూపుఁ బాలుపు నాశ్చర్యముగన్.

62

మ. అనికాశీసగరప్రభావము ప్రియం బారంగ నాపద్మనా
భునకున్ జెప్పిసుకేళితానుద్విజాఁడున్ భూపాలపుత్రింబ్రియ

శ్రుతిచతుష్టయఘోట! శ్రుభ్రగంగాజూట!

జలజాసనకరోట! శరణుశరణు

వ్యాఘ్రాసురధ్వంస! వర్ణితమీమాంస!

చంద్రఖండవతంస! శరణుశరణు

భుజగేంద్రకేయూర! భువనత్రయాధార!

సద్భక్తమందార! శరణుశరణు

తే. సామజాసురమహభంగ! శరణుశరణు

శైలకన్యామనస్సంగ! శరణుశరణు

సతతకరుణారసాపాంగ! శరణుశరణు

శర్వ! విశ్వేశ! శివ! లింగ! శరణుశరణు.

67

సీ. కన్నప్పవిభుని వక్త్రము మజ్జనపుబిందె

పంచసాయకుమేను పచ్చపట్టె

కరటిదాసవమాతృగర్భంబు బొక్కెన

భుజగశాయిముఖంబు పువ్వుదోట

పాతాళభువనంబు పసిడిసొమ్ములపెట్టె

పద్మగర్భశిరంబు పల్లెరంబు

పాథోనిధానంబు భరితబోసపులోవి

వెలియాలిచనుగుబ్బ వీడుపట్టు

తే. లంజపా రిల్లు నీగు బల్లాడనిలయ

మశ్వరత్నంబు పశువైసయాలపోతు

నీమహాత్మ్యంబు దలపోయ నీక యొప్పు

కాశికాధీశ! విశ్వేశ! కలుషనాశ!

68

తే. ఆయు రాశోగ్య మాకార మర్థ మార్జ

వంబు నీనేవ హరిచింతనంబు నతుల

సిద్ధలింగముల నూర్జితభక్తి నేవించి

ముక్తిమంటపము శాస్త్రోక్తి దరిసి

తే. జ్ఞానవాపిమహాతీర్థచంద్రఖండ

పుష్కరేణువులం దోగి పుణ్యమోక్ష

లత్తులం దేలి ద్విజాఁడు బాలామణులును

భూమిపాలుని మందిరంబునకుఁ జనిరి.

72

వ. భిన్నిధంబున వార లారాజభవనంబు ప్రవేశించి నిజపుత్రికా
రత్నంబునకై తదేకచింతాక్రాంతం దైయున్న పాంచాల
శేఖరమహీపాలుసముఖంబునకుం జని యారాజపరమేశ్వరు
సన్నిధిని సుకేశి పద్మినీకన్య సునుచుటయు నిరీక్షించి
సంభ్రమాశ్చర్యయుక్తుండై పెన్నిధిం గన్న పేదచందం
బునఁ బ్రమోదాయత్తుండై నయనాంబుజంబుల హర్షాశ్రు
కణంబులు దోటుఁగం బులకితాఖిలాంగుండై తత్పుత్రికా
రత్నంబు నక్కునం జేర్చుకొని యంతరిపురంబునకుం గొని
పోయి తన మహాదేవులుం దాసును నాపద్మినీ తనూజాత
నలనఁ దారకుండగు దానవుండు దన్నెత్తుకొని సముద్ర
మధ్యజైలంబునకుం జనుటయుఁ బద్మనాభునిచేతం దార
కుని సుకేశిచంపించుటయుఁ దనయున్నరసాలభూజంబు చక్క
టికిం బో నేఁగుదెంచి వారిరువురుఁ దన్ను వెఱవకుమని
యూరార్చి సుకేశి కామరూపిణి యగుటంజేసి తానొక
హంసి యై విప్రకుమారునిం దన్నును వహించి వారాణసీ
తేత్రంబునకుం దెచ్చుటయు నెప్పటియట్లు స్త్రీరూపంబు
వహించి తమసముఖంబునం దన్నునుచుటయుఁ దెలియఁ
జెప్పిన విని యారాజవరేణ్యుండును నతనిమహాదేవులు

తే. వినుతి కెక్కిన కళ్యాణవేదిమీఁద
సప్తపదములు ద్రొక్కించి చంద్రములు
భవళములు వాడ ద్విజులు మంత్రములు చదువ
లాజహోమంబు నేయించె రాజవరుఁడు.

77

చ. కమలదళాక్షి నేత్రములఁ గాటుకయైచనుదోయినింద్రనీ
లమఃకులహారమై యలకల నివకచోత్పలదామమై ముఖా
బ్జమున ద్విరేఖమై నుదుటఁ జక్కని కస్తురిబొట్టుచంద మై
యమరె నవీనహోమసముదంచిత కోమలధూమమయ్యెడన్.

చ. తనముకు భూసుపద్వనకుఁ దత్పరబుద్ధి మహీవిభుండు కాం
చనమణిభూషణంబు లరణంబులుగానిడియన్నఁ బంపినన్
ననితల నిద్దఱగొనుచు వారణ ఘోటక దాస చేటికా
జనములతోడ నాకడకు సమృతి మత్పతి వచ్చె వేడుకన్.

79

మ. తన కే మున్నొనరించినట్టి యపరాధంబుల్ విసర్జించి చం
దనరత్నాంబరభూషణప్రకరముల్ నా కర్థితో నిచ్చి మ
న్నసమీక్షా దనయేలుగ్రామమునకుఁ మావారితోఁ గూడఁ
జయ్యన గొంపోయి సమస్త భోగముల నిత్యంబుఁ బ్రహో

తే. కొంత కాలంబునకు విప్రగుంజకుండు [ప్రింపుచున్.
దివికి నేగిన మణికొన్నిదిసములకు
మగని కే జేసినట్టి దోషములు దలచి
తాళరీరంబు విడిచితిఁ దత్క్షణంబు.

81

నీ. ఉపగునూనిముల బిట్టారలఁగా నుడికించి
కూటశాల్మలలందుఁ గుదియగట్టి
గంధుకుక్కలచేతఁ గండలు కఱపించి
చత్రాతిపై మేను చదియగొట్టి

విని మోహినీకాంత తనమదిఁ గోపించి
 కల్పపం బెఱిగిన గరిత వగుదు
 భామ! నే నిను బుణ్యపాపముల్ దెలియఁగాఁ
 జెప్పమన్నది లేదు సిగ్గుమాలి
 పిలువనిచేరంట మలవుమై నిందలు
 నవ్వఁగాఁ బఱతెంచి నడుమఁ జొచ్చి

తే. మగనిముందఱ నిపుడు నీమహిమ నెఱిపి
 కతలు నెప్పెదు వినుమంచుఁ గాటులఱచు
 నేర్పు గలుగుట గనుఁగొంటి నేర్పడంగ
 వలవ దిచ్చోట నుడుగు నీవాశ్చర్యచి.

86

తే. అవనిపతితోడ నే మాటలాడుచోట
 భామ! నీవాడుమాటలు పనికిరావు
 కంచునిస్సాణములు భోరుకలిగి మ్రోయ
 థక్కవాద్యంబు లెక్కడి కెక్కుఁ జెప్పుమ.

87

క. ఎమ్మెలు నాముందఱనా
 యమ్మక్కరా! చెల్ల “వగ్రహారములోనకొ
 దమ్మలిజోస్యము” లన్నవి
 ధ మ్మిది నీవలన నాకుఁ దథ్యం బయ్యెన్.

88

క. ఊసంబుగాని చెఱచదు
 మానుము నీయగవులకును మాకును వెఱవం
 గా నేల “యెద్దు బెదరిన
 గానుగునకు బెదరు గలదె” గణుతింపంగన్.

89

క. నీయడ్డగఱ్ఱమాటల
 పోమడఁ బనిలేదు నిల్వ మెప్పటివలెనే

వైశ్యులతోడ ససత్యవాక్కులాడిన దండ
 ధరుప్రోల నూతేండ్లదాక నిలుచు
 శ్రీయ్యాన్వయమునితోఁ గల్లలాడిన దక్షి
 ణేశు లోకమున వెయ్యేడు లుండు

తే. నవనినిర్జరుతో మృష లాడెనేని
 నరకముల నొందు లక్షజన్మముల నరుడు
 పుణ్యసతితోడ బొంకులు బొంకి యగణి
 తాబ్బములు రౌరవంబులయందుఁ బడును.

96

సీ. చిరభక్తిఁ దీర్థముల్ సేపించుపుణ్యముల్
 సత్యవాక్యమునకు సవతురావు
 ఘనతులాపురుషంబు గావించుపుణ్యంబు
 సత్యవాక్యమునకు సవతురాదు
 కలకాలమును నవంబులు సేయుపుణ్యంబు
 సత్యవాక్యమునకు సవతురాదు
 భృతి శతక్రతువు లర్థి నొనర్చుపుణ్యముల్
 సత్యవాక్యమునకు సవతురావు

తే. దేవతాపూజలును భూమిదేవపాద
 పూజలును సేయునతిశయపుణ్యఫలము
 సత్యవాక్యమునకు నెన్న సవతురాదు
 మనుజుఁడనువాఁడు సత్యము మరునరాదు.

97

ఉ. సత్యముఁబోలుధర్మ మూను శాంతముఁ బోలుఁడవంబుసాధుసాం
 గత్యముఁబోలు లాభము సగర్వముఁబోలుగుణంబుసన్నతా
 పత్యముఁబోలుమోదము శృపామతిఁబోలగఁ దీర్థముక బుధ

నేను నాచూనిసులో నీహూట యనురక్తిఁ
జేసెద నంటివి నేయవయితి
నినుఁ బాసి నిముసమేనియును నుండఁగఁజాల
నను గారవింపఁగాఁ జనదె నీకు
నేమిటి కార్తిక మేటి యేకాదశి

యేమిటి యుపవాస మేటివ్రతము
తే. నన్నుఁ గొనివచ్చునపుడు భూనాథ! నీవు
నీకుఁ గలుగువ్రతంబులు నియమములును
దెలియఁజెప్పిన ని న్నేల తేరిచూతు
భూప! వలవడు న న్నింత బూమెనేయ.

104

చ. ఎటువలె బ్రహ్మనన్ను సృజియించెనొకానివ్రతంబుచెప్పినకొ
దటతటనాడు దేహమువృథా యెడదుందలయేర్చుచుండునే
మిటికలయింపనన్ను రమియింపఁగరాక వ్రతంబులంచు నీ
విటువలెఁ బల్కుఁగాఁడగునెయేసుఁగ నెక్కియుదిడ్డిదూరగన్.

క. కంటిని బూజింపుము సుతు
నింతటికొ రాజు నేయు మిలపై వ్రతముల్
చింతింప నేల నృప “రా
జ్యాంతే సరకం వ్రజంతి” యనఁగా విసవే!

106

క. చేలువంబు జవ్వనంబును
దలఁగినచో నీవు నన్నుఁ దలఁచెదె మదిలోఁ
దలఁచు గగుర్పొడ నేటికి
జలి వోయినవెనుక రాజసత్తమ! చెపుమా.

107

క. కట్టుము రతిసౌఖ్యములకుఁ
బట్టుము గాగున్న ననిచివేయుము నన్నుకొ

నిరతులకునైన వర్జింప నీతిగాదు

సితకరాసన! యేకాదశీస్తతంబు.

112

ఉ. భూమిసమస్తమున్విడుతు భోగములెల్లఁద్యజింతు భామినీ.
స్తోమము నుజ్జగింతు నిజసూనుశిరం బసిధారఁ ద్రుంతు నో
కామిని! నీవు నిల్పుమనఁగా విడఁజాలఁగరాని దేవతా
గ్రామణి యడ్డగించిన ధర్మ హరివాసరమేలమానుదున్. 113.

చ. అనుడుఁదదీయసద్వృత్తమహద్వృత్తభంగికి నాత్మ నెంతయున్
వనిత ముదంబుదక్కి తనవచ్చినకార్యము తప్పెనంచుఁ జ
య్యననొకకుత్సితంబుహృదయంబునఁ దోచినభూమిపాలనీ
వనిసవిధంబునన్ దనయునొదలఁ ద్రుంపుము మాట లేటికిన్.

తే. కన్నతండ్రివి సుతునిపైఁ గరుణ లేక

బలిమిఁ దలఁ ద్రుంతు నని బిట్టు వలికె దట్టె

తల్లియును వీని కాత్మలోఁ దలఁక దట్టె

మీకులేని కృపాబుద్ధి మాకు నేల!.

115.

క. ఖండింపుము సుతు నటుగా

కుండిన వ్రతమైన మాని యుండుము నీ విం

దొండైనఁ జేయ కూరక

ఖండించిన పరమపదము గలదె నృపాలా!.

116.

వ. అని మోహినీకాంత యివ్విధంబునం బలుకు నతిక్రూర
వచనంబులు కులిశసమానంబై హృదయంబు భేదింప నమ్మహీ
పాలశేఖరుండు మాటుమాట పలుకకున్నతటి సంధ్యా.
నళి కదియ నేతెంచి. 117

చ. అమరఁ దనుప్రభల్ మణిమయాభరణైకరుచుల్ విశాలనే
త్రముల తటిల్లతల్ కచకదంబము మేచక మేఘ మింద్రగో

వ. అని మోహినిం బలికి సంధ్యావళి నరనాయకుం జూచి యిట్లనియె. 124.

ఉ. ఓనరనాథ! ప్రాకృతునియోజ విచారము నొందనేల నీ మానసశుద్ధి బద్ధభవ మాధన శంభు లెటుంగఁ గోరియీ మానినిఁ బంపఁ బోల్చు రనుమానములే దటుగాక యున్న నేలఁ నలినాయకాక్షికిఁ జలంబున నీవ్రతహాని నేయఁగన్. 125.

క. పాత్రమగుచోట నాద్యులు
పుత్రకళత్రాత్ర దేహముల నైన మహా
చిత్తముగ నిత్తు లెటుఁగవె
“పాత్రం త్యాగాయ” యన్నపలుకు నృపాలా! 126.

క. ఈచనికి మీరు ధైర్యముఁ
జేపట్టుట యిరవుగాదె చిత్తమున యశః
స్థాపక! “నావిష్ణుః పృథి
వీపతి” యనుమాట నీకు విహితమకాదే. 127.

తే. ధనమనోవాంఛనలు దక్క ధరణినాథ!
మొందుఁబట్టిన నినియకా నిడక సరుఁడు
చింత నొందినఁ దై నల్యసిద్ధి యగునె
వట్టిపడికిలికొండ వేలెట్టుపండు. 128.

తే. అనుచు సంధ్యావళిదేవి యధిపుఁ దరమి
పలుకుచోఁ బుత్రుఁ డచ్చటిభంగి దెలియ
విని రయంబునఁ బఱతెంచి విభునిమ్రాల
నిలిచి ముకుళితహస్తఁ డై నెమ్మిఁ బలికె. 129.

క. ఏకాదశీవ్రతంబున
కై కామిని ప్రాణమడుగునటు నీతనయున్

గలమాంసమెల్ల డేగకుఁబెట్టి శిబిరాజు
 వడయఁడా కై పల్యభవ్యలక్ష్మీ
 నెముకలు సురకోటి కిడి దధీచివిభండు
 పొందఁడా మితిలేనిపుణ్యపదవి
 యహిపుత్రునకుఁ బ్రాణ మర్పించి జీమాత
 వాహుండు నడువఁడా స్వర్గమునకు

గీ. ఘనులు తొల్లింటిపెద్దలు జనుల కేల
 నెలుంగఁజెప్పిరిగాదు యిట్లెఱిగి యెఱిగి
 యననినాథ! యనిత్యదేహంబు నమ్మి
 శాశ్వతంబైన ధర్మంబుఁ జనదు విడువ.

134

చ. సుతుల ననేకులంబడయఁ జూపుడు నోనరనాథ! నీకు నీ
 యతినల నూర్చురందు నొకయాత్మజునికా హరిపుణ్యవాసర
 వ్రతమునకై త్యజించి గరువంబున ధర్మము నిల్పి యచ్యుత
 స్థితిఁజరియింపఁగాఁదగదె చిత్తమునకా దలపోసి చూడుమా.

చ. తనువులుగావునిత్యములుతామరసాతులు నశ్వముల్ కరుల్
 ధనములు రాజసంబులు నృథాసహజన్తులు బంధుమిత్రులుం
 ననఁగులునేనియకాదును ముదంబునఁ జేసినధర్మ మొక్కటే
 మనుజునరేణ్య! నమ్మఁదగు మానవకోటికి నెల్ల కాలమున్. 136

క. ధరణీశ్వర! యాలస్యము
 జవపంబనిలేదు పుణ్యచయ మొనరింపకా
 బరఁగినచో “ధర్మస్య
 త్వరితా గతి” యనెడిమాట తథ్యముగాదే.

137

క. నందనుఁ దునుమఁగఁ దను
 సందేహము మాని వ్రతము సాగింపుము గో

తే. ఆత్మజాని జంప దుగ్గిఖంబు నశజయంబు
నఘముఁ బ్రాప్తింఁచుఁ బ్రత్యక్షమగుచు నిపుడు
మీఁద నెవ్వఁ డెటుంగు నోమేచినీశ!
ప్రతముచే నీవు పొందెడు వైభవములు. 144

క ఎటుఁగవు ప్రతమున మోక్షము
నెఱిఁ గాంచెదనంచుఁ బుత్రునిం దునుముదురే
పటుమొగులు నష్టి నిండిన
చెటువుదకము వెల్లఁజల్లు చెనెటియుఁ గలఁడే 145

క. ఆస్తోకదాననిరత! ప్ర
భుస్తుతచారిత్ర! ధర “నపుత్రస్య గతి
ర్నాస్తి” యనువేదఫణితీ ప్ర
శస్తముగా నీవు విసవే చదువులవలనన్. 146

సీ. సగరుండు పుత్రసంజననంబుకొఱకునై
తరుణేందుధరుఁ గూర్చి తపమునేసెఁ
దనర దిలీపుండు తనయులకొఱకునై
కామధేనువునేవ కడఁక జేసె
దశరథేశ్వరుండు సంతానంబుకొఱకునై
పుత్రకామేష్టి పాల్కుగ నొనర్చెఁ
బాండుమహారాజవత్సంబుకొఱకునై
యారాధనముచేసె నఖిలసురుల

తే. మందపాల జుత్కారమానివరులు
సుతులు పెలిగాఁగఁ బుణ్యసద్గతులు నడయఁ
దపము లొసరించి కాదె యీధరణిలోన
యెంతపాటులఁ బడిరి ధాత్రీశచంద్ర!. 147

లంపటము చచ్చి కుడిచేతు

సంపద లెందైన గలవె చచ్చింపంగన్.

152

శ. సోలుపునఁ జచ్చియు నంతటి

కలఁగాంచిన నిద్ర మేలుకని యుండంగా

నలయు ననుపల్కు పెద్దల

పలుకులు తెలియంగవలదె పార్థివతనయా!.

153

ఆ. మారరూప! విను “శరీర మాద్యం ఖలు

ధర్మసాధనమ్” ముదమున ననుచుఁ

బలుకు నీతిశాస్త్రపద్ధతు లెఱుంగవా

పడుచుబుద్ధు లెల్లఁ బరిహరించు.

154

క. కలిమికి రాజ్యవిభూతికి

నిలవ్రతములు వూని వదల కీగతిఁ జానన్

వలవదు ప్రాణము గలిగిన

బలుసుగూరఁ దినియునైన బ్రతుకఁగవచ్చున్.

155

ఆ. అవనినాథుఁ డెఱుంగఁ డాగ్రహంబేకాని

సీచవృత్తి నిట్లు నీకు నేల

ప్రాణ మిత్తు ననుచుఁ బైసిక వట్టంగ

వలదు రమ్మ భూపవరతనూజ!.

156

వ. అని ధర్మాంగదుం దరమిపలికి భూమిపాలుం గనుంగొని. 157

మ. కలవాఁడొక్కఁడెనందనుండయిననొఁ గాకేమిసౌమ్యుండు ని

శృలచిత్తుండనఘుండు ధర్మగుణవిస్తారుండు శ్రీవిష్ణుపా

దలసద్భక్తుండు వంశపావనుండు మీఁదన్ దిక్కు మీ కీతఁడే

చలమేలా వ్రతముజ్జగించి సుతునిన్ సంరక్ష గావింపుమా.

రంభాతి కాన్యరోమామాసమూహంబు

లభిసయం బలర నాట్యంబు సలుప

తే. వ్యాస శౌసకముఖభాగవతులతోడ

సిద్ధ గంధర్వ కిన్నర శ్రేణి గొల్వ

గరుడవాహన మెక్కి యిందిరయుఁ దాను

నాదినామాయణుండు ప్రత్యక్షమయ్యె.

164

సీ. క్రతువులు ఋతువులు కాలముల్ వేదముల్

సదులు కిన్నరలు వసధులు నిధులు

యతులు వాక్పతులు బ్రహ్మాండముల్ కుండముల్

మద్రు లద్రులు చతుశ్శ్రుతులు గతులు

దైత్యులు భృత్యులు ధర్మముల్ కర్మముల్

దివములు ఘనములు దిశలు నిశలు

వత్సముల్ ఋతుముల్ వననముల్ సవనముల్

మందులు మంత్రముల్ మణులు ఘృణులు

తే. ఘనము లగమము దౌష్ఠ్యకళలు గళలు

గవులు భైరవు లామ్నా యరతులు ప్రతులు

శక్తి లిలవళిసూక్తులు శార్ఙ్గపాణి

మూల నిలిచిరి తమ నిజమూర్తితోడ.

165

• లయవిభాతి.

హరి యనల కాల వరహార వరుణ వాయు నిధి

భర హర దిశోధిపులు చరణములఁ గొల్వన్

గిరిజ విధితరుణి శచి మరునిసతి ముఖులు వర

కరములను మృదులచామరములను వీవన్

ఉ. అక్షరశౌర్యగర్వమహిమాతిశయంబున నుగ్రుండై హిర
ణ్యాయుడు భూమి బాప్తి యతలాభిముఖుండయి పోవఁగా
ననికొ, రాక్షసుఁజంపి కొమ్మున ధరావలయం బవలీలనెత్తునీ
యక్షయయజ్ఞసూకరమహాత్మ్యముఁబ్రస్తుతినేతుమచ్యుతా!.

చ. కలఁడుచ రాచరస్థితినికొయమునందుఁ బరావరేశుఁ డక
బలుకుతనూజువాక్యములభంగికిఁగోపమునొందియెందునుకొ
గలఁడెయటంచు ప్రేయబలుకంభమునందుజనించి దైత్యు
నికొ, గెలిచిననీమహాగ్రనర కేసరివిక్రమమొప్పునచ్యుతా!.

క. బలి మూఁడడుగులకై భూ
తల మొకపాదంబుచే నతల మన్యముచే
గొలిచి యొక టతనిశిరమున
నిలిపిన నీవామనత్వ నిపుణత యొప్పున్.

178

చ. పరఁగుమహాగ్ర ధారఁబృథుబాహుబలంబుదలిర్పభూమిపై
నిరువదియొక్కమాఁగు ధరణీశ్వరసంఘము నెల్లఁ ద్రుంచి ని
ర్జను లలరం దదీయరుధిరంబులఁ దీర్థము లాచరించు నీ
గురుతరశౌర్యసంపద దగుం దలపోయఁగ నంబుజోదరా!.

సీ. తరణికులుండవై తాటకఁ గూల్చి య

జ్ఞము గాచి విలు ద్రుంచి జనకజను వ
రించి భార్గవు నోర్చి ఋషివృత్తిఁ జని ఖరుఁ

జంపి చిత్రమృగంబు సమయఁజేసి
యినసుతు నేలీ వాలి నగూచి పురిఁ గూల్చి

యభిఁ గట్టి సువేలయందు విడిసి

కలన రావణకుంభకన్ధులఁ గెడపి వి

భీషణునకు లంక పేర్చి నొసఁగి

మ. పనిచంద్రగ్రహతారకంబులుదివారాత్మలోదిశలో వాహినులో
భువినాకంబచలంబులంబుధులునామూడగుల్నింద్రులో ఘటి
ప్రవసుం డంబుజగర్భుఁ డీశ్వరుఁడు దిక్పాలవ్రజం బధ్వర
వ్యవసాయాగ్రఫలంబు నీవ తలఁచు వారాశికన్యాధిపా!.

తే. భక్తిమీఱంగ! నీరీతిఁ బ్రస్తుతించు
వారిలో ముఖ్యుఁడగు ధరావరుని జూచి
సంతసంబును గరుణారసంబు నిగుడ
నంబురుహపత్ర నేత్రుఁ డిట్లనుచుఁ బలికె

182

క. సుమత్యాంగద నీడగు
నీరవ్రతమునకు నాత్మ విమలతకు మహా
చారత్వమునకు మెచ్చితిఁ
గోరుము వర మెద్దియైనఁ గుతుకం బలరన్.

183

సీ. భూకాంత! యిమ్మోహినీకాంతయును నీకు
ననుకూలగాని నెయ్యంబు వదలి
సుష్కర్తమునకునై తొడరినయదిగాదు
పద్మసంభవుఁడు నీభావశర్థి
సరియఁగాఁగోరి యీయరవిందలోచనం
గలుగఁగాఁజేసి నీకడకుఁ బంపె
ద్వాదశిపారణోత్తరమున సిద్ధించు
వారిపుణ్యంబు లీవనితఁ బొందు

తే. బ్రహ్మమానసపుత్ర శోభనచరిత్ర
నీతనూజుండు భార్యలుం బూతమతులు
నిండఱకు మోక్ష మొసంగితి నీసుతుండు
ధరణి బొలింది మీఁద మత్స్వరికి నడుచు.

184

సీ. హాత భీమేశుఁ డచ్యుతశర్మ యెఱ్ఱాన
 థాని యజ్ఞేశుఁ డాథానయాజి
 చల్లవల్లభుఁ డగ్ర చర్చ గోవిందుండు
 భట్టమేభళుండు దర్శలముకుండుఁ
 డిశ్వభట్టు బ్రహ్మాండ్రయోధులు క్రమ
 దాడిసూధవుండు జంద్యాలపెద్ద
 భాస్క-రోయలు చక్రపాణిచతుర్వేది
 శౌంతికృష్ణుండు మల్లుసోమయాజి

తే. నామదేవుండు సరసింహ వాజపేయు
 లాదికేశుండు నడ్డిదామోదరుండు
 పట్టవర్ధనయెల్లన్న పల్లవుంచి
 యాడియగువిప్రు లేతెంచి రచటి కపుడు.

189

వ. ఇవిభింబునం జనుదెంచిన భూసురోత్తముల నుచితప్రయో
 జనంబుల నియమించిన వారలయ్యిందిరాధీశ్వరుసమ్ముఖంబు
 నకుం జని దేహ! నకలోపకరణంబుల నొనగూర్చి యరుగు
 దెంచితి మని విన్నవించిన నద్దేవతాసార్వభౌముం డచోట్టు
 గవలి చనుచో నగ్రభాగంబున మకరతోరణాలంకృతంబును
 ఫలిత క్రముక పాదప విలసితంబును బహుపతాకాభిరామం
 బును ధవళ ఛత్ర చామర కలితంబును ననేకపుష్పమాలికా
 లంకృతంబును గరితురగ స్యంద నానేకరాజకుమార నానా
 దేశసామంతసంకులంబును శంఖ భేరి పటహ తమ్మట మృదంగ
 నిస్సాధానబంధురంబును నగురాజమార్గంబునకుం జని
 పట్టాభిషేకమంటపంబు గదియు నెడ శాతకుంభకుంభ
 సహస్ర నిర్మితంబును జంద్రకాంతోపలసోపానరచితంబును

పూరితకలశంబులు దేవేంద్రముఖ్యబృందారకులును గమల
సంభవాదిమునులును నందుకొని యిందిరాదేవియు భార
తయు శచీకాంతయు నరుంధతియు ననసూయయు నాదయైన
పుణ్యాంగనలు గౌరీకళ్యాణంబులు వాడుచు ముత్యాలనేన
లిడ భూసురులు చతుర్వేదంబుల నాశీర్వాదింప నభిషిక్తుం
గావించి.

190

శా. ఆచంద్రార్కము భూమియేలుమని నిత్యశ్రీల ధర్మాంగదుక
భూపక్తింబున కెల్లఁ బట్టము కృపాస్ఫూర్తిక దగం గట్టి ల
క్ష్మీచిత్రోవిభుఁ డంగనాసహిత మాసృష్టిశ్వురక గాంచన
ప్రాచుర్యాగ్రవిమానకంక్షి నిడె దిక్పాలామరశ్రేణితోన్.

క. ఇందిరయుఁ దాను ననకన
సందనయోగీంద్రమునిజనస్తుతు లమరక
స్వందనము లెక్కి నరపతి
ముందుగ వైకుంఠలోకమునకై నడచెన్.

192

సీ. సర్వసర్వంసహచక్రంబు లంఘించి
తగ భువగ్లోకంబు త్రస్తరించి
త్రిదిశలోకము లిరువదిమూడు వడి దాటి
ఘనమాహగ్లోకమార్గంబు గడచి
జనలోకని స్తీర్ణసుణి వేగ క్రమించి
గురుతపోలోకంబుఁ బరిహరించి
బ్రహ్మలోకసమగ్రపదము విసర్జించి
శివలోకవిఖ్యాతిసీమ దరసి
తే మాధవుని గొల్చి దివ్యవిమానపంక్తి
గగనగమనంబునందు నఖర్వమహిమఁ

పాలా! పాలసదై త్యభంజన! జనప్రాణైకరక్షాకళా
జాలా! జాలనిబద్ధపాపచయ! సాక్షాన్ముక్తికాంతాధిపా!. 197

శ్రీరమణబాణ! బాణా
ధారా! ధారాభరై కదానకళావి
స్తారా! తారనగేంద్రవి
హారా! హారేందురత్న! యగజ్ఞాంఘా!. 198

ఉత్సాహ.

ముక్తికామినీవిహార! ముగ్ధచంద్ర శేఖరా!
భక్తపాలనప్రచార! పన్నగేంద్రభూషణా!
శుక్తివైఖరిపితాస! సుందరీకుచాలయా!
శక్తిమానవేశ్వరా! ప్రశస్తపార్వతీశ్వరా!. 199

గద్యము.

ఇది శ్రీమత్పార్వతీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధకవితాపవిత్ర పాత
యామాత్యపుత్ర సకలజనానందచర్య ప్రాథకవిమల్లనార్య
ప్రణీతంబైన రుక్మాంగదంబను మహాపుణ్యకథయందు
సుకేశియను దానవాంగన పద్మనాభునిం గాంచుటయుఁ
దారకాసురవధయును గాశీప్రవేశంబును బాంచాలశేఖర
మహీపాలసంవీక్షణంబును బద్ధినీవివాహంబును బద్ధినీ
సుకేశిసమన్వితంబై తనపతి తనకడ కేలెంచి తన్నుం జేపట్టు
ననియును దానొనర్చిన కలుషంబునకై జముండివ్విధంబునఁ
బుట్టించెనని కీటంబుచెప్పినకథ విని మోహిని సంధ్యావళిని

శుచీహాఘ్నినము, సటీక, భాగవతము	...	0 6
డిటా గట్టుప్రభుత్వము	...	0 8
గజేంద్ర మోక్షము, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	0 10
గజహాఘ్నినము, రామనామస్తుతి	...	0 12
గజ్యవృత్తసంగ్రహము	...	0 8
గరుడాచలము, యక్షగానము, పెద్దదప్పు	...	0 3
గీతసంగ్రహం, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము	...	0 4
విశ్రాంతము, చుగ్గరిన భర్తసంగ్రహం	...	1 8
చెన్నపురిమీసము	...	0 8
చెన్నులసమపురాము, హావనవిశ్వాసము	...	1 4
* జైమినిభారతము, ఆశ్వమేధసంహిత	...	2 0
* దశమసూరచరిత్రము, సద్వ్యక్తము, శతనామస్తోత్రము,	...	2 0
చక్కనిప్రతి	...	0 2
దశమసంహితములు	...	0 8
దేశింగురాజుకథ (జంగంకథ)	...	0 10
ధువోహాఘ్నినము, సటీక	...	3 0
దశావతారిచరిత్ర	...	0 8
నాహాఘ్నినము, సటీక, చిన్ననైవా	...	1 0
* ఆంధ్రచంద్రావళిము, సటీక	...	1 8
అనంతరంగ రాష్ట్రాదము	...	0 6
ఆంధ్రభూమిభూమణము, విమర్శన	...	2 0
నలచరిత్ర, ద్వీపద	...	0 6
సీరామహాఘ్నినము, రుద్రకవిశ్వాసము	...	0 6
సీరామదశగంగ్రహము, సటీక	...	0 6
సీరామంబరీపరిణయము	...	1 0
శంభుచరిత్రము, నారాయణకవిశ్వాసము	...	1 6
డిటా కాలింగబైండు	...	3 0
కల్పాటిపీఠచరిత్రము	...	3 0

